

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. května 2021 v senátu složeném z Mgr. Petra Sedlaříka, předsedy senátu, a přísedících Jaroslavy Wallové a Emy Bolemantové

takto:

Obžalovaní

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného],

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [obec a číslo], adresa pro účely doručování: [ulice a číslo], [obec],

Energie – stavební a báňská, a. s.,

IČ: 451 46 802, se sídlem Vašíčkova 3081, Kladno–Rozdělov,

jsou vinni, že

1/ obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]

nejméně v době od října 2015 do dubna 2017 v Lánské oboře, nacházející se v okresech Rakovník a Kladno, v Lánech, Kladně, Praze a na dalších místech obž. [celé jméno obžalovaného] coby ředitel [ulice] správy [obec], IČ: 000 00 078, se sídlem [adresa obžalovaného], příspěvkové organizace Kanceláře prezidenta republiky, pojal a realizoval záměr v rámci projektu, „Řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava“, jehož zadavatelem byla Lesní správa Lány, upřednostnit před jinými zájemci o zakázku obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., později ve sdružení se spol. Syner, s. r. o., když ještě před vyhlášením nabídkového řízení na zhotovitele projektové dokumentace pro zadávací řízení dopředu rozhodl též o tom, že tuto dokumentaci bude zpracovávat

společnost Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., která dne 17. 3. 2016 uzavřela s Lesní správou Lány smlouvu, jejíž podstatou bylo zhotovení projektové dokumentace, jejímž zástupcům, jakož i zástupcům společností Va, spol. s r. o., která byla pozdějším subdodavatelem společnosti Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., dopředu již dne 3. 2. 2016 umožnil prohlídku míst zamýšlených sanací spojenou s rámcovým zadáním požadovaného úkolu a později jim představil obž. [celé jméno obžalovaného] jako osobu Lesní správou Lány pověřenou a nadanou po věcné stránce ovlivňovat projektovou dokumentaci pro zadávací řízení s cílem, aby tak skutečně postupoval, ačkoli obž. [celé jméno obžalovaného] byl fakticky zaměstnancem obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., na pozici vedoucího provozu inženýrských staveb, a jednal přitom v jejím zájmu a v rámci její činnosti, obž. [celé jméno obžalovaného] pak ve vztahu k zadavateli zakázky Lesní správě Lány i při četných jednáních s představiteli společností Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., a Valbek, spol. s r. o., s vědomím a souhlasem obž. [celé jméno obžalovaného] konkretizoval místa sanací, aktivně se podílel na určení rozsahu připravované zakázky a konkretizaci způsobu její realizace, na tvorbě předpokládané ceny realizace zakázky, kdy zejména přiměl projektanty ke změně aktuálně jimi navrhované technologie zajištění svahů, zasadil se o to, aby geometrické zaměření dotčených míst pro potřeby projektantů provedla obž. společnost E – stavební a báňská, a. s., sám sdělil projektantům objemy některých konkrétních položek pro potřeby vyhotovení projektové dokumentace, a již od 12. 7. 2016 měl k dispozici společností Va, spol. s r. o., vypracovaný oceněný rozpočet a soupis prací, k němuž následně projektantům sděloval připomínky za účelem navýšení ceny díla a dotvoření finální podoby soupisu a rozpočtu, a uvedený rozpočet nechal projektanty zaslat přímo do e-mailové schránky jednoho z rozpočtových pracovníků obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., jejíž vrcholní představitel, přinejmenším generální ředitel Ing. [jméno] [příjmení] a vedoucí kontrolního oddělení [jméno] [příjmení], si byli počínání obž. [celé jméno obžalovaného] vědomi a podporovali je a nechali z něj obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., těžit; přitom až dne 24. 8. 2016 bylo Lesní správou Lány jako zadavatelem vyhlášeno užší zadávací řízení dle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, na nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem, „Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, zveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek pod evidenčním [číslo] v němž nejprve zájemci podali žádosti o účast s doložením splnění kvalifikace, a ti z nich, kteří kvalifikační předpoklady splnili, následně byli zadavatelem vyzváni k podání nabídek, přičemž do kvalifikačních předpokladů byl zahrnut i takový požadavek, který obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., měla díky referenci Lesní správy Lány automaticky splněn a který byl současně způsobilý značně zúžit okruh konkurentů sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., které dle záměru obž. [celé jméno obžalovaného] skutečně vzniklo na základě podpisu společenské smlouvy dne 23. 9. 2016, konkrétně požadavek na doložení realizace geotechnické stavby, jejíž součástí byly úpravy nebo zajištění svahů, odvodnění a biologická rekultivace, a realizace lesní cesty či jiné pozemní komunikace v délce 5000 metrů, v obou případech v ochranném pásmu vodního zdroje I. stupně dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Následně o tom, že kvalifikační předpoklady po jejich pozdější úpravě zadavatelem na základě podaných námitek splnilo celkem pět zájemců, a to společností SWIETELSKY stavební, s. r. o., COLAS CZ, a. s., REKULTIVACE Ústí nad Labem, s. r. o., GARDENLINE, s. r. o., a ESB/SYNER – Lánská obora II., byl obž. [celé jméno obžalovaného] v průběhu zadávacího řízení bezprostředně po otevření obálek s žádostmi o účast informován JUDr. [jméno] [příjmení], zástupkyní advokátní kanceláře jednající za Lesní správu Lány, stejně jako byl ze strany blíže nezjištěné osoby či osob ze sféry Lesní správy Lány informován o podání námitek některými zájemci a o jejich obsahu a tyto informace pak dále předkládal obžalované spol. Energie – stavební a báňská, a. s., načež

sdužení ESB/SYNER – Lánská obora II. podala nabídku s nejnižší nabídkovou cenou ve výši 191.053.708,64 Kč bez DPH, tedy 231.174.987,45 Kč včetně DPH, dne 11. 4. 2017 byla její nabídka vybrána jako nejvhodnější a dne 10. 5. 2017 pak se sdužením ESB/SYNER – Lánská obora II. uzavřela Lesní správa Lány zastoupená obž. [celé jméno obžalovaného] smlouvu o dílo na realizaci zakázky,, Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, čímž všim obž. [celé jméno obžalovaného] předem určil, který dodavatel bude v zadávacím řízení vybrán, a umožnil jeho zaměstnanci, obž. [celé jméno obžalovaného], podílet se na přípravě projektové dokumentace a stanovení kvalifikačních předpokladů tak, aby vyhovovaly především tomuto dodavateli, tedy sdužení ESB/SYNER – Lánská obora II., a zajistil mu také neveřejné informace o průběhu zadávacího řízení, svým společným jednáním takto obžalovaní záměrně obešli ve prospěch společnosti E – stavební a báňská, a. s., a později sdužení ESB/SYNER – Lánská obora II., zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, stanovený postup zadávání veřejných zakázek a popřeli tak smysl zadávacího řízení, které je postaveno na dodržování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, protože obž. [celé jméno obžalovaného] coby osoba jednající v zájmu společnosti E – stavební a báňská, a. s., a později sdužení ESB/SYNER – Lánská obora II., měl na rozdíl od ostatních dodavatelů možnost podílet se na tvorbě projektové dokumentace a měl projektovou dokumentaci včetně cenových souvislostí k dispozici ještě dříve, než bylo zadávací řízení vyhlášeno ve Věstníku veřejných zakázek, a dále měl k dispozici informace ze zadávacího řízení dříve než ostatní dodavatelé, přičemž sdužení ESB/SYNER – Lánská obora II. jednáním obžalovaných získala neoprávněný prospěch spočívající v možnosti realizovat tuto veřejnou zakázku a z její realizace by vyplynul i prospěch ve formě čistého zisku ve výši nejméně 8.854.920 Kč bez DPH po odečtení daně z příjmu právnických osob, avšak k získání prospěchu v této výši již nedošlo vzhledem k zahájení trestního stíhání na samém počátku realizace stavby a následným změnám ve způsobu její realizace,

tedy

obž. [celé jméno obžalovaného]

dílem v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjednal některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a spáchal čin jako vyhlášovatel veřejné soutěže,

dílem se v úmyslu spáchat trestný čin dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjedná některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a získá takovým činem pro jiného značný prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

obž. [celé jméno obžalovaného]

v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjedná některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a získá takovým činem pro jiného značný prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

2/ obž. Energie – stavební a báňská, a. s.,

nejméně v době od října 2015 do dubna 2017 v Lánské oboře, nacházející se v okresech Rakovník a Kladno, v Lánech, Kladně, Praze a na dalších místech poté, co obž. [celé jméno obžalovaného] coby ředitel Lesní správy Lány, IČ: 000 00 078, se sídlem Lesní 140, Lány, příspěvkové organizace Kanceláře prezidenta republiky, pojal a realizoval záměr v rámci projektu,, Řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava“, jehož

zadavatelem byla Lesní správa Lány, upřednostnit před jinými zájemci o zakázku obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., později ve sdružení se spol. Syner, s. r. o., když ještě před vyhlášením nabídkového řízení na zhotovitele projektové dokumentace pro zadávací řízení dopředu rozhodl též o tom, že tuto dokumentaci bude zpracovávat společnost Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., která dne 17. 3. 2016 uzavřela s Lesní správou Lány smlouvu, jejíž podstatou bylo zhotovení projektové dokumentace, jejímž zástupcům, jakož i zástupcům společností Va, spol. s r. o., která byla pozdějším subdodavatelem společnosti Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., dopředu již dne 3. 2. 2016 umožnil prohlídku míst zamýšlených sanací spojenou s rámcovým zadáním požadovaného úkolu a později jim představil obž. [celé jméno obžalovaného] jako osobu Lesní správou Lány pověřenou a nadanou po věcné stránce ovlivňovat projektovou dokumentaci pro zadávací řízení s cílem, aby tak skutečně postupoval, jednala prostřednictvím obž. [celé jméno obžalovaného], ačkoli obž. [celé jméno obžalovaného] byl fakticky zaměstnancem obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., na pozici vedoucího provozu inženýrských staveb, a jednal přitom v jejím zájmu a v rámci její činnosti, aniž bylo jeho jednání ze strany obžalované spol. Energie – stavební a báňská, a. s., zamezeno, tak, že obž. [celé jméno obžalovaného] ve vztahu k zadavateli zakázky Lesní správě Lány i při četných jednáních s představiteli společností Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., a Valbek, spol. s r. o., s vědomím a souhlasem obž. [celé jméno obžalovaného] konkretizoval místa sanací, aktivně se podílel na určení rozsahu připravované zakázky a konkretizaci způsobu její realizace, na tvorbě předpokládané ceny realizace zakázky, kdy zejména přiměl projektanty ke změně aktuálně jimi navrhované technologie zajištění svahů, zasadil se o to, aby geometrické zaměření dotčených míst pro potřeby projektantů provedla obž. společnost E – stavební a báňská, a. s., sám sdělil projektantům objemy některých konkrétních položek pro potřeby vyhotovení projektové dokumentace, a již od 12. 7. 2016 měl k dispozici společností Va, spol. s r. o., vypracovaný oceněný rozpočet a soupis prací, k němuž následně projektantům sděloval připomínky za účelem navýšení ceny díla a dotvoření finální podoby soupisu a rozpočtu, a uvedený rozpočet nechal projektanty zaslat přímo do e-mailové schránky jednoho z rozpočtových pracovníků obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., jejíž vrcholní představitel, přinejmenším generální ředitel Ing. [jméno] [příjmení] a vedoucí kontrolního oddělení [jméno] [příjmení], si byli počínání obž. [celé jméno obžalovaného] vědomi a podporovali je a nechali z něj obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., těžit; přitom až dne 24. 8. 2016 bylo [ulice] správou [obec] jako zadavatelem vyhlášeno užší zadávací řízení dle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, na nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem, „Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, zveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek pod evidenčním [číslo] v němž nejprve zájemci podali žádosti o účast s doložením splnění kvalifikace, a ti z nich, kteří kvalifikační předpoklady splnili, následně byli zadavatelem vyzváni k podání nabídek, přičemž do kvalifikačních předpokladů byl zahrnut i takový požadavek, který obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., měla díky referenci Lesní správy Lány automaticky splněn a který byl současně způsobilý značně zúžit okruh konkurentů sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., které dle záměru obž. [celé jméno obžalovaného] skutečně vzniklo na základě podpisu společenské smlouvy dne 23. 9. 2016, konkrétně požadavek na doložení realizace geotechnické stavby, jejíž součástí byly úpravy nebo zajištění svahů, odvodnění a biologická rekultivace, a realizace lesní cesty či jiné pozemní komunikace v délce 5000 metrů, v obou případech v ochranném pásmu vodního zdroje I. stupně dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Následně o tom, že kvalifikační předpoklady po jejich pozdější úpravě zadavatelem na základě podaných námitek splnilo celkem pět zájemců, a to společnosti SWIETELSKY stavební, s. r. o., COLAS CZ, a. s., REKULTIVACE Ústí nad Labem, s. r. o., GARDENLINE, s. r. o., a ESB/SYNER –

Lánská obora II., byl obž. [celé jméno obžalovaného] v průběhu zadávacího řízení bezprostředně po otevření obálek s žádostmi o účast informován JUDr. [jméno] [příjmení], zástupkyní advokátní kanceláře jednající za Lesní správu Lány, stejně jako byl ze strany blíže nezjištěné osoby či osob ze sféry Lesní správy Lány informován o podání námitek některými zájemci a o jejich obsahu a tyto informace pak dále předkládal obžalované spol. Energie – stavební a báňská, a. s., načež sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II. podala nabídku s nejnižší nabídkovou cenou ve výši 191.053.708,64 Kč bez DPH, tedy 231.174.987,45 Kč včetně DPH, dne 11. 4. 2017 byla její nabídka vybrána jako nejhodnější a dne 10. 5. 2017 pak se sdružením ESB/SYNER – Lánská obora II. uzavřela Lesní správa Lány zastoupená obž. [celé jméno obžalovaného] smlouvu o dílo na realizaci zakázky „Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, čímž všim obž. [celé jméno obžalovaného] předem určil, který dodavatel bude v zadávacím řízení vybrán, a umožnil jeho zaměstnanci, obž. [celé jméno obžalovaného], podílet se na přípravě projektové dokumentace a stanovení kvalifikačních předpokladů tak, aby vyhovovaly především tomuto dodavateli, tedy sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., a zajistil mu také neveřejné informace o průběhu zadávacího řízení, svým společným jednáním takto obžalovaní záměrně obešli ve prospěch společnosti E – stavební a báňská, a. s., a později sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, stanovený postup zadávání veřejných zakázek a popřeli tak smysl zadávacího řízení, které je postaveno na dodržování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, protože obž. [celé jméno obžalovaného] coby osoba jednající v zájmu společnosti E – stavební a báňská, a. s., a později sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., měl na rozdíl od ostatních dodavatelů možnost podílet se na tvorbě projektové dokumentace a měl projektovou dokumentaci včetně cenových souvislostí k dispozici ještě dříve, než bylo zadávací řízení vyhlášeno ve Věstníku veřejných zakázek, a dále měl k dispozici informace ze zadávacího řízení dříve než ostatní dodavatelé, přičemž sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II. jednáním obžalovaných získala neoprávněný prospěch spočívající v možnosti realizovat tuto veřejnou zakázku a z její realizace by vyplynul i prospěch ve formě čistého zisku ve výši nejméně 8.854.920 Kč bez DPH po odečtení daně z příjmu právnických osob, avšak k získání prospěchu v této výši již nedošlo vzhledem k zahájení trestního stíhání na samém počátku realizace stavby a následným změnám ve způsobu její realizace,

tedy

v úmyslu spáchat trestný čin se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjedná některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a získá takovým činem pro sebe a pro jiného značný prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

- I. obž. [celé jméno obžalovaného]
zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,
- II. obž. [celé jméno obžalovaného]
zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,
- III. obž. Energie – stavební a báňská, a. s.,

zločin zjednáání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

za což se odsuzují:

obž. [celé jméno obžalovaného]

dle § 256 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) roků.

Dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 600.000 (šesti set) Kč, sestávající ze 300 denních sazeb po 2000 Kč.

Dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to flashdiscu stříbrné barvy.

obž. [celé jméno obžalovaného]

dle § 256 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Dle § 56 odst. 2 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 1.800.000 (jednoho milionu a osmi set tisíc) Kč, sestávající ze 360 denních sazeb po 5000 Kč.

Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce organizačních složek státu a jiných právnických osob s majetkovou účastí státu, na dobu 4 (čtyř) roků.

obž. Energie – stavební a báňská, a. s.,

dle 256 odst. 2 tr. zákoníku a dle § 18 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb., za použití § 68 odst. 2 tr. zákoníku a § 1 odst. 2 zák. č. 418/2011 Sb., k peněžitému trestu ve výměře 5.400.000 (pět milionů a čtyř set tisíc) Kč, sestávajícímu z 360 denních sazeb po 15.000 Kč.

Dle § 19 zák. č. 418/2011 Sb., za použití § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 1 odst. 2 zák. č. 418/2011 Sb., se obžalované ukládá trest propadnutí věci, a to notebooku zn. Lenovo Carbon C1 se SIM kartou.

Dle § 21 odst. 1, odst. 3 zák. č. 418/2011 Sb., se obžalované ukládá trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti na veřejné soutěži na dobu 3 (tří) roků.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaní, resp. statutární zástupce obžalované právnické osoby (dále jen, Ing. [příjmení]), svou výpověď v hlavním líčení omezili na vlastní projev bez toho, aby zodpovídali doplňující dotazy. S ohledem na odlišný rozsah výpovědi z přípravného řízení a hlavního líčení, který se tak z povahy věci neshodoval, poté soud výpovědi obžalovaných z přípravného řízení dle § 207 odst. 2 tr. řádu v hlavním líčení četl.

3. Obž. [celé jméno obžalovaného] se zejména vymezoval vůči jednotlivým slovním spojením užitým v obžalobě, jejichž obsahu přikládal jiný význam než státní zástupce, nebo je popíral. Nebyl obž. [celé jméno obžalovaného] seznámen s místy budoucí stavby, protože je znal z

předchozí činnosti. Neurčoval způsob realizace projektu, ten vycházel z odborných komisí, na nichž se upřednostňovalo použití místního kamene. Jako návrh možného technického řešení pouze předal náčrtek se stříkaným betonem, kari sítěmi a skládaným kamením, protože prefabrikáty jsou drahé a byly by neestetické. Jinak to bylo na zodpovědnosti projektantů. S nimi skutečně komunikoval, obraceli se zejména oni na něj, bral to jako technickou pomoc, ale ne aby to vyhovovalo obž. společnosti E – stavební a báňská, a. s., (dále jen, ESB“). Uvedl, že není dán (obžalobou) žádný příklad toho, čím by měla být ESB zvýhodněna. Nezajistil pro ESB geodetické zaměření, protože geodeti nespádali pod jeho vedení. Pokud projektantům sděloval objemy, pak proto, že neměli čas na místo zajet. Položky nenavyšoval, jen dával námět projektantům, aby byly navýšeny, aby v projektu byly rezervy na to, co vymyslel obž. [celé jméno obžalovaného], což byly další cesty, o kterých obž. [celé jméno obžalovaného] nevěděl. Bez zaměření pak projektanti nevěděli, kolik tam čeho mají dát. Jeho pokyny nebyly závazné. Neveřejné informace se k obžalovanému dostávaly v [příjmení] oboře každý den, když se tam pohyboval a s každým se znal. Nešlo ale o informace ovlivňující soutěž nebo cenu danou ze strany ESB. Vůbec se nepodílel na tvorbě projektové dokumentace, protože s počítačem ani nepracuje, tak by se na dokumentaci ani podílet nemohl. Závěrečný výkaz výměr obžalovaný neměl, měl k dispozici pouze rozpracovanou verzi. Cena, za niž ESB zakázku vysoutěžila, byla běžná, ne proto, že by ESB měla k něčemu přístup. Pokud by byla zakázka zmanipulovaná, obžalovaný nechápe, proč státní zástupce nepředal věc na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ÚOHS“).

4. V přípravném řízení obž. [celé jméno obžalovaného] vypovídal ve stejném duchu, ale podrobněji. Byl požádán obž. [celé jméno obžalovaného], aby prošel Lánskou oboru (dále také jen, Obora“), určil místa, která se budou s největší pravděpodobností sanovat v rámci II. etapy, požádal jej také o návrh technického řešení a hrubé určení ceny budoucí zakázky. Když to hodnotil zpětně, neměl se do toho pouštět. Vyrozuměl Ing. [příjmení] o tom, že způsob provedení a hrubou cenovou kalkulaci provádí. To, že mu sdělil, že se bude připravovat II. etapa, vycházelo z toho, že jinak by byl špatným zástupcem společnosti. Následně se začalo projektovat. Říkal, že by se to dalo udělat zvoleným způsobem, ale vyprojektovali to projektanti. Hovořil přitom se svědky [jméno] a [příjmení]. Ke II. etapě svědek [příjmení] naceňoval výkazy, které mu obž. [celé jméno obžalovaného] nadiktoval. Projekt měl obžalovaný k dispozici od svědka [příjmení], uložil si jej na USB nosič a není si vědom, že by jej dopředu někomu ukazoval. Se svědkyní [příjmení] pravděpodobně obžalovaný dle své výpovědi záležitosti se znalostí projektu nekonzultoval. Kvalifikace s ní neprobíral, od toho je obchodní oddělení. Společnost Syner, s. r. o. (dále jen, Syner“), neměla dělat žádné práce, byla jen ekonomickým společníkem, celou zakázku měla provádět spol. ESB, spol. Syner by nedělal nic.

5. Obž. [celé jméno obžalovaného] v hlavním líčení trestnou činnost popřel. Ničeho se nedopustil a ani nevěděl, že něco probíhalo. Není stavebním odborníkem, není odborníkem na zadávání veřejných zakázek, i proto založil na Lesní správě Lány (dále jen, LSL“) odbor správy majetku a přípravy výběrových řízení pod vedením svědka [jméno] [příjmení] a za účasti svědkyně [příjmení]. Obž. [celé jméno obžalovaného] zná obž. [celé jméno obžalovaného] z I. etapy projektu jako stavbyvedoucího. Ing. [příjmení] zná již z dřívějšíka, ale nikdy nebyli přátelé. Odborným komisím obžalovaný nikdy nepředsedal. Nikdy se nehovořilo o tom, že by měla celá akce stát 750 mil. Kč. Není pravdou, že by se uvažovalo o tom, že by byl celý projekt financován z prostředků Evropské unie nebo nějakých jiných dotací. Na začátku se hledal nějaký program, ale žádný se nenašel a už se o něm neuvažovalo. Do projektu výrazně zasahovala správa Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko (dále také jen, CHKO“), která měla své představy o tom, jak měl konečný výsledek projektu vypadat. S obž. [celé jméno obžalovaného] komunikoval obž. [celé jméno obžalovaného] jen o provozních věcech, nikdy jej nepověřoval tvorbou cen nebo projektu. Pokud s ním o těchto věcech komunikoval, takto byla věc odhadu, kolik by to asi mohlo stát. Po úspěchu spol. Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s. (dále jen, VRV“), ve výběrovém řízení seznámil obž. [celé jméno obžalovaného] zástupce této společnosti s obž. [celé

[jméno obžalovaného] jako s provozním vedoucím, aby tam ty lidi vůbec mohl pustit. Obora je uzavřená, obž. [celé jméno obžalovaného] měl klíče. Nikdy jej nepověřoval jednáním za LSL s projektanty nebo jinými subjekty, nedával mu neveřejné informace. Svědka [jméno] ze Syneru znal obžalovaný také z dřívějšíka, a to z myslivosti. Kontaktoval obžalovaného proto, že v Oboře lovil poplatkově zvěř. Svědek [jméno] se jej ptal, jak to u LSL nyní chodí, že pro ni kdysi pracovali, a obž. [celé jméno obžalovaného] mu říkal, ať se tedy přihlásí do výběrových řízení. Anebo ať dělají subdodavatele těm, kteří tam už jsou. Technická varianta se skládanou zdí byla předmětem komunikace už dříve, než byl obž. [celé jméno obžalovaného] účastníkem odborných komisí, byla pro druhou etapu technologicky jedinou možnou a nejlevnější. LSL též musela respektovat též požadavky Povodí Vltavy a CHKO. Té části obžaloby, v níž je uvedeno zajištění prospěchu ve výši 8,8 mil. Kč, obžalovaný dle své výpovědi nerozuměl, ale částka sama mu nepřipadala nějak neadekvátní.

6. Před policejními orgány obž. [celé jméno obžalovaného] protokolárně postupně popíral jednotlivé části usnesení o sdělení obvinění. Dále k věci uvedl, že svědka [příjmení] nikdy neznal a odposlech, kdy se o něm baví se svědkem [příjmení], nemá s II. etapou na Klíčavě nic společného. Jelikož LSL přešla na systém výběrových řízení, tak Syner neoslovovala, ale ze Syneru mu volali různí lidé, které si nepamatuje, obž. [celé jméno obžalovaného] vyvolal jednání se svědkem [jméno], kde mu doporučoval, aby se Syner domluvil na subdodávkách s ESB při I. etapě. Jejich jednání bylo hodně o myslivosti a lovu v Africe. Svědku [příjmení] byl obž. [celé jméno obžalovaného] představen jako člověk, který má na starost realizaci I. etapy, požádal jej,, aby umožnil i z hlediska bezpečnosti přístup ke Klíčavě a eventuálně vyhověl jeho otázkám“. Spol. ESB obžalovaný nikdy nezvýhodňoval, její výhodou byla účast na I. etapě.

7. ESB vypovídala prostřednictvím svého statutárního zástupce Ing. [příjmení] a vyjádřila s obžalobou nesouhlas. Obž. [celé jméno obžalovaného] nepovažuje ESB za osobu ve vedoucím postavení ve smyslu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob (dále jen,, TOPO“), řada jednání obž. [celé jméno obžalovaného] uvedených v obžalobě je neprokázána. Některá jeho vyjádření ze stavebních buněk přesahovala všechny meze, věci, o nichž hovořil, nemohl nikdy zařídit, přesahovaly jeho kompetence. Byl stavbyvedoucím na 4. úrovni řízení. Porady vedení ESB někdy probíhají za účasti přizvaných osob, někdy tak byl přizván i vedoucí provozu. Pojem širší vedení vůbec ESB nezná. Ti, kteří rozhodují o tom, co se koupí nebo s kým se udělá subdodávka, určitě nejsou vedoucími provozu (jako obž. [celé jméno obžalovaného]). Jistěže musel v návaznosti na nějakou činnost jednat i s investory a subdodavateli, ale jeho jednání neměla právní závaznost. Jednat s projektanty II. etapy nebylo v pracovní náplni obž. [celé jméno obžalovaného] a Ing. [příjmení] nechápal, jakou výhodou by to pro ESB mělo představovat. Obžaloba dle výpovědi Ing. [příjmení] nebyla správná, pokud uváděla, že se obž. [celé jméno obžalovaného] měl možnost díky obž. [celé jméno obžalovaného] předem seznámit s místy projektu, že měl obž. [celé jméno obžalovaného] vypracovat polohopis, stanovit rozsah zakázky. Jediný náčrtek založený ve spisu je malůvkou, která nebyla realizovatelná vzhledem ke skládání kamenů nasucho, protože bez pojiva by se to sesypalo. Ani CHKO nechtěla v projektu betonové tvárnice. Obž. [celé jméno obžalovaného] nezajistil geodetické zaměření, je logické, že subdodávku dostala ESB, když se na místě pohybovala. Finální verzi projektové dokumentace obž. [celé jméno obžalovaného] k dispozici, pokud je Ing. [příjmení] známo, neměl. Pokud určoval objemy některých položek, tak proto, že byl o to požádán. Pokud obž. [celé jméno obžalovaného] sděloval připomínky projektantům za účelem zvýšení ceny, tak rezervy v těchto případech mají smysl, když se vědělo o nestabilitě svahů a možnosti sanovat další úseky. [příjmení] výhodou pro ESB Ing. [příjmení] vyvracel. Nastavení kvalifikačních podmínek nebylo diskriminační (v tomto bodě i několika dalších pak Ing. [příjmení] odkazoval na znalecké posudky předložené ESB), věc nebyla předána ÚOHS. Počet uchazečů v užším výběrovém řízení přesáhl průměr uchazečů ve výběrových řízeních v té době. Z neveřejných informací, které měl mít obž. [celé jméno obžalovaného] k výběrovému řízení, neměla ESB žádnou výhodou. Pomoc obž. [celé

[jméno obžalovaného] nepřinesla ESB žádnou výhodu, projekt byl realizován bez technologických změn podle původní dokumentace. Dále Ing. [příjmení] poukazoval na to, že ESB si vždy zakládala na etice, měla své postupy vycházející z dobrých mravů a korektního jednání. Přesto se poučili i z této věci a dnes mají ve svých předpisech výslovně uveden zákaz dohod s jinými uchazeči či jakéhokoli jiného jednání narušujícího hospodářskou soutěž. ESB posléze aktualizovala a postupně doplňuje etický kodex.

8. V přípravném řízení Ing. [příjmení] nad rámec uvedeného sdělil, že zájem o sdružení s ESB projevil Syner, přišel svědek [příjmení] a také svědek [jméno], na druhé schůzce s nimiž se na sdružení dohodli s tím, že 50 procent zakázky bude provádět Syner a 50 procent ESB, práce se rozdělily ve stanovách. Pokud obž. [celé jméno obžalovaného] ve věci zadávacího řízení jednal, tak sám za sebe, s nikým z vedení společnosti v kontaktu nebyl.

9. Svědek [jméno] [příjmení] využil svého nesporného práva a odmítl v hlavním líčení vypovídat z důvodu hrozby svého trestního stíhání.

10. Svědek [jméno] [příjmení], projektant společnosti Valbek, s. r. o. (dále také jen, „Valbek“), v hlavním líčení vypověděl, že začátkem roku 2016 byla jeho společnost požádána o spolupráci coby subdodavatel pro společnost VRV, s jejímž projektantem, svědkem [jméno], jelí na začátku února 2016 na první návštěvu Lánské obory. Veškerá korespondence mu pak chodila přes svědka [jméno]. Důvodem subdodávky pro VRV bylo to, že VRV nemá zkušenosti, zaměstnance ani autorizované inženýry na stabilitní zásahy. První schůzku s VRV měli den před návštěvou Obory, byl na ní se svědkem [jméno] i svědek [příjmení], a první dokumentaci obdržel svědek [příjmení] už v lednu 2016. Na obhlídce v Oboře se setkal s obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkem [příjmení], od něhož svědek [příjmení] obdržel podklady k I. etapě. V kanceláři byla přítomna i svědkyně [příjmení]. Na schůzce se probíralo i technické řešení II. etapy. K němu obdržel (v lednu 2016, jak svědek upřesnil) v [obec] jako návrh náčrtek, příčný řez kamenné zdi, což bylo řešení, které se svědku [příjmení] nelíbilo z důvodu absence pojiva. V hlavním líčení si svědek nevybavoval podrobněji jednání obž. [celé jméno obžalovaného] na této schůzce, nicméně po přečtení protokolární výpovědi z přípravného řízení potvrdil, že souhlasí, že jednání vedl obž. [celé jméno obžalovaného], který se zajímal o termín, kdy je Valbek schopen zpracovat projektovou dokumentaci. Jednalo se o diskuzi nad termíny a nad technickým řešením. Obž. [celé jméno obžalovaného] bral svědek jako technické pojitko s investorem. K tomu svědek už v přípravném řízení vypovídal, že mu byl obž. [celé jméno obžalovaného] představen jako podpora investora přes technické záležitosti, v té době nevěděl, za jakou společnost obž. [celé jméno obžalovaného] vystupuje, svědek jej bral jako technickou pomoc pro potřeby obž. [celé jméno obžalovaného]. V hlavním líčení pak svědek upřesnil, že jako technickou podporu obž. [celé jméno obžalovaného] vnímal, když po něm žádal dokumentaci. Od VRV dostal svědek [příjmení] kontakt na obž. [celé jméno obžalovaného], že mu má poslat technickou dokumentaci, jejíž součástí byly i podklady od svědka [jméno], získané ale od obž. [celé jméno obžalovaného], na objemy ornice nebo počty stromků. Dále obž. [příjmení] u svědka ohledně dimenzace konstrukce (zdi), měl požadavky na tloušťku stříkaného betonu a délku kotev. Ohledně ceny projektu požadoval obž. [celé jméno obžalovaného] navýšení objemu dimenzace tak, aby cena díla vzrostla o desítky milionů, k čemuž uváděl i požadovanou výši výsledné částky. Bez nabádání obž. [celé jméno obžalovaného] by výsledná cena prací v projektové dokumentaci byla 169,6 mil. Kč, svědek ji odmítl navýšit na požadovaných 230 mil. Kč, po navýšení se jednalo o cenu 216 mil. Kč bez použití kamene z místního lomu. Částku 230 mil. Kč vyřkl už na schůzce v [obec] obž. [celé jméno obžalovaného] (cenové údaje svědek [příjmení] přesněji uváděl před policejními orgány a v hlavním líčení stvrzoval správnost takto sdělovaných údajů).

11. Co se týče finální verze projektové dokumentace, tak technické řešení, s výjimkou první kresby, bylo myšlenkou svědka [příjmení]. S odstupem mezitímních 5 let už ale svědek ten pocit, jak uvedl v hlavním líčení, neměl – spíše byl naveden na nějaké technické řešení, které bylo už připravené. Sám chtěl navrhnout jiné technické řešení, ale byl, „jakoby nasměrován“. Valbek má

svou geodetickou pracovní skupinu, ta byla připravena provést zaměření sama, pro svědka jako projektanta by to bylo výhodnější, protože jejich geodeti vědí, co on potřebuje, a on zase ví, co od nich dostane. Nabídka geodetického zaměření ale nebyla vyslyšena a zaměření dostal Valbek přes VRV již zpracované. V průběhu tvorby dokumentace přibylo komunikací, které se v oblasti měly opravovat, neobvyklé na tom bylo, že svědek neměl k dispozici nic než jejich délku, jejich místní názvy. Provádět dokumentaci bez podkladů, jen z délek komunikací, běžné není. [příjmení] [příjmení] bylo svědku [příjmení] známo, jedná se o zaměstnance ESB, jemuž svědek na žádost obž. [celé jméno obžalovaného] posílal na e-mail naceněný soupis prací. Posílat jej někomu do ESB bylo dle svědka [příjmení] zvláštní, nestandardní, ale měl v obž. [celé jméno obžalovaného] důvěru, od svědka [jméno] měl pokyn, ať jej kontaktuje, ale posílat to někomu jinému, z toho byl v rozpacích, zpětně to svědek hodnotí jako svou chybu. Pokud byl svědek dotazován na důvod, proč vůbec v závěrečné fázi tvorby projektové dokumentace probírat ji s obž. [celé jméno obžalovaného], uvedl, že to vyvolaly požadavky obž. [celé jméno obžalovaného]. Pojmu „technická podpora“ dle svědka požadavky na navýšování ceny a zaslání soupisu prací neodpovídají, měl pocit nestandardnosti, na který nereagoval už tehdy proto, že to byl hlavně požadavek VRV, aby s obž. [celé jméno obžalovaného] svědek komunikoval. A svědku [jméno] také věřil.

12. Svědek [jméno] [příjmení], tehdejší přípravař výroby v ESB, se označil za pravou ruku obž. [celé jméno obžalovaného] v jeho týmu, měli až „manželský vztah“. Svědek si nevybavoval, že by někdy obž. [celé jméno obžalovaného] říkal něco, co by nedávalo smysl. Přímou od obž. [celé jméno obžalovaného] se tehdy dozvěděl, že byl osloven ze strany LSL, že by měl poskytovat technickou pomoc a technické podklady pro projektanta s cílem změnit technické řešení oproti první etapě a ušetřit. To bylo v době blížícího se konce první etapy sanací, druhou etapu ale ESB ještě určitě neměla vysoutěženu. Probíhalo standardní naceňování zakázky do výběrového řízení, na naceňování se podílel s obž. [celé jméno obžalovaného] i svědek [příjmení]. Pokud měl svědek vysvětlit, jak do toho zapadá společnost VRV, tak ta byla projektantem. Proč se tedy zabýval cenami svědek [příjmení], zodpověděl svědek tak, že jej zajímalo, za kolik se dalo dílo postavit, a současně obž. [celé jméno obžalovaného] dostal od obž. [celé jméno obžalovaného], jak mu obž. [celé jméno obžalovaného] sdělil, za úkol posoudit technické řešení druhé etapy a připravit nákladový rozpočet. S vedením ESB byl obž. [celé jméno obžalovaného] v kontaktu každodenně. Odkud měl obž. [příjmení] z probíhajícího výběrového řízení, které mu říkal v době, kdy byly nasazeny odposlechy ve stavebních buňkách, svědek [příjmení] nevěděl. Zda měl obž. [celé jméno obžalovaného] v jiných výběrových řízeních informace o jejich průběhu a sděloval mu je, svědek zodpověděl kladně s tím, že je měl, pokud je získával z obchodního oddělení. S obž. [celé jméno obžalovaného] se podílel na přípravě podkladů pro tvorbu projektu druhé etapy v tom, že spolu několikrát na základě skutečného stavu vytvořili předpoklad nějakého úseku, který se bude muset sanovat, a pak z toho tvořili podklady, které se předávaly projektantovi jako základní podklad pro tvorbu projektové dokumentace. Obž. [celé jméno obžalovaného] na základě určení obž. [celé jméno obžalovaného] konzultoval s projektantem své nápady. Celé vedení ESB muselo vědět o tom, že byl obž. [celé jméno obžalovaného] požádán o poskytování technické pomoci a účastnil se odborných komisí. Zápisy z odborných komisí se předkládaly i oddělení controllingu. Se Synerem neměli do doby, než získali zakázku, rozděleno, co kdo bude za práce vykonávat. Zakázku by realizovala jen jedna ze společností.

13. Pokud s ním v odposleších obž. [celé jméno obžalovaného] hovořil o [jméno], šlo o obž. [celé jméno obžalovaného]. Mluvil-li o osobě jménem [jméno], tak co se týká kontrolního oddělení, nejčastěji býval ve styku se svědkyní [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] je bývalým přípravařem společnosti ESB a něco při tvorbě nabídky na II. etapu počítal.

14. Ve spol. ESB svědek [příjmení] při nástupu v r. 2004 byl seznamován s technologickými postupy, ale absolvování programu zaměřeného na vyvarování se korupčního jednání si svědek nevybavil. Na základě této kauzy pak ESB zavedla protikorupční program a školení. Platily ale

všechny stávající postupy a jediná změna, kterou svědek zaznamenal, byla změna v personálním obsazení týmu (svědek Varga sám nahradil obž. [celé jméno obžalovaného] na jeho pozici).

15. Svědek [jméno] [příjmení], jednatel spol. Syner, vypověděl, že svůj podpis připojil pod smlouvu o sdružení s ESB. Zda se podílel na předcházejících přípravných jednáních, si nevybavoval. Nepamatoval si ani, zda nějaká přípravná jednání probíhala. Nebyl si jist, zda ESB oslovila Syner, či zda oslovil Syner spol. ESB. Jestliže měl svědek uvést, zda se smlouvě s ESB věnoval z hlediska její rentability pro Syner, zda např. bude mít Syner zisk, svědek obecně vysvětloval, že v době, kdy podepisuje Syner smlouvu se svým partnerem ve sdružení, neví, na kolik zakázka vychází, protože nemá rozpočet. Byl-li dotazován, zda měl Syner nějaký předpoklad, pokud jde o finanční záležitosti a pokud jde i o to, jaké práce by Syner na zakázce vykonával, uvedl svědek [příjmení], že tyto představy Syner neměl. O rozsahu prací Syner vůbec neuvažoval ani v okamžiku, kdy si smluvně s ESB budoucí zisk rozdělili v poměru 50 na 50. K rozvázání smluvního vztahu s ESB došlo proto, že se Syner domníval, že ESB v souvislosti s touto věcí porušila nějaký etický kodex, a dále měli s ESB i neshody ohledně toho, že Syner třeba zjistil, že Energie provádí nějaké práce bez předchozího tendrování, to Syneru vadilo, protože nevěděl, za jaké peníze se tak dělo. Nic konkrétního k dalším otázkám týkajícím se spojení ESB a Syneru a jeho souvislostem si svědek [příjmení], jak mnohokrát uvedl, již nepamatoval.

16. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že zpracovávala zadávací dokumentaci pro LSL z pozice smluvní partnerky advokátní kanceláře Jestřáb a [příjmení], která měla pro LSL vysoutěženy právní služby. Účastnila se všech úkonů až do podpisu smlouvy na II. etapu sanací na Klíčavě. Pracovala i na I. etapě, kdy ji oslovil obž. [celé jméno obžalovaného], s nímž se znala od doby, kdy pracovala na ÚOHS, protože advokátní kancelář neměla dostatečné zkušenosti. Pokyny za LSL dostávala od obž. [celé jméno obžalovaného] či svědka [příjmení]. Společnost VRV byla zřejmě vybrána zakázkou malého rozsahu, svědkyně si nevybavila setkání se svědky [jméno] či [příjmení]. Důvod pro dřívější styky s těmito svědky, než byla smlouva s VRV, svědkyně [příjmení] nevěděla. Obž. [celé jméno obžalovaného] poznala jako stavbyvedoucího z I. etapy sanací, řešili spolu technické věci, například ho požádala, jestli by mohl přivést seznam subdodavatelů. Ohledně II. etapy se obsah jejich styků nezměnil, když něco potřebovala vyřešit nebo zařídit v ESB, tak svědkyně požádala obž. [celé jméno obžalovaného]. Pokud třeba ještě něco z ESB neposlali, jednalo by se spíše o nějaké písemnosti, co zajišťuje vedení ESB, tak jestli by je poslali. Je možné, že svědkyně žádal a obž. [celé jméno obžalovaného], aby zjistil, jestli nějaký čas vyhovuje Ing. [příjmení], věděla, že zřejmě má obž. [celé jméno obžalovaného] dobré vztahy s ředitelem ESB. Ohledně období po otevírání obálek s žádostmi o účast ve výběrovém řízení (a posuzování splnění kvalifikačních předpokladů) si svědkyně nevybavila, jestli byla v kontaktu s obž. [celé jméno obžalovaného]. Je možné, že obž. [celé jméno obžalovaného] byl za ESB přímo při otevírání obálek. Před podpisem smlouvy mezi LSL a vítězným sdružením ESB/Syner svědkyně připustila, že zjišťovala, kdo přijede podepisovat smlouvu za Syner, a je možné, že znalost o tom měl obž. [celé jméno obžalovaného]. S Ing. [příjmení] se svědkyně v [obec] nepotkala. Společně s obž. [celé jméno obžalovaného] je mohla vidět, když jezdil Ing. [příjmení] na kontrolu díla, nebo se potkali v sídle ESB. Pokud po otevření obálek s kvalifikačními předpoklady (28. 11. 2016) svědkyně dávala obž. [celé jméno obžalovaného] nějaké dokumenty, tak maximálně nějaké podepsané dodatky ke smlouvě, aby je předal na ESB, protože to bylo rychlejší než poštou. Po nikom jiném než po obž. [celé jméno obžalovaného] písemnosti do ESB neposílala, ani když obž. [celé jméno obžalovaného] nahradil na jeho pozici svědek [příjmení]. Svědkyně k tomu uzavřela, že v podstatě používala obž. [celé jméno obžalovaného] jako takového, „pošťáka“. Kdo přišel s požadavkem, aby se mezi kvalifikačními kritérii objevilo 1. ochranné pásmo vodního zdroje, si svědkyně nevybavila. Konkrétní úkoly a rozhodnutí dostávala svědkyně po vzájemné dohodě na základě komisí a probírali to samozřejmě s obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkem [příjmení]. Svědkyně si dále nevybavila, zda s obž.

[celé jméno obžalovaného] mluvila o zadávacím řízení, změně určitého termínu v rámci výběrového řízení či o doplnění jeho jména do smlouvy s LSL. Na odborných komisích svědkyně bývala, za ESB tam byl obž. [celé jméno obžalovaného], probíraly se tam varianty budoucího způsobu sanací, ale zda se k tomu obž. [celé jméno obžalovaného] nějak vyjadřoval, si svědkyně nevybavovala. Obž. [celé jméno obžalovaného] si na odborných komisích vyslechl názory ostatních a na něco se případně zeptal.

17. Svědkyně [jméno] [příjmení] v hlavním líčení uvedla, že v ESB pracovala od r. 2001 do r. 2019, v dotčené době byla ředitelkou kontrolního oddělení. Pro ni samotnou práce začala v souvislosti s tím, že projekt měl být realizován se spol. Syner, tak se podílela na přípravě společenské smlouvy. Cenu zakázky, s níž do soutěže šli, odsouhlasili Ing. [příjmení] a svědek [příjmení]. Pak došlo k podání nabídky a následně se jednalo o stanovách sdružení. Jednání se Synerem byla dle svědkyně komplikovaná a dlouhá, společnost S zpochybňovala nákladovou cenu předloženou ESB i jakýkoli návrh, jak by mohly stanovy sdružení vypadat. Pokud jde o dokumenty v notebooku používaném svědkyní [příjmení], svědkyně odkazovala na členy jejího poměrně malého týmu lidí, kteří všichni měli k notebooku přístup, nedomnívala se však, že by někdo z nich byl v kontaktu s LSL. Ani do doby hlavního líčení svědkyně nezjistila, jak se mohly dostat do jejího notebooku dokumenty, na něž byla dotazována už v přípravném řízení (tj. zejm. dokumenty ze sféry LSL ohledně výběrového řízení – viz níže). Možná je někdo naskenoval a poslal do e-mailu a „uložilo se to“, a to pod danou zakázku. Pro ni to byl dokument, který patřil k zakázce, ale proč by s ním pracovala, to svědkyně nevěděla. Důvod, proč by někdo jiný měl chtít ukládat dané dokumenty do jejího notebooku, svědkyně nenalezla. Důvod pro sdružení se Synerem byl dle výpovědi svědkyně asi ten, že ESB neumí realizovat a neměla stavbyvedoucího na dopravní stavby, neměla tedy kvalifikace z hlediska komunikací. Pokud byla svědkyně dotazována, jak to ESB udělala, aby sama po zániku sdružení nahradila to, co si slíbila od Syneru, tak byl udělaný nějaký rozbor a ESB to vlastně plnila. Detaily k průběhu výběrového řízení svědkyně nevěděla, neuvědomovala si konkrétní věci, o nichž se bavila s obž. [celé jméno obžalovaného] ohledně soutěže (např. podání námitek ze strany některého účastníka soutěže apod.). Pokud měla svědkyně vysvětlit seznam, na němž jsou vyjmenováni všichni účastníci soutěže o realizaci II. etapy sanací na Klíčavě, který byl v jejím notebooku nalezen, vč. spol. Syner, vysvětlovala, že se domnívá, že seznam vyplýval z hádek se Synerem, který chtěl prokazovat nákladové ceny prostřednictvím subdodavatelů, proto byli nuceni u ostatních hodnotu subdodávek poptat, aby ověřili jejich nákladovou cenu. Nejjednodušší tedy bylo poptat ostatní účastníky řízení. Svědkyně považovala za možné, že by ESB jako subdodavatele poptávala i Syner.

18. Obž. [celé jméno obžalovaného] byl tzv. budoucím realizátorem II. etapy sanací, kdy bylo několik projektů a u nich se vždy určilo, kdo tu budoucí nabídku bude realizovat. Cílem bylo, aby budoucí realizátor dohlédl na to, co se vlastně bude v budoucnu realizovat. V nabídkovém řízení se budoucí realizátor podílí na technické přípravě nabídky. [příjmení] a technickou část nabídky pro II. etapu připravovali svědek [příjmení] a obž. [celé jméno obžalovaného]. To bylo poté, co byla spol. ESB oslovena. Obž. [celé jméno obžalovaného] byl velice komunikativní, svědkyně jej brala jako takového vypravěče, vždy násobil své úspěchy.

19. Protikorupční ochranou dle svědkyně bylo v ESB už to, že se jakákoli soutěž probírala na obchodní poradě. Na to, aby se zpracovávala nabídka, byl třeba souhlas dvou lidí. Zakázky nad 10 mil. Kč schvaloval Ing. [příjmení].

20. Svědek [jméno] [jméno], projektant společnosti VRV, vypověděl, že mu byl nadřízeným zadán projekt, na nějž dohlížel, s tím, že na zhotovení projektové dokumentace měli jako subdodavatele spol. Valbek. Samotnou projektovou dokumentaci svědek nevypracovával, dá se říci, že pouze hlídal termíny. Na prvním setkání v [obec] se seznámil s obž. [celé jméno obžalovaného], který je provezl Oborou a řekl jim, co se bude dělat. Svědek [příjmení] na první schůzce svědka [jméno] v [obec] nebyl, ale na nějaké další už ano. V kanceláři v [příjmení] oboře pak byli na jednání

přítomni i svědci [příjmení] a Koblihová, jednou i ředitel [příjmení] [příjmení]. S obž. [celé jméno obžalovaného] svědka seznámil obž. [celé jméno obžalovaného] s tím, že půjde o poradce VRV v rámci projekčních prací, proto s ním komunikoval o tom, co mu řekl obž. [celé jméno obžalovaného]. Postupem času se svědek dozvěděl, pro koho vlastně obž. [celé jméno obžalovaného] pracuje, ale poslouchal příkazy investora a bylo mu v podstatě jedno, že se spol. ESB podílí i na nové zakázce. Že se ESB o novou zakázku uchází, věděl (v přípravném řízení svědek sděloval, že mu to řekl sám obž. [celé jméno obžalovaného]). Ze začátku si s obž. [celé jméno obžalovaného] svědek telefonoval více než v době, kdy je propojil se svědkem [příjmení]. Jak svědek již před policejními orgány uvedl, v tomto případě se smířili s tím, že obž. [celé jméno obžalovaného] bude poskytovat konzultace, zřejmě je to tam běžná praxe, postačovalo ujištění obž. [celé jméno obžalovaného], že takhle se staví v [obec] (v hlavním líčení k tomu svědek uvedl, že nevole ze strany VRV ke konzultacím obž. [celé jméno obžalovaného] nebyla). Co se týče cest, svědek si před soudem nevybavoval okolnosti jejich zaměření, proto soud dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu četl příslušnou pasáž protokolu o výsledku svědka z přípravného řízení a svědek potvrdil, že se stalo, že v rámci I. etapy projektu byly rozšířeny některé cesty v [obec] a po spol. VRV jako projektantech obž. [celé jméno obžalovaného] požadoval, aby do projektu cesty zakreslili v původním stavu bez tohoto rozšíření. Spol. VRV to nezkoumala, obž. [celé jméno obžalovaného] poslechli a svědek [příjmení] to zakreslil. To, že projektová dokumentace neodpovídá skutečnému stavu věci, svědek neřešil, bylo mu to jedno. Mluvílo se o rezervě v geodetickém zaměření, šlo o vytěžený materiál, který byl v dokumentaci navíc. Zaměření dostali od ESB, ale od koho přesně, svědek už nevěděl.

21. Svědek [jméno] [příjmení] byl nadřízeným, který přidělil zakázku ve VRV svědku [jméno] a pak hlídal průběh a termíny zakázky. VRV normálně vyhrála tuto zakázku ve výběrovém řízení. Kdo zakázku za VRV vyjednal, připravoval, to svědek netušil. Podíl svědka [příjmení], šéfa projekční divize, nebo konkrétní podíl generálního ředitele VRV ([příjmení]) na zakázce si svědek [příjmení] nevybavoval. Proč se o zakázku od LSL spol. VRV vůbec ucházela, když neměla odborníky na geotechnické práce, svědek netušil. Před touto zakázkou VRV s LSL nic společného neměla. Obž. [celé jméno obžalovaného] si svědek vybavoval jen v souvislosti s domluvou na geodetickém zaměření. To učinila ESB, kterou za tím účelem VRV přímo oslovila. V tomto směru pak svědek [příjmení] v hlavním líčení stvrdil svou podrobnější výpověď z přípravného řízení, v níž uvedl, že obž. [celé jméno obžalovaného] viděl na schůzce někdy v březnu 2016 v sídle ESB, obž. [celé jméno obžalovaného] na schůzce předkládal nějaké malůvky koncepce stabilizace svahu. Dále proběhla další schůzka, a to ohledně geodetického zaměření. Kdo rozhodl o tom, že zaměření dodá ESB, svědek nevěděl. Jak je možné, že objednávka zaměření byla ze dne 4. 5. a termín dodání byl již 5. 5., svědek vysvětlil, že je možné, že zaměření probíhalo již dříve na dobré slovo.

22. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že si nepamatuje, jak spol. VRV přišla k zakázce na projektovou dokumentaci pro LSL. Nepamatoval si ani, jak se k nim dostala informace, že se zakázka nabízí. Oslovit spol. Valbek byl víceméně nápad svědka [příjmení], spolupracovali spolu více. Zda mu tuto možnost někdo nabídl, svědek nevěděl. Vybavil si schůzku v sídle ESB na začátku projektu, zde se řešilo, jak vlastně využít zkušeností ESB z I. etapy. Kdo rozhodl o tom, že právě ESB provede geodetické zaměření, svědek nevěděl přesně.

23. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] jako zástupce CHKO vypověděl, že se CHKO příliš nelíbily prefabrikáty použité při I. etapě sanací, měli představu vyzdění z kamene. Požadavek CHKO byl, aby alespoň část prefabrikátů byla kamenem obložena. Postupem času spol. ESB přišla s tím, že by kamenné zdi byly realizovatelné, což CHKO uvítala. Autoritu úřadu ale CHKO v tomto ani jiném směru neuplatňovala. Pokud by ESB nepřišla s návrhem změny pro II. etapu sanačních prací (tj. zeď místo prefabrikátů), CHKO by autoritu úřadu dle svědka [příjmení] ani tehdy neuplatňovala, CHKO do toho tolik nezasahuje. Se změnou musel určitě přijít někdo z

ESB. Svědek si již nevybavoval podrobnosti, jak byly na schůzkách probírány jednotlivé technické varianty a kdo s čím přicházel jako s návrhy.

24. Dle § 211 odst. 1 tr. řádu soud v hlavním líčení četl za souhlasu přítomných obžalovaných a státního zástupce následující výpovědi, které svědci učinili před policejními orgány. V případě čtení výpovědi svědka [jméno] takto soud postupoval i přes námitku obhájce v době, kdy se obž. [celé jméno obžalovaného] na vlastní žádost, jíž soud vyhověl, hlavního líčení neúčastnil. Ovšem nad rámec písemného poučení soud obž. [celé jméno obžalovaného] před vyhověním jeho žádosti ve smyslu § 202 odst. 2 tr. řádu ještě zvlášť poučoval o tom, že bude-li tento postup žádat, zbavuje se možnosti uplatnění práv, která trestní řád výslovně spojuje s osobou obviněného. Tento obžalovaný akceptoval poučení, jehož se mu dostalo, a upřednostnil nepřítomnost v jednacím síni. V době, kdy mohl ovlivnit případné čtení svědecké výpovědi, byl tedy z vlastní vůle nepřítomen, s osobou jeho obhájce trestní řád souhlas se čtením svědecké výpovědi samostatně nespojuje, proto soud postupoval dle § 211 odst. 1 tr. řádu i přes námitku obhájce obž. [celé jméno obžalovaného] odporující předešlému projevu vůle obž. [celé jméno obžalovaného] i trestnímu řádu.

25. Svědek [příjmení] [jméno] [jméno], akcionář spol. S Group Holding, ovládající spol. Syner, vypověděl, že si k zakázce s ESB moc nepamatuje, společnost řídí svědek [příjmení]. Zda s Ing. [příjmení] proběhla jednání ohledně posuzované zakázky, si svědek nevzpomínal. Kdo se v této věci angažoval, svědek dle svých slov nevěděl, ale musel to projednávat svědek [příjmení]. Jím byl svědek [jméno] informován, že spolupráce s ESB nefunguje a Syner od ní chce odstoupit, protože ESB jej o spoustě věcí vůbec neinformovala, čímž se zvyšovalo riziko na straně Syneru. Kdo rozhodl, že podíl na zisku bude rozdělen mezi společnostmi v konsorciu na poloviny, zatímco práce nikoli, svědek nevěděl. Obž. [celé jméno obžalovaného] zná svědek dlouhá léta z honů. Formálně s ním o této zakázce nejednal, neformálně mohla nějaká slova padnout. K zachyceným rozhovorům s obž. [celé jméno obžalovaného] v restauraci La Romantica se svědek vyjadřoval tak, že si nepamatuje, nebo se neuměl vyjádřit k tomu, co rozhovory obsahovaly. Měl za to, že se jednalo o myslivost.

26. Svědek [jméno] [příjmení], přímý nadřízený obž. [celé jméno obžalovaného], mj. vypověděl, že ohledně geodetického zaměření byla spol. ESB oslovena nějakým spolupracovníkem svědka [příjmení], možná svědkem [příjmení], a nabídku dávala ESB dvakrát, poprvé musela jít s cenou dolů po upřesnění rozsahu díla. Zaměstnanec jménem [příjmení] byl v ESB přípravařem.

27. Svědkyně [jméno] [příjmení] před policejními orgány sdělila, že pracuje ve spol. ESB, sdílela širší pracovní prostor se svědkyní [příjmení], přitom vyloučila, že by jí vstupovala do notebooku. Obdobně vypovídali i svědci [jméno] [příjmení] – jako podřízená svědkyně [příjmení] občas na jejím notebooku pracovala, ale jen za přítomnosti svědkyně; Ing. [jméno] [příjmení] – na notebooku svědkyně [příjmení] pracovala vždy jen na základě jejího pokynu, zajištěné dokumenty si nevybavovala, svědkyně [příjmení] běžně využívala i multifunkční zařízení se scannerem na jejich patře. Svědek [jméno] [příjmení], zaměstnanec oddělení controllingu ESB, rovněž neznal dokument obsahující námitky společnosti M, ani další zkoumané dokumenty ze sféry LSL.

28. Svědci [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] vypovídali jako představitelé neúspěšných uchazečů o zakázku na II. etapě sanačních prací v okolí vodní nádrže [ulice]. K zakázce vesměs žádné zásadnější skutečnosti neuváděli.

29. Svědek [jméno] [příjmení] byl zaměstnancem Syneru a vyjednával o podmínkách jejich spolupráce a realizace díla. Leaderem byla ESB, od níž přicházely všechny významné dokumenty, návrhy.

30. Svědek [jméno] [příjmení] se v [obec] pohyboval jako stavbyvedoucí v rámci I. i II. etapy i ve stavebních buňkách, z nichž pořízené zvukové záznamy mu byly policejními orgány částečně přehrány, ale na záznamu se v drtivé většině případů nepoznal, v některých případech za možného mluvčího označil svědka [příjmení] [jméno] obsahu některých záznamů ani nevěděl, co znamená. Pokud byla v hovoru řeč o „Generálovi“, byl tím myšlen Ing. [příjmení]. Protikorupční firemní školení si svědek nevybavoval.

31. Svědek [příjmení] [jméno] se při pracích v [obec] také pohyboval ve stavebních buňkách, byl stavebním mistrem, podřízeným svědka [příjmení]. Ve zde zachycených hovorech se prakticky v žádném případě jako mluvčí nerozpoznal a spíše měl za to, že jde o svědka [příjmení].

32. Svědek [příjmení] [jméno] [jméno] vypověděl, že do srpna 2016, kdy odešel z ESB, nebyla soutěž na II. etapu vyhlášena a on o přípravě na ni nic neví. Se svědkyní [příjmení] spolu řešili problematiku 1. a 2. ochranného pásma vodohospodářského díla, jaký je jejich rozsah. Námitky spol. Metrostav z výběrového řízení svědek neznal.

33. Kromě výše uvedených výpovědí měl soud při tvorbě svých skutkových závěrů k dispozici i následující znalecké posudky a listinné či věcné důkazy.

34. Za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 5 tr. řádu byl v hlavním líčení čten znalecký posudek Ú RS Praha, a. s., znaleckého ústavu v oboru ekonomika, specializace ceny a odhady nemovitostí, tvorba a uplatňování cen a rozpočtování ve stavebnictví. Z jeho závěrů vyplývá, že kontrolní cenová hladina propočítaná znaleckým orgánem pro práce na II. etapě sanací v oblasti klíčovské vodní nádrže činí [číslo] mil. Kč, přičemž nabídkové ceny jednotlivých uchazečů činily 95,68 % až 99,07 % této hladiny a lze je považovat za obvyklé. Zadávací dokumentaci a časový rámec zakázky mohl naplnit širší okruh dodavatelů (tímto závěrem znalecký ústav nikterak neposuzoval projekt jako takový nebo způsob či kvalitu stavebních prací). Výsledku kontrolního rozpočtu ve výši 199.685.801 Kč bez DPH odpovídá předpokládaný zisk zhotoviteli zakázky ve výši 11.426.379 Kč.

35. Dle téhož ustanovení soud v hlavním líčení provedl k důkazu znalecký posudek Prof. Ing. [jméno] [příjmení], DrSc., znalce z oboru stavebnictví, specializace zakládání staveb a podzemní stavby. Znalec uzavřel, že práce, technologie a postupy mohl naplnit větší počet zájemců, zejména z řad větších společností, a to případně i prostřednictvím subdodávek. Technologie zajištění svahu vyztuženou vrstvou stříkaného betonu s kamennou obkladní zdí je staticky, materiálově, postupem provádění i z krajinářského hlediska vyhovující.

36. Znalecký posudek spol. YBN Consult - Znalecký ústav, s. r. o., působícího v oborech ekonomika a stavebnictví, přinesl závěry o tom, že uchazečům o veřejnou zakázku týkající se II. etapy prací na sanacích svahů v okolí Klíčavy byla stanovena dostatečná lhůta k podání nabídek. Provedení stavebních prací na základě projektové dokumentace dodané společností VRV mohl splnit širší okruh dodavatelů. V průběhu provádění díla nedošlo ke změnám ve způsobu realizace stavby, došlo ke změnám v rozsahu stavebního díla, jeho ceny a termínu dodání díla z důvodu na straně LSL. V I. etapě sanací za 1 m² zabezpečeného svahu zaplatil cca 16,8 tis. Kč, ve II. etapě pak cca 9,8 tis. Kč.

37. Za spol. YBN Consult vypovídal v hlavním líčení znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], jenž stvrdil písemné závěry zpracované ve shodě se znalkyní [příjmení] [příjmení]. Zda mohl kvalifikační předpoklady stanovené zadavatelem splnit širší okruh subjektů, tak po stránce zdatnosti a kvalifikace je dnes dle znalce celá řada firem natolik vybavena, že tento projekt by zvládla naprosto bez problémů, jako např. společnosti S nebo Metrostav, ale i menší společnosti. Ve znaleckém posudku se nezabývali tím, zda a kdo mohl doložit práce v uvedené ochranné zóně. Oproti původním plánům nebyly v II. etapě sanací nakonec provedeny práce za necelých 33 mil. Kč, protože na ně nakonec nebyly peníze. Nebyly dělány dodatečně, ale byly úplně vypuštěny. Jaký je charakter těchto prací a jak se změna projevila, nebylo dle znalce předmětem

zkoumání. Jednalo se vesměs o práce nesouvisející se zajištěním svahů, znalec opakovaně uvedl jen práce na komunikacích. Při kalkulaci ceny (odp. 4 posudku) byly extrahovány některé práce ze souboru prací dodaných zadavatelkou posudku. Jednalo se o rozdělení na práce související a nesouvisející se zajištěním svahů, nesouvisející byly např. uváděné cesty. Jaký je poměr cen prací, které byly zahrnuty do kalkulace znaleckého ústavu, a těch nezahrnutých do kalkulace, znalec nemohl říci. Požadavek obsahující prokázání konkrétních předešlých prací na dílech v 1. ochranném pásmu vodního zdroje znalec několikrát spojil se způsobilostí stavební společnosti chovat se šetrně, tato kvalifikace se dle jeho názoru v řízení nemohla nijak výrazněji projevit. Ze strany ESB neměli znalci k dispozici údaj o ceně betonového prefabrikátu, pokud nebyl ESB vyráběn, od ESB měli finální hodnotu se započtením všech segmentů – vč. přivezení, uložení, zpracování prefabrikátu.

38. Soudní znalec z oboru kybernetika Ing. [příjmení] [příjmení], PhD., vypracoval znalecký posudek v doplněném znění, jehož obsahem bylo zadokumentování souborů zajištěných policejními orgány na pevných discích a zachycení cesty k souborům. Konkrétně jde především o obsah souborů v notebooku užívaném svědkyní [jméno] [příjmení], obsah USB nosiče zajištěného ve sféře obž. [celé jméno obžalovaného], relevantní elektronickou komunikaci mezi svědky z řad projektantů a obž. [celé jméno obžalovaného].

39. Znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení], PhD., rovněž v hlavním líčení stvrdila písemné závěry svého znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, jehož obsah spočíval ve vyčištění nahrávek a přepisu slyšitelných částí záznamů schůzek mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkem [jméno] v restauraci La Romantica. Popsala, že kde si nebyla jista, zaznačila to v přepisu za pomoci značek X nebo XXX, jinak obsah posudku odpovídá tomu, co zaznamenala. [jméno] jejího zkoumání je auditivní metodou, která využívá lidské uši a technické vybavení, které umožní nahrávku přehrát a upravit.

40. Vzhledem k charakteru naposledy uvedených dvou znaleckých posudků bude jejich obsah podrobněji rozveden níže v rozborové části rozsudku. Totéž pak platí o obsahu DVD nosičů, na nichž jsou zachyceny výsledky odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, resp. výsledky sledování osob a věcí, při nichž byly zachyceny zvukové záznamy probíhajícího děje (dále jen, „odposlechy“ či, „prostorové odposlechy“). Níže viz úvahy soudu jak co do formální možnosti jejich procesního použití k důkazním účelům, jakož i specifikaci a rozbor jejich obsahu.

41. Námitky spol. Metrostav, a. s., ze dne 4. 10. 2016 adresované LSL vytykají zadávacímu řízení kritérium spočívající v předchozí realizaci geotechnické stavby v ochranném pásmu vodního zdroje 1. stupně v délce alespoň 5 tis. metrů. Poukazují na judikaturu Nejvyššího správního soudu o tom, že postup zadavatele nastavujícího zjevně nepřiměřené požadavky znemožňuje některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku a jde o skrytou formu nepřipustné diskriminace. Tyto námitky byly zajištěny jak v LSL, tak v notebooku užívaném svědkyní [příjmení], umístěném v její kanceláři v sídle ESB. Námitky ze stejného zdroje adresované rovněž LSL (podací razítko LSL 29. 11. 2016) obsahují výtku, že ani po změně podmínek zadávacího řízení, kdy namísto 1. ochranného pásma vodního zdroje bylo stanoveno 2. ochranné pásmo, nedošlo k odstranění diskriminačních podmínek ze strany LSL. I tyto byly v přípravném řízení zajištěny na dvou místech: v LSL a v notebooku svědkyně [příjmení].

42. Ze seznamu podaných žádostí o účast ve druhé fázi výběrového řízení je zřejmé, jací uchazeči své žádosti podali, přičemž zajištěna byla verze tohoto materiálu, v níž je rukou vepsáno k ESB, Syner“ a k REKULTIVACE [obec] nad Labem, s. r. o., je připsáno, „Eurovia“. Zajištěna byla též tabulka s jednotlivými uchazeči odlišnými od ESB, u nichž jsou vepsány poznámky ohledně jejich plnění kvalifikačních povinností (např. u STRABAG, a. s., je uvedeno, „asi není II. pásmo“). Na stejném místě, v notebooku svědkyně [příjmení], byla zajištěna též tabulka právě se všemi přímými konkurenty spol. ESB v užším řízení a se společností S, u nichž jsou u každé zapsány

částky od 1 mil. Kč do 5 mil. Kč a jsou zakomponovány v propočtu nadepsaném jako,,
Ekonomika – [obec] II.“

43. Svědek [příjmení] založil do spisového materiálu fotografii opatřenou poznámkou, že se jednalo o snímek z první návštěvy [obec] dne 3. 2. 2016, na obrázku je na cestě vedle svahu označen ředitel [příjmení] [příjmení], svědek [příjmení] z LSL a svědek [jméno] z VRV. Dále svědek založil mapku Klíčavy s popisky a datem jejího vytištění dne 4. 2. 2016, jakož založil i náčrtek – příčný řez zdi z lomového kamene. Tento náčrtek obdržel svědek [příjmení] dne 27. 1. 2016 od VRV a nad ním se také vedla debata na schůzce v [obec] dne 3. 2. 2016, jak stojí v poznámce na náčrtku. Zpráva o rozpracovanosti projektové dokumentace ke dni 18. 5. 2016 je rovněž součástí dokumentů ze sféry svědka [příjmení], jenž je uveden jako její zpracovatel. K ní dodal i rozpočtové částky ve výši 169.619.147,96 Kč bez DPH s poznámkou,, původní rozpočet“, s lomem. Varianta z 13. 7. 2016 obsahuje rozpočet již na 216.070.411,10 Kč bez DPH, bez lomu. Svědek [příjmení] založil též časovou osu své činnosti na projektu od 27. 1. 2016 (zisk náčrtku zdi od p. [příjmení] z VRV) přes schůzky s představiteli VRV a v [obec] v únoru 2016, zaslání první zprávy o rozpracovanosti projektové dokumentace dne 15. 5. 2016, druhé zprávy o rozpracovanosti dne 6. 6. 2016, oboje zasláno VRV, přes zkontaktování obž. [celé jméno obžalovaného] na základě obdržení kontaktu po zaslání soupisu prací ESB ([příjmení]) dne 13. 7. 2016. K obž. [celé jméno obžalovaného] svědek [příjmení] zanesl poznámky,, podněty pro zpracování, kotvy délky 6 m, tloušťka stříkaného betonu 200 až 250 mm – zamítl jsem zpracovat, zbytečně předimenzované; požadavek na cenu díla 230 mil. Kč, udělal jsem na 216 mil, více ne“. E-mail ze dne 27. 1. 2016 svědčí o tom, že přes službu Úschovna odeslal [jméno] [příjmení] z VRV dne 27. 1. 2016 svědku [příjmení],, slíbené podklady“ a na další týden navrhuje schůzku. Dne 3. 2. 2016 bylo zasláno avízo ze strany služby Úschovna o uložení geodetického zaměření sesuvů a geofyzikálního průzkumu sesuvů ze strany svědka [jméno] pro svědka [příjmení].

44. Další e-maily ze schránky svědka [příjmení] prokazují, že dne 28. 2. 2016 svědek [příjmení] zval svědka [jméno] na prohlídku do [obec] související s II. etapou zabezpečení svahových deformací v okolí Klíčavy; svědek [jméno] pak zprávu přeposlal svědku [příjmení]. Dne 6. 6. 2016 zaslal svědek [příjmení] zprávu o rozpracovanosti na [příjmení] [jméno] [příjmení] poté, co předtím od svědka [jméno] obdržel náčrtek se skládanou kamennou zdí namísto betonových tvarovek. 27. 6. 2016 obdržel svědek [příjmení] od svědka [jméno] telefonní kontakt na obž. [celé jméno obžalovaného], o tři dny později e-mailem obdržel znovu od svědka [jméno] některé položky do projektové dokumentace: výměra a objemy ornice, počet stomů (vše v podobě, jakou pak dokumentace skutečně obsahovala). V e-mailu ze dne 13. 7. 2016 zaslal svědek [příjmení],, rozpočet a soupis prací [obec]“ na adresu [email],, na žádost pana [celé jméno obžalovaného]“, jak v textu zprávy uvedl.

45. Službou Úschovna pak dne 14. 7. 2016 předal svědek [příjmení] koncept projektové dokumentace příjemcům [jméno] [jméno] a [celé jméno obžalovaného].

46. ESB dokládala řadou jednotlivých listin, např. příkazů generálního ředitele či různými schémata, organizační strukturu vedení ESB, v níž je pozice obž. [celé jméno obžalovaného] situována na 4. úrovni, dále pak ESB dokládala své vnitřní předpisy v době posuzované i po ní v aktualizovaném znění s ohledem na snahu předcházet korupčním rizikům.

47. Zápisy a prezenčními listinami z odborných komisí na řešení zabezpečení svahových deformací z let 2015 až 2016 bylo zjištěno, kdo se jich účastnil a jakého obsahu ta která jednání byla (pravidelná účast obou obžalovaných a dalších osob, např. svědka [příjmení], svědka [příjmení] a dalších).

48. Společenská smlouva mezi ESB a Syner ze dne 23. 9. 2016 obsahuje dohodu o činnosti pod názvem,, ESB/SYNER – [ulice] obora II.“, správou společných záležitostí byla pověřena ESB,

v poměru 50:50 se oba společníci podílejí na nákladech společnosti, jejích výnosech a případně vyplacených zálohách.

49. Dle zprávy spol. Syner, zpracované svědkem [příjmení], se společností ESB a Syner spolu ucházely ještě o jednu zakázku, a to v areálu [ulice] [obec] [část obce] v r. 2016.

50. Z protokolu o sledování osob soud zjistil, že se obž. [celé jméno obžalovaného] svědek [jméno] sešli v restauraci La Romantica ve třech dnech v dubnu 2015, září 2015 a březnu 2016.

51. Protokoly o prohlídce jiných prostor a související fotodokumentaci s plánky míst prohlídek jsou prokazovány průběh a výsledky těchto úkonů, tj. zejm. seznam zajištěných věcí, v sídle LSL, v sídle ESB v [obec] [část obce], ve stavebních buňkách na pozemcích ve správě LSL (protokolárně část věcí vydal na místě sám svědek [příjmení]), v sídle VRV, v sídle spol. Valbek. Obdobně je prokazován stav a zajištěný důkazní materiál v rámci domovních prohlídek provedených u obžalovaných [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného].

52. Protokolem o ohledání věci byl zjištěn skutečný stav na místě stavebních prací na náhodně vybraných místech co do rozměrů kovových tyčí zasazených do terénu (délka 3 metry) či jim odpovídající hloubky vrtů.

53. Z pracovněprávní interní dokumentace ESB soud zjistil vnitřní předpisy obžalované společnosti napříč sledovaným obdobím až do doby před rozhodnutím ve věci, jejich obsah a zaměření, mezi nimi stanovené technicko-organizační postupy, dále obsah pracovní smlouvy obž. [celé jméno obžalovaného] v doplněném znění (při pracovních postoupeních obžalovaného), smluvní vztahy Ing. [příjmení] i svědka [příjmení], svědkyně [příjmení] (od r. 2014 jmenována do pozice vedoucího zaměstnance, o rok později ředitelka controllingu). K obž. [celé jméno obžalovaného] byl proveden důkaz též popisem technicko-hospodářské funkce vedoucího provozu inženýrských staveb, který zahrnuje kromě dalších i řízení činnosti provozu a zodpovědnost za ekonomické výsledky stanovené plánem, zodpovědnost za zpracování nabídky a vlastní kalkulaci nákladů i realizaci získané zakázky, zajištění personálních a finančních potřeb na svém úseku, zodpovědnost za věcnou stránku provozu (vedení stavebního deníku, dohled nad plněním termínů aj.), vedení týmu a zajišťování personální agendy s tím související – zaškolení nových zaměstnanců, návrhy na ukončení pracovních poměrů, hmotná zainteresovanost podřízených aj. Proveden k důkazu byl též soupis školení a prezenční listiny k nim příslušející, vč. zjištění ohledně zaměření školících lekcí (příprava zakázky, zákon o veřejných zakázkách – novelizace, stavební zákon – novelizace apod.).

54. Dle zápisů ze zasedání představenstva společnosti ESB z r. 2013 bylo zjištěno, že představenstvo ESB bylo v této době rámcově seznámeno s charakterem TOPO. Zápis z r. 2017 obsahuje v reakci na řízení ve věci obž. [celé jméno obžalovaného] pokyny k zapracování pravidel souvisejících s dodržováním právních předpisů a jejich zakotvení do etického kodexu, o jehož zpracování a vydání informoval předseda představenstva (tehdejší pozice obsazená Ing. [příjmení]) s tím, že bylo uloženo doperacovat compliance program.

55. Dle zprávy ESB z června 2019 nebyl Ing. [jméno] [příjmení] v r. 2016 jejich zaměstnancem, ale s ESB spolupracoval na základě uzavřené smlouvy jako konzultant vodohospodářských staveb. Později se stal stavbyvedoucím. [jméno] [příjmení] byl od r. 2016 do konce září 2017 v ESB zaměstnán jako samostatný odborný referent přípravy výroby.

56. Zřizovací listinou z 1. 1. 1993 bylo zjištěno, že LSL vznikla k uvedenému datu jako příspěvková organizace zřizovatele – Kanceláře prezidenta ČR.

57. Pracovní smlouva obž. [celé jméno obžalovaného] coby zaměstnance LSL na pozici technicko-hospodářského pracovníka se datuje dnem 2. 12. 2013, jmenovací dekret vedoucího Kanceláře prezidenta republiky Ing. [jméno] [příjmení] je datován dnem 21. 1. 2014 a s účinností od 1. 2. 2014. Dle opatření Ing. [příjmení] ze dne 19. 5. 2014 byl obž. [celé jméno obžalovaného]

stanoven měsíční plat ve výši 67 tis. Kč. Opatřeními Ing. [příjmení] ze září a prosince 2014, dále z března a června 2015, dále z března, června, září a prosince 2016 i března 2017 byla za „mimořádně vysoké pracovní nasazení spojené se značnou časovou náročností při řízení a organizování chodu LSL, osobní angažovanost a úsilí vynaložené na plnění úkolů“ udělena obž. [celé jméno obžalovaného] mimořádná odměna vždy ve výši 60 tis. Kč. Ve výši 67 tis. Kč byla tato mimořádná odměna udělena v listopadu 2014 a listopadu 2016; ve výši 65 tis. Kč v září 2015; ve výši 50 tis. Kč v červnu 2014 a ve výši 30 tis. Kč v březnu 2014.

58. Z oznámení předběžných informací bylo zjištěno, že k tomuto oznámení došlo ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 5. 2016, a jeho obsahem bylo zveřejnění záměru na vypsání tendru v hodnotě 200 až 250 mil. Kč na zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže [ulice], II. etapa. K dispozici měl soud i kvalifikační dokumentaci jako takovou.

59. Dle zprávy Věstníku veřejných zakázek bylo oznámení o samotné zakázce zveřejněno dne 24. 8. 2016, odhadovaná cena zakázky bez DPH činila 198.900.000 Kč. Dne 11. 10. 2016 byla učiněna změna oznámení ve Věstníku, publikovaná dne 13. 10. 2016, která spočívala v úpravě podmínek co do předchozího zhotovení díla – pozemní komunikace v 1. ochranném pásmu vodního díla v délce alespoň [číslo] metrů, kdy první pásmo bylo nahrazeno pásmem druhým.

60. Námitky uchazeče o zakázku byly podány, jak plyne z jejich písemného vyhotovení, spol. Swietelsky stavební, s. r. o., dne 3. 10. 2016 mj. proti kumulaci podmínek realizace lesní cesty v délce [číslo] metrů současně s podmínkou, že se cesta nachází v 1. ochranném pásmu vodního zdroje. Rozhodnutím LSL bylo námitkám vyhověno. V říjnu a listopadu 2016 podala námitky opakovaně též spol. Metrostav, a. s., s obsahem shora vymezeným. Rozhodnutím LSL bylo vyhověno první námitce týkající se 1. ochranného pásma; zamítnuta byla později druhá námitka požadující vypuštění i podmínky 2. ochranného pásma vodního zdroje.

61. K důkazu byl proveden i dokument „Seznam podaných žádostí o účast“, který byl zajištěn v LSL, v němž nejsou žádné ručně psané poznámky, jinak se ale shoduje s tímž dokumentem zajištěným ve sféře ESB, v notebooku užívaném svědkyní [příjmení].

62. Listinou o jmenování členů komise pro otevírání obálek s žádostmi o účast + kvalifikace, vč. pozvánky na tento úkon, bylo prokázáno, že k němu došlo dne 28. 11. 2016 v 11.00 hod. a členy komise byla mj. svědkyně [příjmení], která se následně stala předsedkyní komise. Z protokolů o jednáních komise pro otevírání obálek pak vyplynul jejich průběh a výsledky.

63. Dopisy k výzvě k podání nabídky a výzvu samotnou bylo prokázáno, že v únoru 2017 oslovila LSL společnosti uvedené ve výroku tohoto rozsudku, včetně sdružení ESB/Syner, k podání nabídek na základě zadávací dokumentace. Dne 22. 3. 2017 se dle prezenční listiny k prohlídce místa plnění veřejné zakázky účastníci prohlídky v [příjmení] oboře zástupci společností R [obec], Swietelsky stavební, [příjmení] [jméno] a sdružení ESB/Syner, za něž, obhlížel terén“ obž. [celé jméno obžalovaného].

64. Dle listiny účastníků otevírání obálek s nabídkami byl tomuto aktu za sdružení ESB/Syner přítomen dne 11. 4. 2017 v 10.15 hod. obž. [celé jméno obžalovaného], k čemuž jej plnou mocí ze dne 10. 4. 2017 zmocnil Ing. [příjmení]. Protokol o jednání komise prokazuje průběh otevírání obálek a výslednou cenu nabídek jednotlivých společností. Protokol o jednání komise, jehož předmětem bylo hodnocení nabídek, bylo prokázáno, že komise seřadila jednotlivé nabídky splňující veškeré předpoklady podle nabídnuté (nejnižší) ceny realizace díla, když na 1. místě figuruje sdružení ESB/Syner s nabídkovou cenou 191.053.708,64 Kč bez DPH, druhou v pořadí je spol. COLAS CZ, a. s., s nabídkovou cenou 191.127.458,18 Kč bez DPH, následují společnosti SWIETELSKY stavební, s. r. o. (194,3 mil. Kč bez DPH), REKULTIVACE [obec] nad Labem, s. r. o. (195,9 mil. Kč bez DPH) a Gardenline, s. r. o. (197,8 mil. Kč bez DPH).

65. Rozhodnutím LSL ze dne 11. 4. 2017 byla nabídka sdružení ESB/Syner označena za nejvhodnější a vybrána v užším zadávacím řízení.

66. Ze smlouvy ze dne 10. 5. 2017 bylo zjištěno, že uvedeného dne LSL a sdružení ESB/Syner podepsaly smlouvu o dílo na zhotovení zakázky – II. etapy zabezpečení svahových deformací v okolí klíčavské vodní nádrže za cenu 191.053.708,64 Kč bez DPH. Součástí důkazního materiálu je i nabídka jako taková s přílohami.

67. Dle zápisu z jednání odborné komise na řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže [ulice], konaného dne 24. 5. 2016 za přítomnosti mj. obžalovaných [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] a svědka [příjmení], podával na jednání svědek [příjmení] informace o zpracování projektové dokumentace II. etapy zabezpečení svahových deformací na tomtéž místě, k čemuž byla předložena projektová dokumentace VRV v podobě ke dni 6. 6. 2016, bez použití techniky zdi z obkladových tvarovek, autoři: Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] ([příjmení] projektové dokumentace ke dni 18. 5. 2016, s vyznačeným autorstvím toliko Ing. [jméno] [příjmení] a zahrnující zeď z obkladových tvarovek - prefabrikátů, soud zjistil též z dokumentace zajištěné ve spol. VRV). Obž. [celé jméno obžalovaného] následně na tomtéž jednání referoval o přípravě výběrového řízení na II. etapu.

68. Dokumentací ohledně oslovení tří potencionálních zpracovatelů projektové dokumentace, zahrnující výzvy k podání nabídek, či komise pro otevírání obálek za LSL a její jednání, bylo prokázáno, že všichni oslovení podali své nabídky a úspěšnou byla společnost VRV. K oslovení uchazečů ze strany LSL došlo dopisem ze dne 18. 2. 2016, obálky s nabídkami byly otevřeny dne 9. 3. 2016, s VRV byla smlouva o dílo uzavřena dne 17. 3. 2016 (vyhotovení smlouvy zajištěné v LSL obsahuje datum podpisu ze strany LSL až 17. 6. 2016, zatímco u podpisu za VRV je uvedeno datum březnové; vyhotovení zajištěné od VRV obsahuje u obou smluvních stran březnová data). Prohlídkou jiných prostor ve spol. Valbek pak byla zajištěna nedatovaná a nepodepsaná smlouva mezi VRV a Valbekem na kompletní subdodávku odpovídající předmětu smlouvy na projektovou dokumentaci mezi LSL a VRV. Dvěma fakturami na celkem cca 1,75 mil. Kč vyúčtoval Valbek subdodávku společnosti VRV.

69. Objednávkou ze dne 4. 5. 2016 bylo zjištěno, že VRV si u ESB nasmlouvala geodetické zaměření levobřežních svahů vodní nádrže [ulice] s termínem plnění do následujícího dne.

70. Z předávacího protokolu bylo zjištěno, že k předání projektové dokumentace a oceněného soupisu prací na plánované II. etapě sanací došlo dne 15. 7. 2016.

71. Projektovou dokumentaci, včetně vpisků glosovaných obž. [celé jméno obžalovaného] jako vlastních, pro potřeby trestního řízení vydal svědek [příjmení] a tato byla k důkazu rovněž provedena.

72. Dle zprávy Ministerstva pro místní rozvoj ČR, založené Ing. [příjmení], se meziroční pokles nabídek u veřejných zakázek na stavební práce projevil v r. 2017 poklesem na průměrné 2,03 nabídky oproti průměrným 5,26 nabídkám v r. 2016 (týž dokument obsahuje i údaje ohledně sektorových, nikoli veřejných zadavatelů, což však není posuzovaný případ).

73. Ze zápisů z jednání odborné komise na řešení svahových deformací v okolí Klíčavy, dodaných obž. [celé jméno obžalovaného] částečně ve shodě s návrhem důkazního materiálu ze strany státního zástupce, soud zjistil účast obž. [celé jméno obžalovaného] na těchto komisích již od r. 2015 i obsah jednání komise, vč. plánování II. etapy a zvažování možných technologických postupů.

74. Stanoviskem Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, odd. Správa CHKO Křivoklátsko, ze dne 22. 8. 2016 bylo prokázáno, že podle použitých podkladů lze vyloučit významný vliv záměru II. etapy na příznivý stav předmětů ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit. [příjmení] jině se ve stanovisku uvádí, že materiál a technologie zvolené ve II. etapě více korespondují s přirozeným charakterem stanovišť.

75. Ke všem obžalovaným bylo z opisů z evidence Rejstříku trestů zjištěno, že se na ně hledí jako na netrestané osoby.

76. Jako věcné důkazy byly provedeny USB datový nosič zajištěný u obž. [celé jméno obžalovaného], obsahující dokumentaci k tomuto případu, a notebook zajištěný v kanceláři svědkyně [příjmení].

77. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina všech obžalovaných byla bezpochyby prokázána, přestože ji svorně popírali. Věcnému posouzení však předcházela řada aspektů formálních, které soud posuzoval samostatně při přípravě hlavního líčení, ale též zvláště k četným námitkám obhajoby.

K formálním námitkám

78. Nelze souhlasit, pokud je předmětem námitek příslušnost státního zastupitelství, potažmo Okresního soudu v Rakovníku, jehož soudci vydávali některá rozhodnutí z přípravného řízení.

79. Vrchní státní zastupitelství v Praze dozorovalo kauzu v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti ČR č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, od r. 2015, kdy již byly nepochybně dány předpoklady pro to, aby tak činilo už na základě § 15 odst. 6 písm. a) citované vyhlášky, ve znění účinném do 31. 12. 2015, podle něhož vyžaduje-li to závažnost, skutková či právní složitost věci, může vrchní státní zastupitelství s předchozím souhlasem nejvyššího státního zástupce rozhodnout o tom, že je příslušné k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení ve věcech uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) a e) téže vyhlášky, i když jimi byla způsobena škoda nižší než 150 mil. Kč. V daném případě přicházely v úvahu jak možnost způsobení škody státu, tak dotčení zájmů Evropské unie, kdy v tomto ohledu nutno poukázat jak na to, že zdrojem financování LSL je stát prostřednictvím Kanceláře prezidenta republiky (a nejenak tomu bylo v případě nyní posuzované zakázky), tak na to, že i obž. [celé jméno obžalovaného] připustil, že původně na financování projektu hledali zdroje i z oblasti evropských fondů. Nezpochybnitelnou je i další podmínka citovaného ustanovení, jíž je především skutková složitost věci, jakož i její závažnost. Proniknout do (doslova i obrazně) terénu [obec] a LSL za účelem objasnění podvodných machinací při výběrovém řízení, což bylo tehdejší předmětem prověřování, byl tehdy a patrně by byl i nyní nadmíru obtížný úkol sám o sobě. K tomu přistupuje, že obžalovaní se nacházejí v chráněném prostředí, jehož zneužili k tomu, aby jejich trestná činnost, obtížná na odhalení již z povahy věci, byla ještě kvalitněji maskována (jen stěží je představitelné nasazování operativní techniky v místech, kam běžně není umožněn přístup, kde v čele organizace stojí stěžejní z pachatelů dané trestné činnosti, přičemž však i obž. [celé jméno obžalovaného] v odposleších – v té míře, kde byly nasazeny úspěšně – srozumitelně uváděl, že pokud si s obž. [celé jméno obžalovaného] chce něco říct, musí za tím účelem jet do „ochranného pásma“). V daném případě se prolínaly dvě etapy sanačních prací, což situaci ještě komplikovalo; přesto je nelze vnímat odděleně, neboť byly místně (břehy Klíčavy), personálně (zejm. obžalované fyzické osoby i právnická osoba) i finančně (Kancelář prezidenta republiky) propojeny, což situaci ještě zneprůhledňovalo a komplikovalo. Utvoření uceleného obrazu a dynamika nárůstu důkazního materiálu tak nemohly mít rychlý a jasný průběh. Z těchto důvodů je užití § 15 odst. 6 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ČR č. 23/1994 Sb., nutno považovat za zcela přílehlavé. (A navíc je uváděným propojením obou fází sanačních prací a propojením místním i personálním vyvracen nesprávný dojem obhajoby, že se v daném případě jednalo o pouhý monitoring probíhajícího dění, kdy jsou nejprve nasazeny prostředky operativní techniky a poté, se čeká, zda nedojde k nějakému trestnému jednání. Orgány přípravného řízení měly indicie, že k němu již dochází, trestná činnost se skutečně dlouhodobě odehrávala, čehož jasným důkazem je výsledek tohoto řízení, a vyvstálé situaci se nelze divit, když je předmětem zkoumání opakující se jednání týchž lidí na témže místě. Fakt, že

ne všechny předpoklady orgánů přípravného řízení byly prokázány, jak předpokládaly v začátcích řízení, neznamená, že jednaly nezákonně, když opodstatněně sledovaly stopu, která se ukázala jako správná, neboť skutečně došlo k rozkrytí nezákonných machinací v souvislosti s činností v LSL a ESB.)

80. Na to navazuje postup dle § 15 odst. 4 citované vyhlášky, podle něhož dojde-li k vyloučení věci ze společného řízení a u takové věci dále není příslušnost vrchního státního zastupitelství dána podle odstavce 1, 2 nebo 3 této vyhlášky, může vrchní státní zastupitelství s předchozím souhlasem nejvyššího státního zástupce rozhodnout o tom, že je příslušné k výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení i v této věci, jinak je povinno věc neprodleně postoupit věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství. Tento postup Vrchní státní zastupitelství v Praze (dále jen, „VSZ“) naplnilo, předchozí souhlas státního zástupce získalo (č. l. 360), ten byl srozumitelně a dostatečně odůvodněn, na základě čehož státní zástupce VSZ rozhodl o věcné příslušnosti (č. l. 359). Zde je třeba vidět, že vyhláška Ministerstva spravedlnosti ČR č. 23/1994 Sb., která tento postup upravuje, neváže daný postup na žádné další podmínky, jde pouze o to, zda je racionální a věcně odůvodněné, aby vrchní státní zastupitelství v dozoru nad zachováním zákonnosti pokračovalo. Taktomu ve spletité a náročně objasnitelné věci po několikaletém prověřování a již i vyšetřování nepochybně bylo, naopak by zcela postrádalo smyslu a odporovalo by logice i účelu trestního řízení, pokud by obecně erudované a informačně v dané věci již etablované státní zastupitelství mělo v pokročilé fázi řízení předávat kauzu kamkoli jinam, čímž by došlo přinejmenším k nemístným průtahům v řízení.

81. Ostatně ani obhajoba by jistě nebyla spokojena, pokud by o to déle obžalování čelili trestnímu řízení a jejich kauze by se věnovalo státní zastupitelství s nižší mírou speciálního zaměření a praktických zkušeností s obdobnými kauzami, v nichž je povinno se stejnou pečlivostí postupovat jak v neprospěch, tak ve prospěch osob, proti nimž se řízení vede. Lze tedy uzavřít, že zákonným postupem obžalování na svých právech rozhodně nestrádali.

82. Pokud bylo příslušným VSZ, i akty státního zástupce VSZ netrpí vadou už jen z důvodu, že jsou vydány právě jím. To se týká především povolení ke sledování dle § 158d odst. 2 tr. řádu z 18. 2. 2015, 9. 7. 2015 a 17. 9. 2015 ve vztahu k obž. [celé jméno obžalovaného] a pozemkům v katastru obce Lány; jedná se ale i o veškeré další úkony, které navazovaly na návrhy státního zástupce VSZ – především povolení ke sledování dle § 158d odst. 3 tr. řádu ze strany soudců Okresního soudu v Rakovníku ve vztahu ke kanceláři obž. [celé jméno obžalovaného], sídlu LSL jako takovému, vnitřních prostor stavebních buněk v katastrálním území Lány, jakož i příkazy soudců téhož soudu ve smyslu § 88 odst. 1 tr. řádu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ve vztahu především k obž. [celé jméno obžalovaného] a obž. [celé jméno obžalovaného]. Konečně jde i o podněty k prodloužení doby tzv. odposlechů směřované ke Krajskému soudu v Praze.

83. Namítala-li obhajoba dále, že příslušným nebyl v přípravném řízení Okresní soud v Rakovníku, přestože o jeho příslušnosti neměl sebemenších pochyb ani Ústavní soud v usnesení ze dne 19. 9. 2017, sp. zn. II. ÚS 2610/17, pak nelze než vyjádřit nad tímto stanoviskem obhajoby podiv, neboť silnější justiční autority než Ústavního soudu na území České republiky není. Argumentoval-li obhájce obž. [celé jméno obžalovaného] tím, že byl Ústavní soud de facto obelstěn státním zástupcem a na jeho údajně zavádějící návrhy navazující rozhodnutí soudců přípravného řízení, pak se nejedná o adekvátní interpretaci odůvodnění Ústavního soudu v citovaném usnesení, které není jen obecným zdrojem právních myšlenek, ale přímo dopadá na tuto trestní věc, v níž bylo vydáno. Ústavní soud shledal místní souvislost s okresem [obec] už z toho, že se jedná o realizaci projektu, „Řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže [ulice]“ a tato se rozkládá na území okresů [obec] a [obec] ([příjmení] není pojmenování určené zavádějícím způsobem státním zástupcem, ale objektivně dané místní vymezení, v rámci projektu používané zástupci LSL.) Pokud by se v přípravném řízení policejní orgány a/nebo státní zástupce přičili tomuto závěru Ústavního soudu a iniciovali by akty jiných orgánů činných

v trestním řízení v jiném místě, jednalo by se o postup nejenže nepochopitelný, ale bezpochyby napadnutelný (obhajobou) v tom smyslu, že orgány přípravného řízení nebyl respektován názor Ústavního soudu.

84. Dále obhajoba masivně brojila proti použití odposlechů jako důkazu v hlavním líčení, neboť je považuje za nezákonné. S tímto závěrem se ovšem soud neztotožnil. Jak uvedeno, participoval na nich státní zástupce činný v souladu se zákonem. Dále se námitky obhajoby týkaly odůvodnění příkazů soudců okresního i krajského soudu. Zde je třeba věc vidět pod více zornými úhly.

85. Jednak jde o míru konkrétnosti odůvodnění, jíž vůbec byli soudci s to vyvinout v reálném čase. Nelze se totiž na věc zaměřit z dnešního pohledu, kdy jsou po provedeném dokazování v maximální míře známy všechny relevantní skutečnosti, jichž bylo možno dosáhnout. Je třeba chápat, jaká byla situace v době jednotlivých úkonů přípravného řízení, kdy byl znám omezený okruh faktů a indicií byl relativní nedostatek – ne však pro zvolený postup, ale pro zjištění, jak je známe dnes. Nebylo možno s jistotou vědět, jaká je a bude skutková situace, co za právní závěry bude nutno vyvozovat, zejm. co do právní kvalifikace posuzovaného jednání, o jakou škodu co do její výše se bude jednat, jaké budou v budoucnu finanční zdroje na financování projektu apod. Proto je pochopitelně odůvodňování jednotlivých rozhodnutí obtížnější, méně konkretizovatelné, což platí pro tento i mnohé jiné případy, což však příslušné dokumenty nevyřazuje z použitelnosti.

86. Odpovědí na pochybnosti obhajoby je sám fakt, jakého charakteru (odsuzujícího) je rozhodnutí soudu, čímž byl postup orgánů přípravného řízení objektivizován. Neboli lze říci, že podezření orgánů přípravného řízení, které vedlo k jednotlivým dílčím prvkům procesního postupu před podáním obžaloby, vč. veškerých odposlechů, se ukázalo oprávněným. Materiální důvody pro příkazy k odposlechům tedy nepochybně byly dány – a právě materiální prvek obhajoba při svých námitkách zcela přešla. Konstantní, letitá a již zaužívaná judikatura a soudní praxe, mezi níž se obhajobou opakovaně zmiňované rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci pod sp. zn. 4 Pzo 9/2019 neřadí, totiž dává nyní přezkoumávanému postupu oporu. Je totiž rozhodné, že se u úvah orgánů přípravného řízení nejednalo o spekulace bez reálného základu. Jednalo se o zásah zcela nezbytný v legitimním veřejném zájmu a přiměřený sledovanému cíli: jedná se přeci o odhalení závažné trestné činnosti parazitující na finančních prostředcích získaných prostřednictvím kanceláře hlavy státu, páchané skrytě, nanejvýš utajovaně a složitě k odhalení. V žádném případě by nebylo možno trestnou činnost bez operativní techniky odhalit, je vyloučeno, aby se tak stalo prostřednictvím výslechů nebo zkoumáním účetnictví, když pokud bychom izolovali obsah výpovědí i nyní, v pokročilé fázi řízení, rozhodně by důkazní situace nebyla srovnatelná, natož pokud by policejní orgány měly tápat mezi stavaři a doptávat se, jestli něco nevědí o možné probíhající trestné činnosti, jejíž byly tyto informační zdroje zhusta pevnou součástí. Obdobně je třeba nahlížet na poněkud kuriózní návrh obhajoby, že by jako důkazní zdroj mohlo sloužit účetnictví. Totiž vytváření dojmu navenek, že vše je legitimní, bylo intenzivní snahou všech obžalovaných, účetní stránku nevyjímaje. Trestná činnost nemá charakter daňových machinací, primárně jde o soutěžní a stavební problematiku, nikoli hospodářskou, a tak zbrklé a nesystémové překontrolování účetnictví, v němž by nepochybně položky „ má dáti“ a, „ dal“ lícovaly a byly by správně vyčísleny (v oblasti daňové kriminality se momentálně nepohybujeme), by ze strany orgánů přípravného řízení skutečně postrádalo smysluplnosti, pokud by se na ně měly soustředit.

87. Z toho vychází i závěr soudu z dlouhodobé judikatury vycházející, že ne každá případná formální nedostatečnost, pokud by přecejen byla identifikována, automaticky znamená nepoužitelnost důkazu. V tomto konkrétním případě je menší míra přiléhavosti aktuálním poznatkům patrna ve fázi prodlužování povolených odposlechů, nicméně jedním dechem je třeba říci, že ve všech fázích, tedy i této, byla věc včasně věcně přezkoumávána, nikdy se nejednalo o situaci, že by bylo zřejmé, že přípravné řízení probíhá nezákonně, operativní technika je neadekvátní, trestná činnost neprobíhá nebo ji páchají jiné osoby, než na které je zaměřena

pozornost apod. Z tohoto úhlu pohledu tedy lze konstatovat, že jakkoli neabsolutně dokonalé se může některé z rozhodnutí přípravného řízení jevit, což soud připouští pouze v naposledy uvedeném omezeném rozsahu, nejde o vadu působící nezákonnost odposlechů.

88. Stabilní judikaturní činnost k tomu doplňuje apel na nikoli formalistické požadavky kladené na tuto časnou fázi řízení, ale právě na formálně-materiální hodnocení problematiky, jehož výstupem je, že pokud skutečně materiálně jsou důvody pro prolomení práv osob, proti nimž se řízení vede, pak není překážkou, je-li zde dílčí formální snížení pečlivosti odůvodnění některého z rozhodnutí. S tím souvisí i proces trojí kontroly, kdy rozhodnutí o odposleších není vydáváno izolovaným aktem, ale jedná se o proces; a to proces vycházející z podnětu policejního orgánu, následovaného návrhem státního zástupce a završený rozhodnutím soudce. Pokud tento komplex obsahuje uchopitelnou argumentaci, která současně nemusí být natolik konkrétní a precizní jako v případě např. rozhodnutí ve věci samé, je zákonnost zachována.

89. Taktomu dle přesvědčení soudu bylo i v nyní zkoumaném prostředí a odposlechy, jejichž návrhy byly formulovány vždy pečlivě, a soudci Okresního soudu v Rakovníku, již odposlech a záznam v prvním sledu umožnili, dostatečně zdůvodněny, mohou vystupovat jako pevná součást důkazního řízení.

90. Tak soud uzavřel i přes námitky obž. [celé jméno obžalovaného], že provedené odposlechy nejsou zákonné údajně proto, že se jedná o výběr označený státním zástupcem, nebyla možnost slyšet úplně všechny odposlechy a teprve poté z nich vyvozovat závěry. V tomto bodě je ovšem patrně nezbytné připomenout, že státní zástupce je v hlavním líčení stranou řízení, která shodně s obhajobou může označovat důkazní materiál a navrhopvat jeho provedení k důkazu. Předně tedy pojmenovat to, co má být důkazem zjištěno, a odpovídající důkazní materiál označit. [jméno] tedy naopak: dožadovat se provedení neurčitého množství důkazního materiálu neurčitého obsahu, realizací čehož by ani nemusela být zodpovězena otázka, co tedy a čím vlastně bylo tímto abstraktním způsobem (ne) prokazováno – zvláště v množství informací odpovídajícím opakovaně prodlužovaným odposlechům. Pokud obhajoba věděla o něčem, co v odposleších mělo zaznít a co by přinášelo jiný pohled na věc, nic jí nebránilo, stejně jako to učinil státnímu zástupce, tuto skutečnost charakterizovat, což se nestalo. Nelze však připustit provádění v podstatě bezbřehého, nekonkretizovaného důkazního řízení nevázaného na dosažení jasně formulovaného a pojmenovaného (alespoň coby relativně určitý předpoklad, co vlastně má být zjištěno) cíle. Obzvláště pokud by vyhovění tomuto požadavku obhajoby představovalo nezměrné protizákonné prolamování práv jiných osob na soukromí, neboť necíleným prováděním získaných nahrávek by soud neoprávněně zasáhl do práv každého, kdo v nich byl zachycen a neměl s projednávanou kauzou nic (zásadního) společného, a takových osob bylo za delší čas odposlechů jistě více než dosti. Soud tedy nepřitakává námitce obhajoby, již se obhajoba domáhá rozsáhlého neopodstatněného porušování práv mnoha jiných lidí.

91. Judikaturou, již měl soud na paměti v předešlé pasáži odůvodnění, jsou rozhodnutí obecných soudů i Ústavního soudu. Z nich pak lze označit např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 5 Tdo 595/2018 nebo 5 Tdo 1263/2017 (přímo dopadajícího na problematiku machinací při veřejné zakázce), 15 Tdo 510/2013 či rozhodnutí Ústavního soudu pod sp. zn. I. ÚS 1694/17, II. ÚS 2806/08 nebo přiměřeně pod sp. zn. Pl. ÚS 47/13.

K věcným otázkám

92. Trestná činnost obžalovaných byla prokázána především pořízenými odposlechy, doplněnými listinnými a věcnými výstupy z domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, jakož i některými svědeckými výpověďmi.

93. Obhajoba obžalovaných v podobě jejich výpovědí fenoménem způsobilým zvrátit pohled soudu na věc nebyla. Všem obžalovaným bylo společné, že jejich výpověď v hlavním líčení byla monologem, jímž obžalovaní sami vymezili okruh aspektů, jímž jsou ochotni se věnovat a

sdělovat k nim subjektivně svůj postoj, zatímco zodpovězení jakýchkoli otázek již v souladu se svým nezpochybnitelným zákonným právem odmítli. Ovšem výpovědi, které na rozdíl od vyjadřování se k jiným důkazním prostředkům mohou sloužit k důkazu, byly ze strany obžalovaných tendenční, jasně zaměřené na navození dojmu nevinu navzdory ostatním výstupům z důkazního řízení.

94. Obž. [celé jméno obžalovaného] se hájil tím, že vše dělal, v souladu s platnou legislativou, což byl dle níže odůvodněných závěrů soudu pouhý dojem, který se dlouhodobě snaží navodit, když všechny zásadní nekalosti, které může soud na základě výsledků dokazování pojmenovat a které se týkají LSL, skutečně při pohledu zdáli vypadají, že by mohly být, v souladu s platnou legislativou, ale ve skutečnosti nejsou, jak je ostatně zřejmé i ze skutkové věty tohoto rozsudku. Proběhlo sice nabídkové řízení na dodavatele projektové dokumentace, s nímž pak LSL zdánlivě, v souladu s platnou legislativou uzavřela smluvní vztah, ale jak vyplynulo z odposlechlů, vítěz VRV byl znám dopředu, když oficiálně osloven byl až o 2 týdny později, kdy se jeho zástupci procházeli na obhlídce [obec] v družné domluvě se zástupci LSL ohledně teprve budoucího postupu, což tedy v souladu s platnou legislativou již vskutku není. Proběhlo i výběrové řízení na zakázku týkající se II. etapy sanací, ale smlouva uzavřená s protežovaným vítězem (ESB již ve sdružení se Synerem) také nepůsobí jako vzorový právní počín. Účelově prezentovaná obhajoba obž. [celé jméno obžalovaného] o tom, co je ještě v souladu s platnou legislativou, avšak ve skutečnosti se tak pouze naoko tváří, tedy bere za své v konfrontaci s objektivně prokazatelnými fakty.

95. Prostorovým odposlechem ([příjmení] 12) byl zachycen hovor obž. [celé jméno obžalovaného] se svědkem [příjmení], kdy tento svědek obžalovanému uvedl, že mu psal svědek [příjmení] (tedy jednatel [příjmení]), že by se rychle potřeboval sejít. Obsah budoucí schůzky není sice znám, ale podstatné je, že v souvislosti se Synerem hovor pokračoval ze strany obž. [celé jméno obžalovaného] tak, že obž. [celé jméno obžalovaného] oznámil, že vážně přemýšlí o tom, že je přesvědčí o té Energii. Tento rozhovor se přitom odehrál již dne 8. 10. 2015, tedy v době realizace I. etapy a ještě hluboko v čase před otevřením obálek s vítězem výběrového řízení na II. etapu, jímž se v dubnu 2017 stalo právě sdružení ESB/Syner. V jiném případě než ohledně II. etapy sanací na Klíčavě přitom k propojení subjektů ESB – LSL – Syner nedošlo, když zprávou Syneru bylo prokázáno, že jediné další spojení ESB a Syneru se netýkalo zakázky LSL, ale areálu [ulice] [obec]. Obž. [celé jméno obžalovaného] tedy už v říjnu 2015 popsal svůj záměr spojit v souvislosti s II. etapou sanací pozdější vítězné subjekty, o čemž ostatně v souladu s uvedeným referoval i obž. [celé jméno obžalovaného] svědku [příjmení] v odposlechnutém rozhovoru ze 13. 3. 2017.

96. Dne 10. 11. 2015 pak byl odposlechem ([příjmení] 3) zachycen hovor obž. [celé jméno obžalovaného] a Ing. [příjmení], v němž se baví o lomu, zástupkyni LSL Koblihové a jejich dalším jednání, v rámci čehož Ing. [příjmení] obž. [celé jméno obžalovaného] sdělil, že bude jednat s ředitelem VRV. Žádný jiný důvod pro toto spojení v této době ani nikdo ze zúčastněných netvrdil, natož aby bylo prokázáno, a tak se logicky nabízí, že již v této době Ing. [příjmení] i obž. [celé jméno obžalovaného] věděli o záměru, že se na dosud nevyhlášené zakázce bude podílet ještě ani oficiálně neoslovená společnost VRV. Títož mluvčí pak byli zachyceni v odposlechu dne 26. 11. 2015, kdy Ing. [příjmení] bezděčně potvrdil, že k setkání s ředitelem VRV skutečně došlo a situace se ještě rozvinula, neboť obž. [celé jméno obžalovaného] dodal, že, s tím panem ředitelem toho VRV nás napadlo, pokud byste měl 10. prosince čas, že bychom se zastavili. Na podzim roku 2015 tedy zástupci LSL, VRV a ESB měli společné plány na další postup, přičemž propojení s VRV jasně značí, že šlo právě a jen o II. etapu sanací na Klíčavě.

97. S tímto datem, tedy dnem plánovaného setkání ředitelů LSL, ESB a VRV, pak přímo souvisí hovor obž. [celé jméno obžalovaného] ([příjmení] 9) zachycený dne 10. 12. 2015 v podvečer, kdy osobě [příjmení] ze sféry ESB obž. [celé jméno obžalovaného] oznámil, že mu z toho vznikly jen úkoly, musí do Vánoc udělat polohopis, cenu plus mínus 10 miliónů na druhou etapu a způsob,

jakým to udělat. Ještě si stěžoval, že, „oni už to vědí celou dobu, hučí to do nich dva měsíce“, ale teď má spěch. Těž z toho plyne, že ještě před Vánoci 2015, po již cirka měsíce probíhajícímu procesu plánování, bylo rozhodnuto o spojení ESB, VRV a LSL v jediném projektu, k němuž ovšem ještě ani nezačala probíhat byť jediná veřejná zakázka. Budoucí vítězové už se ale znali a na věci spolupracovali.

98. Co je dále podstatné k obž. [celé jméno obžalovaného], tak zmínka obž. [celé jméno obžalovaného], že včera [jméno] řekl, aby to, „takhle předhodil generálovi, já to vymyšlený mám, kari sítě a stříkaný beton a udělat tam kaskády a kámen“. Obž. [celé jméno obžalovaného] tedy obeznámil obž. [celé jméno obžalovaného] před schůzkou s vrcholnými reprezentanty teprve budoucího projektanta a budoucího vítěze samotného výběrového řízení na realizaci sanací, jakým způsobem bude stavebnětechnicky výhodné věc pojmout a že obž. [celé jméno obžalovaného], zaměstnanec ESB, k tomu bude zpracovávat propočty. Že osoby [jméno] a, „generál“ jsou obž. [celé jméno obžalovaného] Ing. [příjmení] potvrdil svědek [příjmení], který vypověděl, že pokud v hovorech obž. [celé jméno obžalovaného] hovořil o [jméno], šlo o [celé jméno obžalovaného]. A generál že je v hovoru označení pro generálního ředitele [příjmení] [příjmení], to uváděl i svědek [příjmení].

99. Krátce poté, dne 5. 1. 2016, byl zaznamenán prostorovým odposlechem hovor obž. [celé jméno obžalovaného] a svědka [příjmení], v němž obž. [celé jméno obžalovaného] hovoří o tom, že jeho představou je, že by projektová kancelář VRV (obž. [celé jméno obžalovaného] sice řekl zkratku VKR, ale zjevně jde o přeteknutí, když žádná spol. VKR ve věci ani v širších souvislostech nefiguruje, ale do obž. [celé jméno obžalovaného] sdělované charakteristiky přesně zapadá spol. VRV) dělala projekt, ještě se potřebuje zeptat [jméno] (svědkyně Koblihové), jestli jde rozdělit projekt pro stavební povolení a realizaci, a má to spočítáno na 200 mega (což je částka, kterou dle zachycených odposlechlů v tomto období již avizoval i obž. [celé jméno obžalovaného], takže kooperace těchto obžalovaných je zřejmá i zde). Obž. [celé jméno obžalovaného] současně upozornil, že od jisté výše finanční částky již zakázku hlídá Ministerstvo financí ČR, potřebuje zadávací dokumentaci rozdělit. Spočítala to Energie a v pátek to obž. [celé jméno obžalovaného] dle svých slov probere s kancléřem. Dodal, že to má připravené, projekční kancelář a s „nima“ je domluvený, že to udělají se Synerem, nějaký spolek.

100. Z uvedeného vyplývá několik podstatných závěrů. Obž. [celé jméno obžalovaného] sice možná neumí zrealizovat výběrové řízení, jak se i hájil, když své přednosti smrskl prakticky jen na les a jeho segmenty, ale rozhodně je dosti znalý na to, aby věděl, jaké výhody dokáže pro nepoctivého zadavatele přinést rozdělení zakázky na menší části. Chtěl se vyhnout kontrole zakázky, což je rovněž příznačné pro jeho postavení obžalovaného. Dopředu věděl o tom, kdo udělá projekt a o kolik peněz půjde, přitom to právě mělo být teprve stanovováno. A již v této době bylo i dohodnuto, že bude utvořeno sdružení se Synerem, které, „to udělá“, neboli zrealizuje stavbu, kterou ovšem, jak známo, bude třeba nejprve vysoutěžit (obž. [celé jméno obžalovaného] však vítěze již měl domluvené, jak sám řekl).

101. Prostorovým odposlechem ([příjmení] 1) byl získán i záznam hovoru mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkem [jméno], zástupcem společnosti ovládající spol. Syner, který se odehrál dne 10. 3. 2016 v restauraci La Romantica v [obec], jehož obsah byl v maximální možné míře zachycen ve fonoskopickém znaleckém posudku vypracovaném PhDr. [příjmení] [příjmení]. Z něj se podává, že obž. [celé jméno obžalovaného] přímo zmínil, že, „projekt dělá VRV“, které, „tak nějak vybral jeho člověk“. K otevření obálek v nabídkovém řízení, v němž – nikoli překvapivě – uspěla právě VRV, došlo dle písemného zachycení průběhu nabídkového řízení o den dříve. Je tedy naprosto jednoznačné, že hovor obž. [celé jméno obžalovaného] a svědka [jméno] byl právě o II. etapě sanačních prací, protože jiný projekt spol. VRV pro obž. [celé jméno obžalovaného] či LSL aktuálně pochopitelně nezpracovávala. Svědek [jméno] později v hovoru uvedl, že jsou s Dědkem (což je dle kontextu zjevně pojmenování Ing. [příjmení]) v dohodě, obž. [celé jméno obžalovaného] mu popisuje zamýšlený technologický postup zabezpečení svahu, upozorňuje, že

je tam nějaká horní hranice, kterou nesmějí přesáhnout, hovoří o 200 až 250 miliónech, o souvislosti i s I. etapou, svědek [jméno] do toho uvádí, že se potřebují dohodnout s Ing. [příjmení] ([příjmení]). Hovor v této pasáži uzavřel obž. [celé jméno obžalovaného] tím, že projekt by měl dostat někdy do konce června (tj. doba cca jen o 2 týdny odlišná od skutečného předání projektové dokumentace, o níž už však měl obž. [celé jméno obžalovaného] koncem června více než dobrou představu, když zpráva o rozpracovanosti z 6. 6. 2016 vypadala, jak bylo z její přesné podoby zjištěno, již dost věrně jak ve vztahu k představám obžalovaných, tak ve vztahu k její konečné podobě), celá stavba by měla skončit někdy v půli roku 2018, peníze na to mají,, všechno, takže v pohodě“.

102. Téhož dne na stejném místě ještě svědek [jméno] s obž. [celé jméno obžalovaného] probíral, že nějakou dílčí věc (neprokázáno jakou) bude muset s Dědkem probrat, na což mu obž. [celé jméno obžalovaného] odpověděl, že Ing. [příjmení] nemá nic proti tomu, že to bude s nimi (tedy se Synerem) dělat. Zde je tedy potvrzována další účelovost, kdy ke spojení ESB a Syneru nedošlo z důvodů věcných, ani neměli rozdělenou práci, pouze zisk, na němž nebylo z ničeho patrné, že by se Syner měl fyzicky nějak podílet, jak o tom vypovídal i svědek [příjmení]. To jen dokládá dopřednou připravenost všech fází a složek projektu, který zhusta nebyl provázen jen zájmem o co nejlepší řešení situace v [obec], když spojení ESB a Syner dle dostupných indicií působí spíše jako,, domluvený sňatek“, neboť Syner byl vybrán dopředu, Ing. [příjmení] proti němu pouze nic neměl (o skutečný věcný zájem generálního ředitele ESB se tedy nejednalo), měl zajištěnu polovinu oficiálního zisku, aniž bylo sjednáno, že k tomu bude provádět adekvátní činnost; a ponejvíce je účelovost tohoto spojení, kdy Syner byl k ESB de facto přičleněn, viditelná na tom, že krátce po odtajnění činnosti orgánů činných v trestním řízení Syner ze sdružení vystoupil – a i přesto ESB zvládla veškeré provedené práce na II. etapě udělat sama, aniž by to projekt ovlivnilo. I svědkyně [příjmení] v hlavním líčení potvrdila, že po rozluce se Synerem v ESB zjistili, že to zvládnou sami. Proč tedy vůbec byl Syner angažován, je otázkou, k níž soud váže úvahu o tom, že způsob vedení a průběh projektu měl k transparentnímu výběrovému řízení motivovanému čestnými cíli podstatně dále, než navenek působil.

103. To jen dokládá prostorový odposlech z restaurace La Romantica, v níž se opět sešli obž. [celé jméno obžalovaného] svědek [jméno] dne 1. 8. 2016 (nutno připomenout, že k podpisu společenské smlouvy mezi ESB a Synerem došlo až dne 23. 9. 2016, takže participace někoho z LSL je i v tomto okamžiku stále pochybnou), kdy si svědek [jméno] stěžoval na ESB, že Ing. [příjmení] má veškerou dokumentaci a Syner k ní nepustil, nekomunikuje, načež svědek [jméno] vyjádřil obavu, aby si je,, nevodili jako slepého koně“. Dříve, než cokoli,, vyleze“, by svědek [jméno] potřeboval dostat se k „, tomu“, na což obž. [celé jméno obžalovaného] reagoval, že mu zadáváčku na ty svahy připraví, bude ji mít zítra.

104. Neboli subjekt působící ve výběrovém řízení jako vyhlášovatel slíbil projektovou dokumentaci předat osobě spjaté s jedním z uchazečů, o němž ale formálně neměl nic vědět, protože s žádným z uchazečů ještě ani neuzavřel společenskou smlouvu. Nemluvě o tom, že do doby budoucího vítězství sdružení ESB/Syner v době posledního zmapovaného setkání svědka [jméno] s obž. [celé jméno obžalovaného] zbývalo ještě více než 9 měsíců. Zásadní podíl obž. [celé jméno obžalovaného] na nekalém průběhu výběrového řízení je tedy i z tohoto důkazu, v němž myslivost skutečně nehrála prim, jak se snažili obž. [celé jméno obžalovaného] svědek [jméno] přesvědčit, více než očividný. Potvrzováno je i nestandardní zapojení spol. Syner, neboť to, aby dva subjekty, které spolu mají maximálně spolupracovat, aby vygenerovaly zisk, spolu zápolí tak, že jeden z nich přes vyhlášovatele soutěže získává materiály zachycující, co vlastně se svým společníkem mají vyprodukovat, je skutečně absurdní a jen dokládá, jak lhotejný tu všem zainteresovaným subjektům ve skutečnosti byl zákon o veřejných zakázkách.

105. K obž. [celé jméno obžalovaného] je namísto ještě zdůraznit, že jak svědek [jméno], tak svědek [příjmení] vypověděli, že to byl právě obž. [celé jméno obžalovaného], kdo jim představil obž. [celé jméno obžalovaného] jako,, technickou pomoc“. Už však neřekl, že se jedná nikoli o

zaměstnance LSL, nezasáhl proti propojení obž. [celé jméno obžalovaného] v pozici stavbyvedoucího v I. etapě a zástupce ESB např. na odborné komisi, kde se probírala i projektová dokumentace ke II. etapě. Naopak obž. [celé jméno obžalovaného] význam obž. [celé jméno obžalovaného] jen zvyšoval tím, jak jej prezentoval de facto jako zástupce LSL, jejíž potřeby měl obž. [celé jméno obžalovaného] hájit. Vzhledem k tomu, že LSL byla zadavatelem a pro všechny ostatní subjekty zdroj jejich budoucích příjmů, je pochopitelné, že význam tohoto představení obž. [celé jméno obžalovaného] byl skutečně zásadní, protože od tohoto okamžiku uvedení svědci dělali to, co někdo, kdo v jejich očích reprezentoval LSL, po nich žádal, či je k tomu svým způsobem i nutil.

106. Byl to také obž. [celé jméno obžalovaného], kdo v reakci na zjištěný obsah prostorových odposlechů jeho hovorů se svědkem [jméno] už v přípravném řízení ve své výpovědi připustil, že Syner, „vzkřísil“ v jeho snahách podílet se na pracích v [obec]. Ovšem podání obž. [celé jméno obžalovaného] bylo zcela nerealistické, protože podle jeho výpovědi jej oslovovali nějací lidé, které si ale nepamatuje, přestože jich bylo více. Chtěli, aby se Syner dostal k zakázkám, jejich snahy cíleně odmítal, ale v rozporu s tím jim nakonec doporučil subdodávku pro ESB. Jejíž představitele dle své výpovědi ale buď moc neznal (Ing. [příjmení]), nebo to pro něj byl stavbyvedoucí otevírající příchozím bránu [obec] (obž. [celé jméno obžalovaného]). Jenže v hovorech se svědkem [jméno], kterého vlastně ale pracovní také neznal (měl jej znát jen díky lovu, jak sám obž. [příjmení]), o I. etapu rozhodně nešlo, přestože právě tím se obž. [celé jméno obžalovaného] hájil. Což je patno z toho, že se svědkem [jméno] nepokrytě hovořil o projektantovi II. etapy, jejich spojení s ESB či plynutí projektu přibližně do půlky roku 2018. Ostatně dokonce i Ing. [příjmení] připustil, že zástupci Syneru za ním přišli sami, a to ohledně II. etapy, a tak obhajoba obž. [celé jméno obžalovaného], že jeho aktivita neměla s II. etapou nic společného, nemohla soud přesvědčit.

107. Dále se obž. [celé jméno obžalovaného] hájil tím, že způsob realizace II. etapy byl podmínkou CHKO, která si nepřála betonové tvárnice. Výpovědi svědka [příjmení] však bylo prokázáno, že CHKO pouze nepreferovala řešení z I. etapy, ale nikoho k ničemu nenutila; a pokud by se řešení opakovalo, nepoužila by své authority, aby se tomu snažila bránit. Snaha odvrátit pozornost na jiný subjekt tedy ze strany obž. [celé jméno obžalovaného] v tomto ohledu vyšla naprázdno a platí, že o způsobu realizace (k jeho výhodě viz níže) bylo dopředu rozhodnuto na základě koordinovaného postupu s obž. [celé jméno obžalovaného].

108. Pokud obž. [příjmení], že nikdy nepověřoval obž. [celé jméno obžalovaného] k tomu, aby stanovoval nějakou cenu, nějaký projekt, že to v jejich komunikaci byla otázka odhadu, tak o opaku svědčí výpověď svědka [příjmení], který byl informován, že se tak děje z pověření obž. [celé jméno obžalovaného], když s obž. [celé jméno obžalovaného] vybírali přímo v terénu místa budoucích sanací a prováděli konkrétní propočty. Dokonce i obž. [celé jméno obžalovaného] připustil, což mu příliš vlastní vskutku jinak nebylo, že když si obž. [celé jméno obžalovaného], „vymyslel ještě navíc nějaké cesty“, takto pak předával projektantům, z čehož je zřejmé, že skutečně fungovala osa [celé jméno obžalovaného] – [celé jméno obžalovaného] – VRV/Kyselá. Což v tomto bodě v hlavním líčení potvrdil i svědek [jméno], a tak není důvodu pochybovat o správnosti učiněného závěru.

109. Není pravdou ani výpověď obž. [celé jméno obžalovaného], že až po úspěchu spol. VRV ve výběrovém řízení seznámil projektanta této společnosti s obž. [celé jméno obžalovaného] jako s provozním vedoucím toho úseku, aby tam vůbec mohl ty lidi pustit, když měl povolen vstup a měl i klíče. Tento projektant, svědek [jméno], totiž jasně již v přípravném řízení uváděl, že obž. [celé jméno obžalovaného] představil obž. [celé jméno obžalovaného] ne jako otevírače dveří, ale jako někoho, kdo jim bude pomáhat s návrhem. Přímo tedy spojil osobu obž. [celé jméno obžalovaného] s tvorbou projektové dokumentace na II. etapu, čímž je dopředná snaha obž. [celé jméno obžalovaného] o zvýhodnění ESB rovněž objektivizována. Nadto se tak dělo zjevně

v době, kdy o VRV ještě ani obž. [celé jméno obžalovaného] neměl nic vědět, tedy opět jde o důkaz protizákonného plánu.

110. Obhajoba obž. [celé jméno obžalovaného] tedy obsahuje smyšlenky a nelogičnosti, z nichž je patrné, že se jen snaží svému počínání přičíst jiný (daleko menší a trestněprávně nezajímavý) význam, než zcela evidentně mělo. To lze konečně doložit i dalším příkladem, který přesáhl do obhajoby i ostatních obžalovaných, a tím je snaha přesvědčit o tom, že spolupráce s obž. [celé jméno obžalovaného] s obž. [celé jméno obžalovaného] měla charakter předběžných tržních konzultací, jak jsou nyní v právním řádu explicitně zachyceny v § 33 zák. č. 134/2016 Sb., podle něž je zadavatel oprávněn vést tržní konzultace s odborníky či dodavateli s cílem připravit zadávací podmínky a informovat dodavatele o svých záměrech a požadavcích, pokud to nenarušuje hospodářskou soutěž. Již z tohoto dovětku je patrné, že nesmí docházet k narušování hospodářské soutěže, což v tomto případě tedy rozhodně LSL a ESB nenaplnily, když ony údajné konzultace probíhaly výlučně mezi těmito dvěma subjekty, ostatní odborníci nebo dodavatelé na nich nijak neparticipovali či z nich netěžili v podobě načerpávání informací, nestandardní spolupráce mezi obžalovanými probíhala skrytě a s jediným cílem, a to aby byly podmínky co nejvýhodněji nastaveny ve prospěch jediného subjektu, ESB. Ještě vzdálenější způsob, jak prakticky naplnit nynější institut tzv. předběžných tržních konzultací, je téměř nepředstavitelný.

111. Ani výpověď obž. [celé jméno obžalovaného] není realistickou. Své působení v rámci trestného soukolí neúměrně bagatelizoval, když svou činnost prováděnou po dlouhou dobu, soustavně a cílevědomě označoval za „náštel“, jak by se projekt mohl vyvíjet v budoucnu a za kolik asi tak peněz. Obž. [celé jméno obžalovaného] ovšem, jak vyplynulo z odposlechů, prováděl daleko detailnější výpočty, pracoval s konkrétními položkami, kontroloval a usměrňoval práci skutečných projektantů (což tedy ani trochu neodpovídá jeho zmírňující obhajobě, že šlo o pouhé „námetky“), navenek jednal s obž. [celé jméno obžalovaného] či svědkyní [příjmení], a naopak dovnitř své společnosti mj. s Ing. [příjmení] a svědkyní [příjmení], to vše ve snaze posunout projekt do podoby, jaká vyhovovala předem známému zadání.

112. Nejen on sám své postavení ovšem vykresloval odlišně od skutečného stavu věci. Obž. [celé jméno obžalovaného] při své výpovědi význam pozice obž. [celé jméno obžalovaného] smrsknul do „otevirače“ brány do [obec], který má od ní klíče a pohybuje se tu. Svědkyně [příjmení], která dle zajištěných odposlechů s obž. [celé jméno obžalovaného] o II. etapě hovořila, jako kdyby se nejednalo o zástupce společnosti ucházející se o získání této zakázky, ale jejího spolupracovníka na straně LSL, jej údajně měla za takového „pošťáka“, když potřebovala něco rychle poslat na ESB, tak tím ušetřila čas. A svědkyně [příjmení], s níž jako s představitelkou vrcholového managementu ESB obž. [celé jméno obžalovaného] o vývoji výběrového řízení na II. etapu nepokrytě hovořil, jej zase charakterizovala jako takového „vypravěče“, který rád poukazoval na své zásluhy. Nicméně zejména zajištěné odposlechy dokládají, že postavení obž. [celé jméno obžalovaného] bylo daleko významnější než dveřník, doručovatel a mluvka. Což všichni uvedení také adekvátně vnímali, jen o tom v řízení vypovídali záměrně odlišně, aby posunuli vnímání obž. [celé jméno obžalovaného] do roviny, která – podle nich – není pro zúčastněné trestná. Tím, jak výrazně nerealisticky v tomto směru vypovídali, ovšem svědkyně [příjmení] i [příjmení] a obž. [celé jméno obžalovaného] jen zvýraznili účelovost svého počínání a velmi dobrou obezřetnost s tím, jak se věc měla doopravdy.

113. Zcela zásadní je, že obž. [celé jméno obžalovaného] nikdo tak, jak byl právě charakterizován či jak uvedl i on sám (že jen přeháněl, což je v obdobných případech pravidelná obhajoba odposlechy usvědčovaných a usvědčených obžalovaných), nevnímal. Nikdo se nad jeho počínáním nepozastavil, nevyjádřil údiv, o čem to obž. [celé jméno obžalovaného] hovoří, nesmál se mu v reakci na údajné velikášství, nedotazoval se, odkud své informace má nebo proč je zjišťuje, nebyl podroben zkoumání, z jakého titulu vlastně hovoří projektantům do práce nebo kreslí náčrtky, nebyl ze strany zaměstnavatele ESB postihován, že jako stavbyvedoucí na I. sanační etapě se věnuje v pracovní době jiné činnosti a využívá k ní své pracovní postavení,

pomůcky a prostory (schůzka v sídle ESB, úkolování též svědka [příjmení] aj.). Naopak: projektanti jej poslouchali (svědek Havel zcela, svědek [příjmení] v naprosté většině), vedením ESB byl bezkonfliktně i za této situace přijímán, zástupci LSL jej zjevně zásobovali všemi možnými interními informacemi, svědek [příjmení] mu s jeho činností pomáhal, zaměstnanci ESB pracující v nižších pozicích, s nimiž byl přinejmenším v telefonickém kontaktu, s ním komunikovali bez pozastavení se nad čímkoli, což vše vyplynulo z odposlechlů. A právě v tom tkvěla podstata začlenění obž. [celé jméno obžalovaného] do trestných machinací, kdy obž. [celé jméno obžalovaného] vystupoval jako autorita, byl přeci uveden ze strany obž. [celé jméno obžalovaného] jako toho, pro něž všichni pracují (a jehož zaměstnavatel vše financuje). Na rozdíl od obž. [celé jméno obžalovaného] neměl dostatečné formální postavení, aby mohl vystupovat už jen z titulu své skutečné funkce, ale zase oplýval odbornými vědomostmi a mohl se projektu věnovat z praktické stránky, takže tam, kde obž. [celé jméno obžalovaného] si musel vystačit s pouhým pověřením jiné osoby (obž. [celé jméno obžalovaného]) za účelem realizace jejich dopředného plánu, obž. [celé jméno obžalovaného] nyní mohl vstupovat do dění se svými odbornými znalostmi. A přitom svědky vně LSL a ESB byl vnímán jako zástupce LSL, jak potvrzovali svědci [jméno] i [příjmení], ale současně mohl stále působit jako zaměstnanec ESB, nadán neobvyklou škálou možností – jak zákonných, pokud se pohyboval v oblasti I. etapy sanací, tak nezákonných, pokud se podílel na nečestném průběhu II. etapy. Toto obojaké postavení obž. [celé jméno obžalovaného] pak všem pachatelům trestné činnosti umožnilo využít jej v realizované snaze trestnou činnost skutečně spáchat.

114. Nelze ani bez dalšího přisvědčit tomu, že obž. [celé jméno obžalovaného] se sice v odposleších, v nichž byl zachycen ve skutečně bohaté míře, bavil o jiných, ale to, co říkal, nemusela být pravda. Již shora bylo popsáno několik situací, kdy jednání obž. [celé jméno obžalovaného] zapadalo do rámce běžně přijímaného ostatními osobami, a tak nešlo jen o nějaké jeho vymýšlení. Pokud odhadl cenu projektu na 200 mil. Kč, i obž. [celé jméno obžalovaného] se prezentoval touž cifrou. Když obž. [celé jméno obžalovaného] nadiktoval svědku [jméno] (srov. odposlech ze dne 11. 7. 2016, 17.03 hod.) konkrétní objemy materiálu, které si představoval, že budou v projektové dokumentaci, ty se tam pak v přesně stejné podobě vskutku objevily – tzn. projektanti jednoduše uposlechli a zadali je. Když obž. [celé jméno obžalovaného] dal pokyn, jak bylo zachyceno v odposlechu dne 13. 7. 2016, aby rozpočet odeslal svědek [příjmení] do společnosti ESB, nikoho to nezarážilo a stalo se dle pokynu obž. [celé jméno obžalovaného]. Takovými situacemi je trestní spis co do odposlechlů doslova protkán a soud na nich demonstruje, jaký byl skutečný význam pozice a počínání obž. [celé jméno obžalovaného]. Z toho pak také vyplývá, že nelze říci, jak rovněž v rámci uplatněných obhajob zaznělo, že by obž. [celé jméno obžalovaného] jednal na vlastní pěst, překračoval svá oprávnění (vždyť jeho počínání nikdo nezastavil, nekorigoval ani neodstraňoval jeho důsledky) nebo mluvil planě o jiných, aniž by to byla pravda, když ve skutečnosti zaznamenané hlasové projevy obž. [celé jméno obžalovaného] veskrze zapadají do ostatního reálného dění, nejsou izolované, neukazují se jako obyčejné výmysly či smyšlenky. Také svědek [příjmení] vypovídal o tom, že obž. [celé jméno obžalovaného] se neměl ve zvyku vyjadřovat tak, že by jeho slova byla nesmyslná. Pochopitelně že některým z projevů mohl obž. [celé jméno obžalovaného] přidat co do emocionálního náboje, expresivity či se vykreslit způsobem vyvolávajícím v posluchači zájem, obdiv či uznání (např. že má připravit polohopis, což je poněkud jiná kategorie, než na niž byl obž. [celé jméno obžalovaného] zaměřen, ale pokud si pod polohopisem představíme výběr úseků budoucích sanací, což byl zřejmý smysl odposlechnutého sdělení, je sdělení obž. [celé jméno obžalovaného] nejen smysluplné, ale i ověřené výpovědí svědka [příjmení]). Ale objektivně vzato krom toho, že to jsou přirozené projevy leckterého mluvčího, v daném případě komplex činností a sdělení obž. [příjmení] pevnou základnu, je zřejmé, že nejednal na vlastní pěst, nesnažil se proniknout více, než co mu kooperace se spoluobžalovanými umožňovala a co od něj očekávala. Proto i když obž. [celé jméno obžalovaného] mluvil o jiných lidech, třebaže v dílčích a spíše okrajových bodech

mohl hovořit nadsazeně, na principiální spolehlivosti na to, co říkal a proč činil tak, jak činil, to ničeho nemění.

115. Ve své výpovědi se obž. [celé jméno obžalovaného] hájil převážně tím, že negoval jednotlivé pasáže textu obžaloby, které však vyvracel způsobem, kterému soud zcela přisvědčit nemůže. Ve shodě s ESB obž. [celé jméno obžalovaného] zdůrazňoval, že neurčil způsob realizace II. etapy sanací, protože ten byl znám už dlouho dopředu z odborných komisí. To sice může být pravda, ale podstatné je, a o tom už obhajoba nehovořila vůbec, že ve chvíli, kdy obž. [celé jméno obžalovaného] zjistil, že svědek [příjmení] má v projektu zanesenu zeď z betonových truhlíků (jak je patrné z projektové dokumentace v podobě z května 2016), právě v tento okamžik už dle odposlechu jeho hovoru ze dne 31. 5. 2016 se svědkem [příjmení] začal obž. [celé jméno obžalovaného] tlačit, že tato aktuálně preferovaná varianta se v dokumentaci vůbec nesmí objevit, v čemž následně pokračoval (např. při hovoru zaznamenaném dne 6. 6. 2016 se svědkem [jméno]) až do doby, dokud svědek [příjmení] skutečně svou verzi projektové dokumentace nepřepočítal podle jeho představ. Ostatně až na chabý odpor svědka [příjmení], když obž. [celé jméno obžalovaného] požadoval až přespříliš naddimenzovat projekt, každý obž. [celé jméno obžalovaného] uznával a jeho připomínky akceptoval.

116. Neboli obž. [celé jméno obžalovaného] skutečně přiměl projektanta ke změně způsobu realizace díla, protože projektant se odchýlil od předešlých alternativních návrhů a ponechal v projektu na II. etapu řešení stejného druhu, jako bylo zvoleno v etapě první. To se ovšem obž. [celé jméno obžalovaného], nepochybně ani obž. [celé jméno obžalovaného], který o stříkaném betonu, kari sítích a kamenné zdi rovněž sám již dlouho předtím hovořil, nelíbilo, proto obž. [celé jméno obžalovaného] vyvíjel tlak na změnu aktuálně zamýšleného řešení, která se projevila už v další verzi projektové dokumentace v červnu 2016. Důvod je přitom jednoduchý. Obž. [celé jméno obžalovaného] zcela nepokrytě popisoval, kolik milionů až desítek milionů korun se toho dá právě touto metodou skrýt, aby z toho vzešla možnost vyfakturovat práce, které už nikdy nikdo neodhalí, že ve skutečnosti nebyly provedeny. Je pak naprosto podružné, že metoda kamenné zdi je levnější než metoda prefabrikátů, protože o úsporu peněz ze státního rozpočtu tu zjevně nikomu nešlo. Důležité naopak je, že metoda prefabrikátů neumožňovala postup, kdy by podle obž. [celé jméno obžalovaného] byly skutečně provedené práce popsány tak, aby mohly být vyfakturovány ve větším rozsahu – rozuměj draž, než na kolik by skutečný rozsah prací jinak vyšel. Ostatně že podobné retušování není zainteresovaným subjektům vůbec cizí, potvrdil nejen ve své výpovědi obž. [celé jméno obžalovaného], který toho jinak příliš nepřipustil, ale potvrdil to i svědek [jméno], tedy osoba odlišná od personální základny ESB či od obžalovaných [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]. Svědek [jméno] totiž ve shodě s obž. [celé jméno obžalovaného] přiznal, že dostali zaměření, v němž byly k úpravě i cesty, které už ovšem byly rozšířeny dříve. Svědek [jméno] přímo uvedl, že obž. [celé jméno obžalovaného] poslechli a v nesouladu se skutečností zakreslili cesty v původním stavu, ještě před jejich rozšířením. V tomto směru není racionálního důvodu domnívat se, že by jak obž. [celé jméno obžalovaného], tak svědek [jméno] sami sebe usvědčovali z nepravosti takto zásadního významu, a tvorba finančních,, rezerv“ (jinými slovy volných a účetně neviditelných finančních prostředků získaných vyúčtováním a vyinkasováním peněz za neprovedené stavební práce) tedy skutečně není něčím, co by v projektu mělo jakkoli významně překvapit. Svědek [jméno] nadto v hlavním líčení uváděl ještě další rezervy ohledně vytěženého materiálu a svědek [příjmení] dosvědčil, co vyplynulo už z odposlechu ze dne 13. 7. 2016, a sice že po něm obž. [celé jméno obžalovaného] chtěl, aby naddimenzoval projekt co do tloušťky stříkaného betonu i délky kotev.

117. Z tohoto úhlu pohledu nabývá na významu i otázka, kdo provede a provedl geodetické zaměření. Jak potvrdil svědek [příjmení], pro projektanta by bylo lepší, kdyby zaměření učinil jeho tým, od nějž ví, co má očekávat, a geodeti zase vědí, s jakým očekáváním přichází on. To je logické vysvětlení, nicméně ze strany ESB absolutně nebylo bráno v potaz. Naopak zjištění, že by nemusela zaměření dělat ESB (čímž by možnost uváděných retuší prakticky vymizela), vyvolalo

jasnou reakci, jak bylo zachyceno v prostorových odposleších ze dne 8. 4. 2016. Tehdy obž. [celé jméno obžalovaného] zjistil nevyhovující stav ohledně zaměrování (hovor s osobou [příjmení]) a v návaznosti na to sice nezařídil samostatně změnu v subjektu provádějícím zaměření, jak namítal, nicméně se o to významně zasadil, když obratem telefonoval Ing. [příjmení], že při pracích, „na té druhé (etapě)“ to měřiči nedostali přiděleno. Když přišla na řadu otázka, jestli bude s projektanty řeč, shodli se na tom, že to není na telefon, a obž. [celé jméno obžalovaného] se rozjel přímo k Ing. [příjmení]. Ten pak zjevně zasáhl, neboť zaměření ve finále skutečně prováděla ESB, jak bylo zjištěno několika svědeckými výpověďmi a plyne i ze smlouvy a faktury na tuto činnost mezi LSL a ESB.

118. A tato problematika má ještě jednu rovinu. ESB se v podobě geodetického zaměření flagrantně podílela na tvorbě podkladů pro projektovou dokumentaci na II. etapu zabezpečení svahů v okolí Klíčavy, přestože se sama o tuto zakázku ucházela. Nežádoucí pozornost zaměřená na možný střet těchto dvou veličin byla odvracena tím, že tuto skutečnost z projektové dokumentace nelze zjistit, třebaže i svědek [příjmení] připustil, že bývá obvyklou součástí dokumentace označení subjektu, který zaměření provedl. I z těchto indicií tedy lze vysledovat, že popisované jednání bylo vedeno nezákonnými záměry, které měly zůstat skryty. V kontextu s odposlechem z 11. 5. 2016, kdy obž. [celé jméno obžalovaného] v hovoru s Ing. [příjmení] z ESB posvědčoval, že může být zaměření posláno VRV (což by jinak přeci mělo být samozřejmostí), je ještě zřetelnější, že role obž. [celé jméno obžalovaného] byla vskutku zásadní a byl ve svém postavení (nepochybně jednak díky tomu, jak byl odprezentován obž. [celé jméno obžalovaného], ale i tím, že měl v zádech podporu vedení ESB) nadán možnostmi ovlivňovat rozhodující aspekty směřující k dokonání trestného činu jak na straně ESB, jejímž byl zaměstnancem, tak vně této struktury. A to včetně křivené podoby geodetického zaměření, jak bylo nyní popsáno.

119. I další body obhajoby obž. [celé jméno obžalovaného] soud neshledává způsobitelnými přivodit mu lepší výsledek. Pokud se bránil, že se na tvorbě projektové dokumentace nepodílel, když ani nepracuje s počítačem, tak tomuto směru obhajoby lze stěží podlehnout za situace, kdy obž. [celé jméno obžalovaného] přece nikdo neklade za vinu, že zpracovával něco na počítači, ale zcela oprávněně to, že projektantům sděloval, co má v projektové dokumentaci být, a oni už to do ní zanesli sami (fyzicky tedy svědek [příjmení] za spoluúčasti svědka [jméno]). Uvedl též, že ani neměl k dispozici finální verzi projektové dokumentace, ovšem to jej nečiní někým, kdo se ani nepodílel jak na tvorbě této předfinální verze (kterou prokazatelně měl k dispozici, neboť u něj byla zajištěna a odpovídá tomu i zjištění ze znaleckého posudku Ing. [příjmení] o tom, že k přenosu dokumentace skutečně došlo), ani do tvorby dokumentace nezasahoval, kdykoli cítil potřebu, což se naopak vehementně dělo.

120. Obž. [celé jméno obžalovaného] ve shodě s obhajobou ostatních obžalovaných argumentoval také tím, proč státní zástupce, když bylo podle něj něco v nepořádku, nepředal věc ÚOHS. Odpověď je nasnadě: protože ÚOHS není orgán činný v trestním řízení. Nevyšetřil by všechny, tedy i trestní aspekty počínání obžalovaných, a nevyšetřil by patrně vůbec nic, protože by byl omezen na sdělení obžalovaných a s nimi spolupracujících svědků a na navenek poctivě se tváříci projektovou dokumentaci, které bez spojení s odposlechy a prostorovými odposlechy pro prošetření věci ze strany ÚOHS nemají valnou hodnotu. Uplatnění odposlechů v řízení před ÚOHS ovšem nepřipouští trestní řád, čímž je přiměřený postup VSZ dostatečně osvětlen.

121. Výpověď obžalované společnosti ESB, přednesenou Ing. [příjmení], soud hodnotí jako naprosto nekritickou snahu popřít nepopíratelné. V podstatě jediným bodem, v němž ESB argumentovala efektivně, je apel na to, že obž. [celé jméno obžalovaného] nepovažuje za osobu ve vedoucím postavení ve smyslu TOPO, což je i z pohledu soudu v nezanedbatelné míře argumentace využitelná pro právní hodnocení věci. Nicméně ve zbytku, kdy i Ing. [příjmení] se zejména soustředil na vyvrácení parciálních částí obžaloby, aniž docenil komplexnost problematiky, vyzněla výpověď ESB jednoznačně nepřijatelně.

122. Ing. [příjmení] sice na jednu stranu správně s odkazem na obhajobou dodané listinné materiály uvedl, že jednání obž. [celé jméno obžalovaného] popsaná v obžalobě nespádala do náplně práce vedoucího provozu, jehož úkolem bylo kontrolovat náklady spočítané rozpočtářem, rozhodně neměl vstupovat do kontaktu s investorem. Ing. [příjmení] také ovšem připustil, že se tak dělo, ale na druhou stranu se vyjádřil tak, že nechápe, co za výhodu mělo jednání obž. [celé jméno obžalovaného] přinést pro ESB, ani v obžalobě se o tom podle něj nepíše. Kromě toho, že státní zástupce již v obžalobě upozorňoval na důsledky jednání všech obžalovaných, je pochopitelně nejviditelnější výhodou pro ESB to, že od LSL získala zakázku a podepsala smlouvu, o níž usilovala a finančně z ní profitovala. Jednalo se přitom o celý soubor činností, které všechny směřovaly k tomu, aby obžalovaná společnost maximalizovala svou šanci zakázku získat. Jednou, a to zcela zásadní, ze složek tohoto souboru je právě ta činnost obž. [celé jméno obžalovaného], již projektanty ze společností VRV i Valbek ovlivňoval. Již bylo osvětleno, že se tak dělo na základě uvedení jako „pravá ruka“ obž. [celé jméno obžalovaného], a v této exponované pozici pak obž. [celé jméno obžalovaného] dle desítek zajištěných odposlechů podobu projektové dokumentace, soupisu prací a jejich nacenění spolufirmoval. A nezůstalo jen u toho, obž. [celé jméno obžalovaného] projektanty kontroloval, ubezpečoval se, že vše bude podle jeho představ, a pokud tomu tak nebylo, okamžitě zasáhl buď sám, nebo např. informováním Ing. [příjmení], jako se tomu stalo za účelem shora popsané změny v subjektu provádějícím geodetické zaměření. Výsledkem dlouhodobých tlaků obž. [celé jméno obžalovaného] bylo to, že obž. [příjmení] zaslal výsledky své projektantské práce, jak bylo zjištěno znaleckým posudkem Ing. [příjmení] a svědek to ani nijak nezastíral, přímo obžalované společnosti ESB. A to v době těsně před skončením činností projektanta, v pokročilém stadiu, kdy na trhu protřelá stavební společnost disponovala, včetně cenových aspektů zakázky, všemi podstatnými skutečnostmi, z nichž pak mohla vycházet při tvorbě vlastní cenové nabídky. Toho se jinému z uchazečů o zakázku zjevně nepoštěstilo. Důležitost aktivního postupu obž. [celé jméno obžalovaného] je demonstrována na situaci, kdy Valbek (svědek Kyselák) počítal ve svém návrhu se zdí s prefabrikáty, na což okamžitě reagoval obž. [celé jméno obžalovaného] a autoritativně nabádal k tomu, aby Ing. [příjmení] charakter návrhu změnil na metodu, již v odposlých velebil jako metodu, která umožní ESB fakturovat i částky v řádu nižších desítek miliónů navíc a zamaskovat skutečný rozsah prací.

123. O spol. VRV hovořil obž. [celé jméno obžalovaného] již dne 7. 1. 2016 v odposlechu hovoru s kolegou z ESB, přičemž VRV byla v soutěži oslovena až o cca 6 týdnů později. Nutno dodat, že jediným jistým zdrojem poznání o tom, že VRV bude projektovou dokumentaci vytvářet, musí být rozhodně ten, kdo jí zakázku zadal, tedy LSL. Je jisté, že obž. [celé jméno obžalovaného] jako osoba stojící v čele LSL už o tomto spojení, aniž proběhlo jakékoli formální řízení, věděl, neboť nedlouho poté se představitelé všech zainteresovaných společností, vč. obž. [celé jméno obžalovaného], setkali dne 3. 2. 2016 v [obec] a probírali návrh obž. [celé jméno obžalovaného] na řešení bez prefabrikátů (o významu tohoto setkání a jeho pozici v důkazním řetězci bude více pojednáno níže). V odposlechu ze dne 31. 5. 2016 byl obž. [celé jméno obžalovaného] zachycen, jak vyčítá svědku [příjmení], že se všichni na odborné komisi zděsili z návrhu, který VRV poslala a v němž jsou prefabrikáty. Zopakoval, že prefabrikáty v návrhu vůbec nesmějí být. V hovoru zachyceném dne 3. 6. 2016 (v části, která již není součástí přepisů založených ve spisovém materiálu) hovoří obž. [celé jméno obžalovaného] o tom, že přepracovaná dokumentace má být ze strany VRV zaslána přímo obž. [celé jméno obžalovaného], v čemž je souznění všech subjektů opět zviditelnováno. Navíc odposlech ze dne 6. 6. 2016 tuto situaci jen dokládá: obž. [celé jméno obžalovaného], zaměstnanec budoucího vítěze výběrového řízení, v něm ještě před užším zadávacím řízením diktoval svědku [jméno], zodpovědnému za projektovou dokumentaci do zadávacího řízení, jak by měly některé parametry projektu být nastaveny, včetně toho, že chce namísto prefabrikátů v projektu zídka. Dne 27. 6. 2016 (obdobně pak dne 11. 7. 2016) byl zachycen rozhovor mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkem [příjmení], během něhož sondoval, jak bude v některých částech návrh

vypadat, a sám se jal situaci v terénu obhlédnout ohledně určitých nejasností s tím, že se pak ozve. Dne 30. 6. 2016 obž. [celé jméno obžalovaného] přímo zadával čísla, která se mají v projektu objevit stran ozelenění, a jak bylo prokázáno právě projektovou dokumentací, skutečně se tam v podobě diktované obž. [celé jméno obžalovaného] objevila.

124. Dne 11. 7. 2016, šest týdnů před užším výběrovým řízením, proběhl zaznamenaný hovor mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a volaným [příjmení] (dle zprávy [příjmení] [jméno] [příjmení]), na němž [příjmení] sdělil obž. [celé jméno obžalovaného], že, „mají úkol od šéfa, aby se s obž. [celé jméno obžalovaného] a [příjmení] [jméno] pobavili o projektu té dvojky“. Načež obž. [celé jméno obžalovaného] souhlasil a dodal, že mu, „stejně mají dát výkaz na tu druhou (etapu)“. V ESB tedy zjevně nikoho ze zainteresovaných nepřekvapovalo, že obž. [celé jméno obžalovaného] zasahoval do tvorby projektové dokumentace, a bylo to bráno jako fakt, o kterém navíc dával za úkol jednat přímo Ing. [příjmení]. Jen dvě minuty po začátku naposledy citovaného hovoru pak započal další zaznamenaný telefonát, a to mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkem [příjmení], v němž obž. [celé jméno obžalovaného] uvedl, že dostali od Ing. [příjmení] úkol ještě to s ním, tedy s faktickým tvůrcem projektové dokumentace, probrat. O tom, že, „Generál se na to chce podívat a probrat to“ obratem obž. [příjmení], opět bez jakéhokoli náznaku překvapení na straně příjemce telefonátu, svědka [jméno], jemuž sděloval, že jde nejen o rozpočet, ale celý projekt. Hovořili spolu též o tom, že, „náš nejvyšší a váš nejvyšší se spolu už domluvili a teď chce informace“.

125. Spojení generálního ředitele ESB Ing. [příjmení] a projektanta tvořícího dokumentaci pro II. etapu je tedy více než viditelné, Ing. [příjmení] a s ním spol. ESB byli průběžně zpravováni o vývoji situace a ohledně něj i aktivně zadávali úkoly ještě před užším zadávacím řízením. Navíc ještě během tohoto hovoru se obž. [celé jméno obžalovaného] se svědkem [příjmení] dohodli na schůzce ohledně rozpočtu, takže je naprosto jasné, že ESB z nepřijatelných kontaktů s projektanty těžila i v podobě znalosti ekonomických konsekvencí zakázky v době, kdy naopak měla být nanejvýš připravena tvořit čestně vlastní cenovou nabídku, bude-li v soutěži dále účastna.

126. K telefonátu mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkem [jméno] ještě soud podotýká dvě věci dopadající prvotně na obhajobu obž. [celé jméno obžalovaného], nicméně ovlivňující i obhajobu ESB.

127. Jednak se obž. [celé jméno obžalovaného] zlobil, že když požadované dokumenty dostane ten týden až ve čtvrtek, co on s tím za čtvrtek udělá, že bude mít málo času. Obž. [celé jméno obžalovaného] tedy potřeboval dle svého odhadu tři až čtyři dny na to, aby návrh projektantů podrobil kontrole a něčemu, co s ním ještě zamýšlel udělat. To tedy skutečně neodpovídá obhajobě o tom, že obž. [celé jméno obžalovaného] dělal jen nějaký hrubý nástřel pro LSL. A dále obž. [celé jméno obžalovaného] svědku [jméno] mj. řekl, ať mu to nepošílají elektronicky, „na služební“, ale, „na soukromej“ (zjevně šlo o e-mailové adresy). Tím tedy definitivně padá už tak dosti pochybná obhajoba obž. [celé jméno obžalovaného], že neuměl s počítačem (nemusel vynikat, ale ke stahování dokumentace na zajištěný USB nosič i používání elektronické e-mailové komunikace měl znalostí dost), proto nechal naceněný rozpočet zaslat kolegovi [příjmení], rozpočtářovi z ESB. Pokud by totiž obž. [celé jméno obžalovaného] chtěl skutečně něco, jen tak poslat“, nikoho dalšího k tomu nepotřeboval, v inkriminované době sám evidentně používal přinejmenším dvě e-mailové schránky a využívání mezičlánků pro přeposílání čehokoli ve skutečnosti vůbec neměl zapotřebí.

128. Tedy ani k přeposlání rozpočtu, který obž. [celé jméno obžalovaného] nechal svědka [příjmení] zaslat na adresu [email] dne 13. 7. 2016, jak opět zachytil odposlech jeho telefonu. A nejen to, obž. [celé jméno obžalovaného] projektantovi rovnou oznámil, že v projektu budou změny: místo třímetrových kotev budou v projektu kotvy dvojnásobné, vrstva stříkaného betonu namísto 100 až 150 (mm) má být dle obž. [celé jméno obžalovaného] 200 až 250 mm, tedy dvou-

až dvouapůlnásobná. Současně také obž. [celé jméno obžalovaného] určil, že, „když se baví o ceně, tak se to musí udělat tak, aby se ta cena motala kolem 250 (mil. Kč)“. Poté, co se svědek [příjmení] ujistil, že tedy má navýšit objemy, na což od obž. [celé jméno obžalovaného] dostal kladnou odpověď, ještě obž. [celé jméno obžalovaného] požadoval, aby výsledná cena nebyla kulatá, ne přesně 250 mil. Kč, ale třeba 241 mil. nebo 249 mil. Kč.

129. V tomto okamžiku by měla otázka z obhajoby nejen Ing. [příjmení], co měla ESB mít za výhody, zodpovězena. A to se obž. [celé jméno obžalovaného] se svědkem [příjmení] později ještě téhož dne také domluvili na zvětšení průměru kotev v projektu a zopakovali variantu navýšení vrstvy stříkaného betonu. Svědek [příjmení] vyjádřil obavu z napadnutelnosti takového projektu pro jeho předimenzovanost, ale obž. [celé jméno obžalovaného] uvedl, že to napadeno nebude, že to upravil. Konečně už to, že se obž. [celé jméno obžalovaného] účastnil jednání, která se bezprostředně týkala principiálního směřování II. etapy sanací, kde byly prezentovány dosavadní výstupy z fází předcházejících užšímu zadávacímu řízení, s nimiž se tedy mohl obž. [celé jméno obžalovaného] seznamovat nad rámec svého oficiálního úkolu na realizaci I. etapy sanací, byly pro ESB přínosem, kterým nedisponoval nikdo jiný z okruhu uchazečů o zakázku (např. ESB mohla, což je pro trestnost činu podstatné a dostačující, podrobně zjišťovat postoje dotčených orgánů, ovlivňovat ostatní přítomné, dozvídat se aktuální podrobnosti k práci na projektové dokumentaci a její aktuální podobě aj.)

130. Další série odposlechů usvědčujících ESB z trestné činnosti se týká období po vyhlášení užšího zadávacího řízení, kdy se těžiště nepoctivého spojení mezi zadavatelem a pozdějším vítězným uchazečem o veřejnou zakázku přesunulo, co do zajištěného důkazního materiálu, na interakci zejm. mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkyní [příjmení]. Lze předeslat, že až dne 11. 4. 2017 byla nabídka sdružení ESB/Syner vybrána ve výběrovém řízení jako nejvhodnější, přesto poměrně čilá komunikace (telefonická a dle obsahu odposlechů i osobní) mezi obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkyní [příjmení] odstartovala již mnohem dříve, což v kontextu celého dokazování ovšem není překvapením; a vzhledem k obsahu jednání je jasné, že výhradně o I. etapu sanací se už určitě nejednalo.

131. Dne 29. 9. 2016 svědkyně [příjmení] obž. [celé jméno obžalovaného] v telefonátu zachyceném policejními orgány sdělila, že, „v pondělí se nabídky nepodávají, termín byl posunut“. Později téhož dne obž. [celé jméno obžalovaného] upřesňoval obž. [příjmení] telefonicky, že, „dvojka je odsunutá, protože je tam moc dotazů..., protože nikdo nemá ty reference v prvním pásmu vodních zdrojů“. Téhož dne také obž. [celé jméno obžalovaného] referoval svědkyni [příjmení], člence nejužšího vedení ESB, že, „nic špatně není, jen je moc dotazů, a co se týče sestavy, je všechno v pořádku“. Svědkyně [příjmení] pak vyjadřuje dotčení, že si ji dnes dobírali, že, „jsme to tam dali úplně blbě, že to mají všichni“, načež obž. [celé jméno obžalovaného] odpověděl, že to naopak vypadá, že to budou mít všichni. Zjevně se tedy všichni bavili o tom, jaký je v daný čas stav výběrového řízení, kolik je uchazečů a jakou překážkou je podmínka doložení předchozí stavby o příslušných parametrech v 1. ochranném pásmu vodního zdroje.

132. Zde je možno ještě uvést k podmínce pro uchazeče o účast v užším zadávacím řízení, ať už se jedná o podmínku předchozí realizace stavby v rámci 2. stupně ochranného pásma vodního zdroje, či dokonce 1. stupně ochranného pásma vodního zdroje: tato podmínka v rámci výběrového řízení na I. etapu sanačních prací nebyla dána, jak na to ve svých námitkách poukazovala spol. Metrostav, zatímco ve II. etapě – bez zjevné opodstatněnosti při zvážení, že v úspěšně zvládnuté I. etapě třeba nebyla – se již vyskytovala. Ve svých hovorech přitom obž. [celé jméno obžalovaného], ale např. i svědkyně [příjmení] o obtížnosti splnění takto formulované podmínky věděli a přímo s tím i kalkulovali. Je tedy nabíledni, že tato podmínka byla vskutku zásadním aspektem nekalé spolupráce obžalovaných v podobě stíhané trestné činnosti, jehož prostřednictvím počítali s eliminací přinejmenším některých dalších uchazečů o účast v další fázi výběrového řízení. A i kdyby ostatní subjekty našly subdodavatele splňujícího referenční podmínku stavby v [číslo] pásmu ochrany vodního zdroje, kterého by ovšem musely i adekvátně

finančně odměnit, pak ESB si s touto podmínkou vůbec nemusela dělat starosti, neboť ji měla doslova zadarmo zajištěnu díky referenci od samotné LSL. Tento manévr pak předpokládá úzké a zákonu se přičící souznění mezi představiteli LSL jako zadavatele a tvůrce této podmínky a ESB reprezentované obž. [celé jméno obžalovaného], kteří dopředu o dané podmínce věděli. I v tomto bodě se tak jedná o důkazy svědčící o vině obžalovaných.

133. Dne 28. 11. 2016, v rámci otevírání obálek na LSL, si domlouvali schůzku obž. [celé jméno obžalovaného] a svědkyně [příjmení]. Dalšího dne, 29. 11. 2016, byl zachycen telefonát, v němž obž. [celé jméno obžalovaného] referuje o schůzce, kterou měl obž. [celé jméno obžalovaného] s Ing. [příjmení] v LSL, obž. [celé jméno obžalovaného] přijede také a bude se svědkyní [příjmení]. Schůzku potvrdil obž. [celé jméno obžalovaného] telefonicky i Ing. [příjmení]. A přesně dnem 29. 11. 2016 znalecký posudek Ing. [příjmení] identifikoval okamžik vytvoření scanu námitek spol. Metrostav na multifunkčním zařízení používaném právě svědkyní [příjmení] (pravdou je, že též jejími podřízenými, leč nikdo z nich jako původce tohoto počínu nepřichází v úvahu, když nebyl s LSL ani v přímém kontaktu, natož na inkriminované schůzce). V očích soudu se v tomto propojení zcela zřetelně odráží, že ESB prostřednictvím svého generálního ředitele, členky nejužšího vedení [příjmení] a obž. [celé jméno obžalovaného] zcela vědomě a cíleně operovala s informacemi o výběrovém řízení, které dostávala od LSL a které musela považovat za využitelné, protože jinak by je nezachycovala a neuchovávala.

134. Odposlechy z ledna až května 2017 pak bylo prokázáno množství kontaktů obž. [celé jméno obžalovaného] se svědkyní [příjmení], která s ním rozhodně nejednala jako s rychlým dopravcem zpráv do ESB, ale naopak s ním projednávala např. přesun termínu podpisu smlouvy o dílo mezi ESB/Syner a LSL (19. 4. 2017), osoby jejich zástupců při signování smlouvy (2. 5. 2017), detaily textu smlouvy o dílo (3. 5. 2017) nebo si spolu porůznu domlouvali schůzky, a to i v den otevírání obálek s vítězem výběrového řízení (11. 4. 2017, kdy se spolu střetávali v průběhu celého dne od cca 8.30 hod. do min. 18.00 hod. několikrát). Z toho vyplývá, že obž. [celé jméno obžalovaného] představoval i pro LSL významnou osobu ve sféře ESB, protože se tak zásadní věc jako termínová změna ohledně podpisu smlouvy (jemuž z podstaty věci musejí být přítomny špičky všech zainteresovaných subjektů, což organizačně není zcela jednoduché) s kurýrem, jak obž. [celé jméno obžalovaného] neúměrně vykreslovala svědkyně [příjmení], vskutku nesjednávala. Což podobně platí i kupř. i o tom, že se svědkyně [příjmení] na obž. [celé jméno obžalovaného] obracela i stran toho, zda ví, kdo se podpisu smlouvy bude účastnit za Syner. Automaticky tedy předpokládala, že obž. [celé jméno obžalovaného] touto informací ze sféry jiné společnosti, než jejímž je zaměstnancem, disponuje, což dokládá spojitost mezi všemi zainteresovanými subjekty a význam pozice obž. [celé jméno obžalovaného], tolik rozdílný od postavení, jež mu připisovali oba spoluobžalovaní i svědkyně [příjmení] a [příjmení]. V hlavním líčení pak svědkyně [příjmení] bezděčně potvrdila, že když chtěla něco po vedení ESB, kontaktovala právě obž. [celé jméno obžalovaného], což pochopitelně svědčí o tom, že všichni zainteresovaní měli ze zkušenosti přímé napojení obž. [celé jméno obžalovaného] na vedení ESB ve věci II. etapy za samozřejmost a automatismus.

135. I ve vztahu k ESB pak soud poukazuje na předešlé pasáže odůvodnění týkající se obž. [celé jméno obžalovaného], jelikož právě jeho prostřednictvím se trestné činnosti dopustila a lze je vztáhnout i na ESB.

Dále k významu některých svědeckých výpovědí

136. Nad rámec odůvodnění čerpajícího z výpovědi slyšených svědků, které soud uvedl doposud, považuje soud za podstatné zmínit ještě následující skutečnosti prokázané svědeckými výpověďmi.

137. Z výpovědi svědka [příjmení] je třeba zdůraznit to, že usvědčuje obžalované z trestného jednání a nepravdivé obhajoby, když potvrdil, že obž. [celé jméno obžalovaného] byl obž. [celé jméno obžalovaného] pověřen zajišťovat technické podklady pro projektanty, a to ohledně II.

etapy sanací. Nelze tedy přijmout obhajobu kohokoli o tom, že s II. etapou nemělo případně zapojení obž. [celé jméno obžalovaného] nebo obž. [celé jméno obžalovaného] (a jeho prostřednictvím i ESB) nic společného, jakož je dokládáno, že obž. [celé jméno obžalovaného] přímo pověřil obž. [celé jméno obžalovaného] k jednání, které již představovalo trestnou činnost, nikoli jen k jakési pomocné práci typu otevírání brány [obec]. Toto se dělo ještě před okamžikem, jak svědek [příjmení] vypověděl, než byla zakázka na II. etapu úspěšně získána, a tedy muselo jít právě a jen o tvorbu projektové dokumentace, nikoli podíl na přípravě nabídky ESB. Vedení ESB dle svědka [příjmení] o činnosti obž. [celé jméno obžalovaného] dobře vědělo, přičemž v jiném než tomto případě obž. [celé jméno obžalovaného] neveřejnými informacemi z výběrového řízení nedisponoval, ledaže už prošly obchodním oddělením. Lze tedy oprávněně klást otázku, jak je možné, že právě ve věci zakázky pro LSL obž. [celé jméno obžalovaného] disponoval neveřejnými informacemi, když v jiných nikoli, a odpověď je logická: protože tato veřejná soutěž byla zmanipulovaná.

138. Z výpovědi svědka [příjmení], reprezentanta VRV, lze klást důraz na skutečnosti, že svědek vypovídal o tom, že ještě dlouho před oficiálním vstupem ESB na scénu se v sídle této společnosti konala schůzka ke II. etapě sanací na Klíčavě, přičemž LSL s VRV při jiné než této příležitosti na žádném projektu nespolupracovaly. Tím je dán důkaz o tom, že kdykoli došlo ke kooperaci představitelů zainteresovaných subjektů – LSL a ESB s kýmkoli Z VRV, potažmo Valbeku, ještě před tím, než oficiálně získali své zakázky, zásadně se vždy jednalo též o projev manipulace zadávacím řízením v rámci projektu II. etapy sanačních prací.

139. Rovněž pak svědek [příjmení], člen vedení VRV, vypovídal o oné poněkud předčasné schůzce v sídle ESB (za účasti obž. [celé jméno obžalovaného]), při níž byl stejně tak předčasné probírána budoucí postup zkoumané veřejné zakázky.

140. Naprostá ignorace společenské kultury co do protikorupčních snah byla na straně ESB výrazně viditelná ve výpovědi svědkyně [příjmení], což je na jednu stranu překvapivé, když šlo o její čelní představitelku, na druhou stranu to zapadá do obrazu ESB jako společnosti, kde nekalý průběh zadávacího řízení nikomu na obtíž nebyl. Svědkyně nejenže o žádném preventivním programu, nebo alespoň jeho dílčím prvku (školení či metodice apod.) nic nevěděla, sama nic nepodstoupila, ale za dostatečně nastavený postup označila např. to, že se veřejné soutěže probíraly na obchodních poradách, zpracování nabídek podléhalo souhlasu dvou lidí a zakázky nad 10 mil. Kč schvaloval Ing. [příjmení]. Stejně uvěřit tomu, že z úst tehdejší vedoucí pracovnice kontrolního oddělení zaznělo, že právě tyto vetché jevy, nezpůsobitelné zamezit selhání jednotlivce ani selhání systémovému, měly zastavovat případné nezákonné praktiky ve společnosti, čehož jasným dokladem je nyní projednávaná trestná činnost.

141. K jasně usvědčující výpovědi svědka [příjmení], který se v inkriminované době choval sice stádně a spolu s ostatními relativně níže postavenými členy soukolí plnil pokyny, kterých se mu dostalo, „shora“, soud uvádí na pravou míru to, co Ing. [příjmení] opakovaně dezinterpretoval. Svědek [příjmení] v hlavním líčení určitě nedal ruce pryč od své tehdejší práce, projektové dokumentace týkající se II. etapy sanací, a srozumitelně osvětloval své tehdejší myšlenkové pochody a pracovní postupy. Tento svědek pouze jako jediný ze svědků připustil, že jeho tehdejší podíl na věci považuje za souladný s tím, jak měl ve skutečnosti vypadat, protože se nechal zatlačit i do takových věcí, jakými je naddimenzování ceny díla o desítky milionů korun či tolerance skrytých finančních příjmů, o nichž mu otevřeně říkal obž. [celé jméno obžalovaného]. Výpověď svědka [příjmení], jenž s odstupem času hodnotil své kroky s oprávněnými pochybami o správnosti některých z nich, je naopak s vystupováním Ing. [příjmení], ale např. i obž. [celé jméno obžalovaného], v pozitivním protikladu.

Dále k významu znaleckých posudků

142. Znalecký posudek soudní znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení], PhD., z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie, umožnil soudu co

nejzřetelnější poslech (znalkyně současně ve znaleckém posudku učinila přepis slyšeného) záznamu pořízeného v rámci sledování, při němž byly zachyceny schůzky obž. [celé jméno obžalovaného] se svědkem [jméno] v restauraci La Romantica. Znalkyně při výslechu popsala, že použila momentálně dostupnou techniku k pročištění nahrávky a separování oddělitelných ruchů od zvuků, které musejí zůstat součástí nahrávky. [příjmení] její práce byl podřízen tomu, že fonoskopie je auditivní metodou. Písemné zachycení toho, co je obsahem audionahrávky, odpovídá tomu, jak se s ní seznámil soud; lze dodat, že znalkyně poctivě v textu oddělovala a vyznačovala pasáže, které byly i po opakovaných posleších po pročištění nahrávky nesrozumitelné, od těch srozumitelných. Výstupy ze znaleckého zkoumání v tomto případě umožnily soudu seznámit se s obsahy zaznamenaných schůzek v dostatečném rozsahu pro hodnověrné závěry, jež soud vyvodil a výše popsal.

143. Znaleckým posudkem znaleckého ústavu ÚRS Praha, a. s., z oboru ekonomika, specializace ceny a odhady nemovitostí, tvorba a uplatňování cen a rozpočtování cen ve stavebnictví, byla zjištěna kontrolní hladina ceny zakázky, o níž v daném případě jde, a sice – za použití postupu popsaného v posudku – v částce 199.685.801 Kč (bez DPH ve výši 19 procent). Zisk vygenerovaný za těchto podmínek pak činil 11.426.379 Kč (opět bez DPH), a soud se v situaci, která se neobejde bez předpokládaného vyčíslování, přiklonil k postupu výpočtu očekávatelného zisku tak, že procentuálně vyjádřený poměr mezi ziskem při plné kontrolní cenové hladině a cenové hladině, jíž ve výběrovém řízení nabídlo sdružení ESB/Syner (tj. 95,68 procenta), promítl i do výpočtu případného zisku tohoto sdružení ve výši 95,68 procenta ze zisku specifikovaného ve znaleckém posudku ÚRS. Po zohlednění realizace daňové povinnosti ležící na straně sdružení by pak čistý zisk byl reprezentován částkou 8.854.920 Kč bez DPH.

144. Znalecký posudek Ing. [jméno] [příjmení], PhD., znalce v oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a elektronika, prokazuje veškeré podstatné skutečnosti, pokud mají původ v elektronické komunikaci a užití výpočetní a jiné techniky na elektronické bázi. V tomto směru vyčnívá do popředí, nad rámec již zmíněného zachycení obsahu USB nosiče v držení obž. [celé jméno obžalovaného], sdílení projektové dokumentace ve virtuální úschovně či zaslání rozpočtu zaměstnanci [příjmení] [příjmení] ze strany projektantské kanceláře, zkoumání obsahu notebooku svědkyně [příjmení], zajištěného v její kanceláři v sídle ESB, a jeho obsahu. Důkazy získané z tohoto zdroje jsou totiž pro posouzení obsahové stránky věci zásadní a obžalované zásadně z trestné činnosti usvědčují.

145. Jak bylo znaleckým posudkem zjištěno, v notebooku užívaném svědkyní [příjmení] byl zachycen soubor obsahující námitku spol. Metrostav, kteroužto námitku zaslal Metrostav na LSL (nikoli tedy ESB, ale ze sféry LSL muselo dojít k přenosu této informace budoucímu vítězi veřejné zakázky – ESB), přičemž tento soubor byl vytvořen v říjnu 2016 scanováním na multifunkčním zařízení užívaném rovněž svědkyní [příjmení]. Uložení souboru ve složce obsahující v názvu kombinaci výrazů [příjmení] – nabídky – [ulice] obora – [ulice] II – námitky je vypovídající samo o sobě. Dále byl zachycen i soubor s pozdějšími, druhými námitkami Metrostavu, s podacím razítkem LSL dne 29. 11. 2016, přičemž dle znaleckého posudku byl scan dokumentu na stejném multifunkčním zařízení užívaném svědkyní [příjmení] pořízen hned téhož dne, tedy 29. 11. 2016 (v 16.01 hod.). Je tedy patrné, že ESB měla od důvěrně spolupracující LSL informace z probíhajícího výběrového řízení, které jí pochopitelně měly zůstat skryty, okamžitě. To platí i o dokumentu „Seznam podaných žádostí“, vytvořeném 28. 11. 2016 v 15.28 hod. na tomtéž scanneru, přičemž dokument obsahuje skutečně seznam uchazečů o zakázku na II. etapě sanačních prací na Klíčavě, jejichž přihlášky byly lhůtovány dnem 28. 11. 2016 v 11.00 hod., jak je i v samotném dokumentu uvedeno. Tento dokument, navíc takto rychle, rovněž neměl při čestném průběhu výběrového řízení v notebooku na stole svědkyně [příjmení] co dělat.

146. V notebooku svědkyně [příjmení] byl znaleckým posudkem zjištěn též soubor s vypovídajícím názvem Konkurence, zachycující reálné konkurenty ESB včetně toho, s jakými dalšími subjekty konkurenční společnosti při vytváření nabídky spolupracovaly. Dlužno dodat, že

tyto informace měl a v odposleších jimi nepokrytě argumentoval i obž. [celé jméno obžalovaného]. Opět zcela nepřipadně, protože tyto informace měla v daném okamžiku mít toliko LSL, která je však evidentně obratem poskytovala budoucímu, dopředu kýženému vítězi soutěže, obž. [příjmení].

147. Tato zjištění z kybernetického znaleckého posudku je však třeba dát do kontextu i s dalšími zjištěními.

148. V kanceláři svědkyně [příjmení] byla nalezena listina nadepsaná „Ekonomika – [obec] II.“, v níž jsou uvedeny u společností M, Rekultivace, Swietelsky, [příjmení], Gardenline, Syner a dalšího subjektu označeného neurčitě čtyřmi křížky milionové částky (od 1 do 5 mil. Kč). Svědkyně, která by měla nejlépe umět vysvětlit, proč měla tuto ekonomickou rozvahu na svém stole, k tomu v přípravném řízení nebyla s to podat srozumitelné vysvětlení, což ovšem platí i pro fázi hlavního líčení, přestože se o to ve své výpovědi nepřijatelným způsobem pokusila. Sdělila, že šlo o zjištění cen subdodavatelů na základě hádek se spol. Syner ohledně cenových otázek. To by ovšem znamenalo, že rozepři mezi ESB a Syner by spol. ESB řešila tím, že poptala spol. Syner, případně dokonce Syner poptal sám sebe, nachází-li se v zajištěné tabulce také. To je samozřejmě naprosto nesmyslné vysvětlení svědkyně [příjmení], které jen dokumentuje, jak úporně se snažila odvrátit pozornost od nezákonné spolupráce a neustálých nepravostí mezi ESB a LSL, případně nenalezala vysvětlení ani v situaci, kdy právě ona by je měla nejlépe poskytnout, obsahoval-li právě její notebook takové množství informací, jimiž správně nikdy neměla disponovat. Nehledě na to, že shodu mezi účastníky této fáze výběrového řízení a subjekty, které v ekonomice ESB hrály roli ocenitelnou v řádu milionů korun (nejde tedy o nějakou poptávkovou cenu, když u všech společností je kulatá částka lišící se až pětinasobně), panovala vzácná a svědkyní [příjmení] hodnověrně neobjasněná shoda.

149. Její podřízení v kontaktu s LSL nebyli, takže chabé vysvětlení svědkyně [příjmení], že možná oni též měli přístup k jejímu notebooku, který často zanechávala ve své kanceláři k dispozici i při své nepřítomnosti, skutečně nemůže obstát. Zvláště když absolutně není jasné, co by z toho měl někdo z řadových zaměstnanců, kteří tuto možnost svorně vyloučili, pokud by podstrkoval dokumenty do notebooku svědkyně [příjmení], aniž by věděl, že v budoucnu budou předmětem zájmu orgánů činných v trestním řízení.

150. Rovněž časové souvislosti toho, kdy dle znaleckého posudku Ing. [příjmení] byly dané dokumenty vytvořeny jejich scanováním, hovoří v neprospěch obžalovaných. [příjmení] výše uvedeného lze doplnit, že první z námitek Metrostavu byly doručeny dne 4. 10. 2016 a již 6. 10. 2016 došlo k vytvoření souboru zachyceného v notebooku svědkyně [příjmení], který tyto námitky obsahoval. Dne 28. 11. 2016 kolem poledne telefonoval, jak bylo zachyceno odposlechem, obž. [celé jméno obžalovaného] se svědkyní [příjmení] o tom, že se sejdou, přitom tohoto dne došlo v LSL k jednání komise pro otevírání obálek, při němž bylo probíráno, že se přihlásilo šest zájemců o zakázku a kdo jimi je. Již téhož dne po 15. hodině pak byl soubor s uchazeči o zakázku uložen v notebooku svědkyně [příjmení]. Druhé námitky spol. Metrostav, zaslané na LSL, byly oscanovány a uloženy do notebooku svědkyně [příjmení] dne 29. 11. 2016, což je den, kdy se dle odposlechlů konala schůzka, na níž v [obec] byli obžalovaní [celé jméno obžalovaného] s [celé jméno obžalovaného], Ing. [příjmení] a svědkyně [příjmení] s Koblihovou, či přinejmenším byli přítomni na tomtéž místě ve stejný čas, aniž by bylo nutně zapotřebí společného setkání všech těchto osob na jediném jednání. Zapojení uvedených osob (všech ze sféry ESB či LSL) do kooperativního postupu, který je charakterizován zvýhodněním jednoho z uchazečů o získání veřejných peněz, je tedy i takto prokázáno – též díky údajům ze znaleckého posudku z oblasti kybernetiky.

151. Oproti tomu znalecké posudky dodané ESB v průběhu hlavního líčení, od nichž si patrně slibovala posun ve svůj prospěch, měly k naplnění tohoto zamýšleného cíle značně daleko.

152. Znalecký posudek spol. YBN Consult - Znalecký ústav, s. r. o., z oborů ekonomika a stavebnictví, byl v hlavním líčení doprovázen výsledkem znalce [příjmení] [jméno] [příjmení]. Ovšem jak písemné vyhotovení posudku, tak výpověď znalce v hlavním líčení soud hodnotí jako téměř nicneříkající (alespoň co do poznatků využitelných pro posouzení skutkového děje), když znalec vycházel z podkladového materiálu nesrovnatelně menšího rozsahu, než jaký je relevantní pro věrné posouzení problematiky, nezaměřeného na podstatu věci.

153. Posudek poněkud zbytečně odpovídal na neúčelně položené otázky, zda bylo dosažitelné pro širší okruh uchazečů dostat podmínkám zadávací dokumentace v rámci výběrového řízení a zda k podání nabídek byla uchazečům dána odpovídající lhůta; je přece na první pohled jasné, že možnost účastnit se veřejné zakázky mělo více subjektů, což se i stalo a jejich výčet je součástí výroku tohoto rozsudku. Něco jiného ani není kladeno obžalovaným za vinu, neboť ti nestojí před soudem za to, že by zamezili jiným společnostem v přístupu k zakázce nastavením likvidačních časových podmínek pro všechny jiné subjekty, součástí skutkové věty je ztížení podmínek s cílem redukovat možnosti konkurentů. V širších souvislostech však znalec neuvažoval.

154. Pokud se znalec zabýval změnami ve způsobu realizace stavby, opět z komplexu informací extrahoval tu část, která k posouzení viny sama o sobě účinně nepřispěje. Jak bylo rozebráno výše, nekalost počínání obžalovaných co do změn v projektu byla zásadního charakteru v době přípravy projektu, kdy obžalovaní iniciovali přehodnocení prefabrikátů na kamennou zeď u projektantské kanceláře. Zabývat se s negativním výsledkem šetření tím, zda došlo v průběhu provádění zakázky, již v době vyšetřování, ke změnám ve způsobu realizace stavby, bylo od podstaty zájmu pozornosti notně vzdáleno.

155. Uzavřel-li posudek, že technologie použité při pracích na II. etapě sanací byla levnější a umožnila úsporu ve výši desítek miliónů korun, pak nejen zadavateli, ale i zpracovatelům posudku opětovně poněkud unikla podstata věci. Znovu platí, že obžalovaní nestojí před soudem za to, že neehospodárně provedli práce určitým způsobem, ale to, že při výběrovém řízení pletichařili ve prospěch určitého subjektu, který tak pro sebe mohl generovat jinak nejistý zisk. O úspory pro LSL, potažmo stát, v tomto případě vůbec nikomu nešlo, všem bylo lhostejné, kolik ze státního rozpočtu bude utraceno, však také slovně své představy v tomto směru dostatečně srozumitelně formulovali jak obž. [celé jméno obžalovaného], tak obž. [celé jméno obžalovaného]. Hospodárnost jejich primárním zájmem nebyla, nebyla ani primárním bodem obžaloby, a tak mezietapové hodnocení úspory otázku trestnosti jednání obžalovaných neovlivňuje.

156. V podobném duchu pak vyzněl výsledek znalce v hlavním líčení, jeho výpověď kvalitativně odpovídala úrovni znaleckého posudku. [příjmení] souvislosti znalec nemohl důkladně zkoumat, když jednotlivými položkami se z hlediska přemrštění jejich ceny vůbec nezabýval, některé položky (které v hlavním líčení ani neuměl přesněji specifikovat) z posuzování cenových otázek ze svých kalkulací vyňal, což jeho cenové úvahy poněkud znejasňuje; taktéž se nezabýval vlivem jednotlivých kvalifikačních předpokladů na možné získání zakázky či naopak na diskvalifikaci z dalšího průběhu soutěže. Přitom ještě ani v hlavním líčení znalec viditelně nechápal význam referenční stavby v ochranném vodním pásmu v jeho reálné podobě, když opakovaně dával tento kvalifikační požadavek nesprávně do významu šetrného a slušného chování se v přírodě. Podstatou kvalifikačního požadavku tohoto druhu, bezdůvodně ztěžujícího přístup stavebních společností k zakázce, se znalec nezabýval, což není divu, když mu zjevně unikalo meritum problematiky (nebo se tak alespoň projevoval). Nezkoumal např. ani to, zda cena za případný nákup prefabrikátů byla výhodná pro ESB, což se však nelze podívat příliš dlouze, když zadavatel nekladal otázky tak, aby na podstatu trestné činnosti upozorňoval a dotazy i odpovědi se netýkaly prospěchu ESB. Z uvedeného lze dovodit, že znalec bezděčně či ve vleku faktoru, kdo mu vypracování znaleckého posudku zadal (obě varianty mají týž důsledek – značně rezervovaný pohled soudu na závěry znalce, jen zdánlivě prospívající ESB), nepohlížel na danou problematiku

z hlediska podstaty trestné činnosti, ale pouze de facto opakoval obhajobu uplatněnou ESB, aniž by tato byla vůbec způsobilá ji vyvinut.

157. Zcela markantně pak o absenci přínosu posudku reprezentovaného znalcem [příjmení] [příjmení] vypovídá jeho odpověď z hlavního líčení spočívající v tom, že zakázku mohla získat celá řada dodavatelů z řad firem (patrně měl na mysli společnosti) velkých jako Metrostav, nebo i menších. Ovšem právě spol. Metrostav podávala námítky jak do původních, tak do rozvolněných podmínek zadávacího řízení, co se týče právě nutnosti prokázat se referenční stavbou v ochranném pásmu vodního zdroje. Je tedy nezpochybnitelné, že podmínky pro účast v soutěži byly v tomto bodu, o němž obžalovaní tolikrát hovořili právě ve smyslu omezení ostatních konkurentů, skutečně splnitelné jen s obtížemi i pro tak velkého hráče na trhu, jakým je spol. Metrostav. Úvahy znalce tak byly zjevně nesprávné, čímž zapadaly do celkového charakteru a pojetí jeho znaleckého posudku.

158. Obdobné závěry jako v případě posudku YBN Consult – Znaleckého ústavu, s. r. o., lze uvést i stran znaleckého posudku vypracovaného Prof. Ing. [jméno] [příjmení], DrSc., znalcem v oboru stavebnictví se specializací mj. na zakládání staveb. Rovněž tento znalec písemně zpracovával odpověď na otázku, zda se konkurenčního boje mohl účastnit širší okruh uchazečů, na což byla odpověď dopředu známa i laikovi a odbornou nadstavbu zde ani nebylo třeba uplatňovat. Dále posudek s ohledem na zadání od ESB srovnával technická řešení I. a II. etapy sanačních prací, jaké jsou jejich výhody a nevýhoda i s přihlédnutím k charakteru krajiny v okolí Klíčavy. Posudek obsahuje závěr, že řešení II. etapy sanačních prací bylo technicky i krajinářsky řešením vhodným. Tento závěr soud nikterak nerozporuje, pouze znovu poukazuje na to, že pro pochybení, na které by tato odpověď mohla adekvátně reagovat, obžalované před trestní senát nepřivedla, když součástí popisu skutku není samotné zvolené technické řešení sanace, ale způsob, jak k němu došlo a jaké důsledky mělo v oblasti tvorby zmiňovaných neviditelných finančních, rezerv“.

Obecné poznatky vzešlé z dokazování

159. Napříč poznatky vzešlémi z dokazování se vyskytují a prolínají zjištění, že na všech úrovních projektu, od samého počátku (před jeho formálním vznikem) až po fázi jeho stavební realizace všechny zainteresované subjekty velmi dobře věděly, že se nezákonně podílejí na komplexu jednotlivých činností, v jehož důsledku zakázka na II. etapu sanačních prací v okolí vodní nádrže [ulice] spěje k předem vytčenému cíli v režii obžalovaných, resp. v širším měřítku v režii LSL spolu s ESB a jejich reprezentantů a spřízněných osob. To se týká předně všech tří obžalovaných osob, ale také nejdůležitějších z dalších aktérů kauzy – společností S, VRV a Valbek (a minimálně některých jejich představitelů – svědci [příjmení], [jméno], [jméno], Cihlář, [příjmení]) či Ing. [příjmení], svědků [jméno], [příjmení], Koblihové, [příjmení] a případně dalších osob s okrajovější účastí na věci (např. svědek [příjmení], který bez obtíží s obž. [celé jméno obžalovaného] dopředu domlouval podrobnosti k zakázce i to, jak konkurenci předložit nevýhodnější cenovou nabídku).

160. Tento závěr je možno formulovat už od okamžiku, kdy se na časovou osu zařadí jednání jednotlivých osob a sled podstatných událostí, na základě čehož je nutné dojít k závěru, že o výsledku bylo rozhodnuto skutečně již dopředu. Za podstatný časový mezník v realizaci projektu je potřeba považovat datum 9. 3. 2016, kdy byla společnost VRV v nabídkovém řízení vybrána jako autor cenově nejpříznivější nabídky na zhotovení díla – vypracování projektové dokumentace k zadávacímu řízení pro II. etapu sanačních prací. Před tímto datem tedy nikdo, dokonce ani ze sféry LSL, pokud by jednal čestně, nemohl vědět a aktivně počítat s účastí spol. VRV. [příjmení] však byl pravdou, což bylo nejvýrazněji patrné ve dnech 2. 2. 2016 a 3. 2. 2016, kdy se představitelé VRV (ředitel [příjmení], svědek [jméno]), Valbeku (svědek Kyselák), LSL (obž. [celé jméno obžalovaného], svědek [příjmení]) nebo např. Advokátní kanceláře JUDr. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] (svědkyně Koblihová) zcela bezskrupulentně společně pohybovali po [obec] a sídlech LSL a VRV, jak bylo prokázáno výpovědí svědka

[příjmení], jím založeným časovým přehledem, fotografií z místa budoucích sanací a zajištěnými odposlechy. Také svědek [příjmení] potvrdil, že už v březnu 2016 proběhla schůzka v sídle ESB, již reprezentoval obž. [celé jméno obžalovaného], který k věci vystupoval se svým návrhem technického postupu. Nejenže v této době nemělo být nic známo o spol. VRV, tím méně pak ale o jejím budoucím subdodavateli, spol. Valbek, jejíž představitel už také ale byl osloven a vtažen do nezákonného procesu. Tomu předcházelo dokonce již v lednu 2016 (jak potvrzoval svědek [příjmení] a vyplynulo ze znaleckého posudku Ing. [příjmení], který zachytil e-mail od představitele [příjmení] [příjmení] zasláný svědku [příjmení]) odeslání „malůvky“ příčného řezu, jak ji zakreslil zaměstnanec ESB – obž. [celé jméno obžalovaného]. Již v těchto dnech, dlouho před realizací projektu, v době, kdy ještě nebyl ani vybrán (myšleno oficiálně vybrán) nejen vítěz zakázky, ale ani ten, kdo k ní vytvoří projekt, již všichni zúčastnění věděli, že a jak jsou nastaveny jejich úkoly – obž. [celé jméno obžalovaného] s budoucí předsedkyní výběrové komise (a dřívější místopředsedkyní ÚOHS Koblihovou, které tedy o to více muselo být zřejmé, jak nezákonně se situace od samého počátku má) po boku zadával časový a finanční rámec před svědkem [příjmení], který o tom v přípravném řízení i v hlavním líčení referoval a jemuž později obž. [celé jméno obžalovaného] představil obž. [celé jméno obžalovaného] jako svou podporu, na niž se má v této věci obracet. Jako podporu LSL vnímal obž. [celé jméno obžalovaného] po jeho představení obž. [celé jméno obžalovaného] též svědek [jméno], který se o nic hlouběji, jak tvrdil, nezajímal a přijímal věci tak, jak je zaznamenal – spokojil se s vysvětlením obž. [celé jméno obžalovaného], že, „takhle se staví v [obec]“, LSL a., jejího“ stavebního odborníka stejně jako svědek [příjmení] vnímal jako zadavatele své práce, tak respektoval jeho pokyny (svědek Kyselák jen částečně, jak se ukázalo v podobě výsledné projektové dokumentace, která ne ve všech bodech odpovídala zejm. cenovým představám obž. [celé jméno obžalovaného]; svědek [příjmení] navíc jako autoritu vnímal i VRV, neboť ta poskytla jeho zaměstnavateli subdodávku a jeho činnost financovala, jak se potvrdilo fakturami na 1,75 mil. Kč).

161. Tato kombinace střetnutí osob a jejich činností, aniž se nad ní kdokoli jakkoli hmatatelně pozastavil, by nebyla možná bez toho, aby čestně jednající člověk/společnost odmítli pracovat bez znalosti osob, které budoucí vývoj určují, bez smluvních podkladů (např. smlouva mezi LSL a VRV se datuje až dnem 17. 3. 2016, oficiální dohoda mezi VRV a Valbekem musela už z povahy věci přijít také později). Naopak toto spojení osob a činností samo o sobě jasně dokládá, že všichni zainteresovaní si počínali vědomě v rozporu s právním stavem věci. Symptomatické je, že spol. VRV ani neměla mezi svými zaměstnanci odborníka, v jehož silách by bylo zakázku pro LSL zrealizovat, a tak na peníze z LSL dala sáhnout další společnosti, již svěřila kompletní subdodávku. Již jen řečnickou pak je otázka, proč se LSL se svou advokátní kanceláří spolupracující se známou obž. [celé jméno obžalovaného], již do této kanceláře účelově kvůli výběrovým řízením přivedl, obrátila na společnost, která je neschopná zakázku provést a specializuje se, jak bylo zjištěno od svědka [jméno], na jinou stavební činnost, než k níž měla po oslovení LSL vypracovat projektovou dokumentaci.

162. Signifikantní je i skutečnost, že v podstatě nikdo z představitelů společností, jejichž působení v projektu je dle přesvědčení soudu vystavěno na nezákonném počínání jejich zodpovědných činitelů, si v hlavním líčení nevzpomínal, jak ke svému angažmá jejich společnosti vlastně přišly, resp. kdo je jejich činnostmi pověřil nebo je o nich informoval. Nevzpomínali si přesně nebo vůbec svědci [jméno], [příjmení], Cihlár i [příjmení]. U Ing. [příjmení], který zastupuje obžalovanou společnost a současně byl usvědčen, že i se svědkyní [příjmení] jím po obsahové stránce trestná činnost nebyla vzdálena, absence podrobností souladných s ostatními zjištěními není příliš zářející. Společné všem však je, že jejich společnosti se ke svým činnostem v rámci projektu dostaly zjevně nečestně, a tak označením toho, kdo a jak je do hry vtáhl (případně koho vtáhli do hry oni sami a za jakých okolností), by vlastně označovali další pachatele trestné činnosti spočívající v machinacích v rámci procesu výběru subjektu, který získá část peněz ze státního rozpočtu. Výpadky paměti v otázce původu angažmá toho kterého subjektu jsou v očích soudu

srozumitelně vysvětleny jako důsledek vědomí vypovídajících, že výskyt všech jejich společností (VRV, Valbek, Syner a pochopitelně ESB) je opředen nezákonností, když o jejich zapojení bylo rozhodnuto dopředu a účelově na základě subjektivních, nikoli objektivních parametrů. Obdobně lze říci, že i svědkyně [příjmení] má paměťové kvality nastaveny poněkud selektivně, když sice na jednu stranu neustále ubezpečovala, že už se příliš nepamatuje, na druhou stranu si pamatovala detaily k počtu uchazečů o zakázku, námitkám, ale zase už neví, kde se vzala podmínka 1. ochranného pásma vodního zdroje; o jednáních s Ing. [příjmení] též věděla, i to, že tam někdy chodil i obž. [celé jméno obžalovaného], ale jestli byl přítomen ještě někdo, si již nevzpomínala, přestože se jedná o skutečnosti na roveň postavené. A to jde o bývalou místopředsedkyni ÚOHS, u níž zvláště by bylo namístě očekávat ve věcech veřejných zakázek čestnost a ostražitost vůči porušování zásad soutěžního práva. Zatímco svědkyně [příjmení] se aktivně účastnila už jednání s teprve budoucími zhotoviteli díla, kteří ještě nebyli oficiálně vybráni, protože ani neproběhlo jakékoli formální jednání či řízení – srov. její účast na setkání v [obec] dne 3. 3. 2016; a jednala s obž. [celé jméno obžalovaného] až familiárně, jako by se nejednalo o představitele jednoho z uchazečů o další veřejné zdroje, jehož aktivity měly být omezeny pouze na stavbyvedoucího I. etapy.

163. Skutkovou větu ve výrokové části rozsudku soud rozdělil na dvě části, kdy v bodu I. je vymezeno trestné jednání obžalovaných [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] a v bodu II. pak obžalované společnosti ESB. Jde však jen o technickou záležitost, obžalovaná právnická osoba není spolupachatelkou obžalovaných v tom smyslu, jak tomu bývá u fyzických osob, a soud považuje toto vymezení za přílehavé, aniž by na vymezení skutku v obžalobě pohlížel jako na nemístné. Oproti obžalobě pak soud dílčím způsobem přeformuloval popis skutku v závislosti na poznatcích načerpaných během hlavního líčení, přičemž odděloval jednání samostatně stojící ESB před vstupem do sdružení se spol. Syner od jednání či záměrů pachatelů dopadajících do doby po společenské smlouvě uzavřené mezi těmito subjekty.

164. Po právní stránce soud hodnotil jednání obž. [celé jméno obžalovaného] jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obž. [celé jméno obžalovaného] v postavení vyhlášovatele veřejné soutěže v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjednal jednomu z dodavatelů přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, a současně se snažil získat takovým činem pro jiného značný prospěch, aniž v tomto parametru (způsobení značného prospěchu) k dokonání trestného činu došlo. Zadavatel veřejné zakázky, LSL, byl ve smyslu § 256 tr. zákoníku vyhlášovatelem veřejné soutěže, „[ulice] obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže [ulice], včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, přičemž LSL byla reprezentovaná právě obž. [celé jméno obžalovaného], jehož trestní odpovědnost je založena též na aplikaci § 114 odst. 2 věta první tr. zákoníku. Postačuje tedy, že nositelem specifického postavení vyhlášovatele je subjekt, za nějž obž. [celé jméno obžalovaného] jednal (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 5 Tdo 1106/2016). Za této situace obž. [celé jméno obžalovaného] s vidinou toho, že ESB, i se spol. Syner, získají prospěch v podobě možnosti realizace zakázky prestižního zadavatele (s kteroužto realizací se pojí jak materiální obohacení, tak nemateriální prospěch např. v podobě referenční stavby realizované pro významný subjekt, s čímž je spojeno zlepšení postavení společnosti v konkurenčním tržním prostředí), upřednostňoval ESB způsobem vystiženým ve skutkové větě, tedy preferoval zejm. ESB před ostatními potencionálními a později reálnými uchazeči o zakázku, od počátku veden záměrem, aby zakázku získala právě tato společnost, příp. ve sdružení se Synerem, kooperoval především s obž. [celé jméno obžalovaného] na tom, aby zakázka připadla ESB a ta z toho měla co nejvyšší zisk.

165. V tomto směru je třeba zdůraznit, že správný výklad pojmů, „přednost“ a, „výhodnější podmínky“ podával od počátku a s plným respektem k judikatorní činnosti zejm. Nejvyššího

soudu ČR už státní zástupce (následující výklad těchto pojmů se týká všech obžalovaných, k čemuž lze poukázat např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 5 Tdo 1364/2016, které tímto výkladem aktivně pracuje). Předností se rozumí jakékoli zvýhodnění některého dodavatele, pokud jde o časový předstih. Výhodnějšími podmínkami jsou jakékoli podmínky, které zvýhodňují některého dodavatele před ostatními.

166. Existenci soustavy výhodnějších podmínek pro ESB nelze pochybovat. Obž. [celé jméno obžalovaného] vytvořil nakloněnou rovinu, po níž již před zveřejněním záměru realizovat II. etapu sanací na Klíčavě vše sklouzávalo ve prospěch ESB, a v širších souvislostech i ve prospěch dalších subjektů, tedy přinejmenším Syneru, VRRV a přes něj i Valbeku, které ke svým podílům na projektu přišly veskrze pochybnými metodami – a každý uvnitř i vně jejich struktury, kdo dopředu činil kroky sledující za cíl k jejich angažmá v řízeních rádooby respektujících zákonnou úpravu na poli veřejných zakázek, jednal nezákonně. Obž. [celé jméno obžalovaného] nevyjímá, jak bylo popsáno výše v rozborové části odůvodnění tohoto rozsudku. Obhajoba všech obžalovaných to sice svorně zpochybňovala, ovšem v očích soudu je naprosto jasným zvýhodněním skutečnost, že ESB dopředu disponovala naceněným položkovým soupisem prací od zadavatele a měla už dopředu možnost ovlivnit obsah projektové dokumentace. Této konkurenční výhody se nikomu dalšímu takto nedostalo, sama ESB tak mohla připravovat svou nabídku se znalostí toho, vůči čemu se vymezuje, a dostala možnost do rozpočtu vtělit i prvky, které jí samy o sobě měly zajistit, „neviditelné“ zdroje nelegálních příjmů (machinace s geodetickým zaměřením, tloušťky betonu, délkou kotev apod.). I pokud jde o zjednání přednosti, ESB těžila z toho, že obž. [celé jméno obžalovaného] vymezil dopředu, kdo by měl být budoucím vítězem zakázky, měla dopředu informace např. právě o obsahu projektové dokumentace či znala průběh výběrového řízení v době, kdy se o zakázku začalo ucházet více subjektů. Pokud by informace z výběrového řízení, které ESB získávala (nejen) od obž. [celé jméno obžalovaného] – s nímž obž. [celé jméno obžalovaného] tyto věci jezdil řešit mimo prostor možných prostorových odposlechů, čímž jen podtrhl, že všichni velice dobře věděli, že jednají nezákonně – sotva by si je pak pořizovala v podobě scanování různých listin získaných od LSL, neměla by důvod uchovávat je v notebooku členky nejužšího vedení ESB a už vůbec by je nezpracovávala do různých tabulek s ekonomickými souvislostmi.

167. Závěrem k problematice znaků skutkové podstaty, „přednost nebo výhodnější podmínky“ ještě soud upozorňuje na další aspekt: plně postačuje, že byly poskytnuty výhoda a/nebo upřednostnění za účelem prospěchu sebe sama či jiného, jímž v tomto případě byla už maximalizace možnosti uspět ve výběrovém řízení i se sekundárními důsledky jako zlepšení postavení na trhu; není samo o sobě třeba, aby k prospěchu došlo či aby byl čistě materiální (typicky finanční obohacení). To vše v době, kdy trestní zákoník zavedl do českého právního řádu formální pojetí trestního činu, a tak jsou-li naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu, o trestný čin se jedná (o možnostech opustit sféru trestní represe v důsledku nižší intenzity spáchání trestného činu, než jak je trestný čin páchan v obdobných případech, střízlivě neuvažovala ani obhajoba, proto je soud nad rámec konstatování, že vzhledem k okolnostem případu v žádném případě ani on sám nemohl o podobné eventualitě uvažovat, hlouběji nerozebírá).

168. Jednání obž. [celé jméno obžalovaného] však směřovalo i k materiálnímu prospěchu jiného, a to ESB, později ve sdružení se Synerem, kteréžto sdružení mělo kapitálově profitovat na zakázce týkající se II. etapy sanačních prací v oblasti Klíčavy. Zde byla situace komplikovanější o to, že zakázku realizovala ESB už za situace, kdy byly nezákonné machinace z doby předcházející stavebním pracím veřejně odhaleny. Soud se v tomto ohledu ztotožnil se státním zástupcem, který již v obžalobě s adekvátním konstatováním, že je třeba vycházet ze stavu existujícího před zahájením trestního stíhání, na vyvstalou situaci k dobru obžalovaných reagoval skutečně minimalistickou variantou, kdy za možný prospěch považoval zisk ESB vypočítaný zjištěním poměrné částky v poměru k zisku vyčíslenému znaleckým posudkem Ú RS Praha, a. s. Tento

poměr přitom odpovídá poměru kontrolní cenové hladiny dle znaleckého posudku ve vztahu k cenové nabídce sdružení ESB/Syner, jak bylo vyčísleno i v části odůvodnění týkající se znaleckého posudku Ú RS Praha, a. s. Znak kvalifikované skutkové podstaty spočívající v získání značného prospěchu pro sebe či pro jiného tak zůstal nenaplněn, když nebylo možno s jistotou konstatovat, že ESB takového prospěchu, k němuž ale v mnoha krocích již jednání obžalovaných směřovalo, po nastolení transparentnosti postupu orgánů přípravného řízení i dosáhla. Proto v tomto aspektu, tj. co do naplnění znaku skutkové podstaty dle § 256 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, dosáhla trestná činnost obž. [celé jméno obžalovaného] toliko stádia pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

169. Dlužno k otázce prospěchu dodat, že tzv. značným prospěchem byl dle § 138 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v době spáchání činu prospěch ve výši nejméně 500 tis. Kč, zatímco v důsledku novelizace trestního zákoníku se v době vyhlášení rozsudku jednalo již o hranici nejméně 1 mil. Kč. Na samotnou trestnost jednání a právní kvalifikaci tato změna zákonné úpravy, byť ve prospěch obžalovaných, neměla vliv, neboť za vinu je jim kladena snaha docílit prospěchu ve výši přesahující 8 mil. Kč.

170. Jinak však soud považuje trestnou činnost obž. [celé jméno obžalovaného] jak co do všech znaků základní skutkové podstaty trestného činu dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku, tak co do znaku skutkové podstaty trestného činu dle § 256 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, za dokonanou. Obž. [celé jméno obžalovaného] totiž představoval vyhlášovatele veřejné soutěže ve smyslu § 256 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku bez dalšího (a v tomto okamžiku tedy dokonal trestný čin), tedy i beze vztahu k tomu, zda trestným činem byl či nebyl plánován něčí prospěch. Tento znak skutkové podstaty dle § 256 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku je samostatný, od znaku vyhlášovatele veřejné soutěže odlišný (nestupňuje jej jako např. v případě snahy o prospěch vyššího řádu) a jde o faktor nezávislý, který nic nemění na tom, že co do znaků skutkové podstaty dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl trestný čin ze strany obž. [celé jméno obžalovaného] dokonán.

171. Pokud jde o právní hodnocení jednání obž. [celé jméno obžalovaného], platí pro něj totéž, co pro obž. [celé jméno obžalovaného], s výjimkou znaku „vyhlášovatele veřejné soutěže“, proto soud pro stručnost odkazuje v tomto směru na shora uvedené odůvodnění právě s výjimkou aspektů dopadajících na vyhlášovatele.

172. Prostřednictvím obž. [celé jméno obžalovaného] pak spáchala trestnou činnost i obž. [příjmení]. Vzhledem k tomu, že se jedná o případ trestní odpovědnosti právnické osoby, je předně třeba věnovat pozornost právní úpravě obsažené v TOPO.

173. Dle § 7 TOPO se trestnými činy pro účely tohoto zákona rozumí zločiny nebo přečiny uvedené v trestním zákoníku, s výjimkou trestných činů zabití (§ 141 trestního zákoníku), vraždy novorozeného dítěte matkou (§ 142 trestního zákoníku), účasti na sebevraždě (§ 144 trestního zákoníku), rvačky (§ 158 trestního zákoníku), soulože mezi příbuznými (§ 188 trestního zákoníku), dvojího manželství (§ 194 trestního zákoníku), opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 trestního zákoníku, vlastizrady (§ 309 trestního zákoníku), zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace (§ 315 trestního zákoníku), spolupráce s nepřitelem (§ 319 trestního zákoníku), válečné zrady (§ 320 trestního zákoníku), služby v cizích ozbrojených silách (§ 321 trestního zákoníku), osvobození vězně (§ 338 trestního zákoníku), násilného překročení státní hranice (§ 339 trestního zákoníku), vzpoury vězňů (§ 344 trestního zákoníku), nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku), opilství (§ 360 trestního zákoníku), proti branné povinnosti uvedených ve zvláštní části hlavě jedenácté trestního zákoníku, vojenských uvedených ve zvláštní části hlavě dvanácté trestního zákoníku a použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje (§ 411 trestního zákoníku). S ohledem na to, že

trestný čin dle § 256 tr. zákoníku není uveden mezi výjimkami stanovenými v citovaném ustanovení TOPO, základní předpoklad pro veškeré další úvahy je tak naplněn.

174. Dle § 8 odst. 1 TOPO je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak:

a/ statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat,

b/ osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v písmenu a),

c/ ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby, nebo

d/ zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písmenech a) až c), jestliže jí ho lze přičítat podle § 8 odst. 2 TOPO.

175. Pro posouzení situace z toho úhlu pohledu je potřebné vymezit, jaké bylo postavení obž. [celé jméno obžalovaného] v rámci ESB. V obžalobě byl obž. [celé jméno obžalovaného] označen za osobu vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) TOPO z důvodů, které státní zástupce podrobně rozebíral v odůvodnění obžaloby – „vedoucí zaměstnanec“ ve smyslu pracovněprávních předpisů není pojmem totožným s pojmem „osoba ve vedoucím postavení“ ve smyslu TOPO, obž. [celé jméno obžalovaného] mel podřízené zaměstnance, řídil jejich činnost i činnost provozu inženýrských staveb, kde vykonával i kontrolní činnost; jak uvedl státní zástupce a ESB mohutně zpochybňovala, účastnil se obž. [celé jméno obžalovaného] porad širšího vedení (dle ESB se jednalo o rozšířené porady vedení, do něhož obž. [celé jméno obžalovaného] nikdy nepatřil). Obž. [celé jméno obžalovaného] také dle státního zástupce měl svěřenou pravomoc jednat se subdodavateli a investory, což také determinovalo závěr obžaloby o tom, že se jednalo o osobu charakterizovanou právě v § 8 odst. 1 písm. b) TOPO.

176. Soud tyto úvahy státního zástupce nepovažuje za nepatřičné a snad jedině s výjimkou obhajobou vysvětlovaného rozdílu mezi pojmy širšího vedení ESB a rozšířenou poradou vedení ESB (kdy nelze konstatovat konkrétní protiargument, že obhajoba ESB o existenci pouze užšího vedení, toliko příležitostně a jen občasně zvoucím k dílčím aktům celou řadu níže postavených pracovníků, je reálnou) považuje směr úvah státního zástupce za správný. Poznatky načerpanými též v hlavním líčení však soud přiměly k tomu, že po právní stránce nahlíží na obž. [celé jméno obžalovaného] jako na zaměstnance charakterizovaného v § 8 odst. 1 písm. d) TOPO. Při konkrétně zaměřeném, věcném pohledu na postavení obž. [celé jméno obžalovaného] v ESB lze přitakat ESB, že obž. [celé jméno obžalovaného] byl až na 4. úrovni vedení, jak ESB též doložila schématem organizační struktury společnosti. I v této pozici by se mohlo jednat o osobu uvedenou v § 8 odst. 1 písm. b) TOPO, avšak v daném případě soud navíc také zvažoval, zda postavení obž. [celé jméno obžalovaného] (které formálně má povahu dílčího vedení a rozhodování na úseku stavebním, jak byla popsána státním zástupcem) materiálně umožňovalo či bylo podmínkou páchané trestné činnosti. Zde už soud nenalezl potřebnou jistotu pramenící z důkazního řízení, kdy se spíše jeví, že obž. [celé jméno obžalovaného] byl využit již v situaci rozvinutých vztahů mezi ním a obž. [celé jméno obžalovaného], nikoli právě proto, že zastával přesně tu pozici, již zastával. Jinými slovy: i kdyby obž. [celé jméno obžalovaného] byl v pozici, která byla v jeho pracovní smlouvě charakterizována jinak (ať již hierarchicky níže či výše), byl by mohl páchat tutéž trestnou činnost bez ohledu na své formální postavení; a současně jiná osoba, která by se nacházela ve stejné pozici, neměla vytvořeny podmínky pro případnou tutéž trestnou činnost jen proto, že se nacházela v pracovní pozici jako obž. [celé jméno obžalovaného].

177. Tyto úvahy vedly soud k tomu, že sejetí faktického postavení obž. [celé jméno obžalovaného] s těmi prvky jeho funkce, které mají povahu řídicí či kontrolní činnosti (ve stavebním, realizačním segmentu činnosti ESB podstatně více než v segmentu strategickém, ovládajícím, o který v případě nyní posuzované trestné činnosti šlo primárně) a trestnou činností nejsou dostatečně silné; šlo spíše o to, jak byl obž. [celé jméno obžalovaného], přestože byl aktivní součástí ESB, prezentován obž. [celé jméno obžalovaného] a že takto vytvořené obojaké postavení bylo využíváno k trestnému činu, než že by fakticky šlo o to, že současně měl obž. [celé jméno obžalovaného] menší počet podřízených, jim mohl ukládat úkoly a ty pak i kontroloval při jejich naplňování apod.

178. Leč to, že soud nedospěl k pevnému přesvědčení, že bylo prokázáno postavení obž. [celé jméno obžalovaného] odpovídající obsahu § 8 odst. 1 písm. b) TOPO neznamená vyloučení trestnosti jednání ESB pro překážku přičitatelnosti jednání fyzické osoby této osobě právnické. V § 8 odst. 1 písm. d) TOPO totiž zákon stanoví, že je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak zaměstnanec (nebo osoba v obdobném postavení, což však nepřichází v daném případě v úvahu, když zaměstnanecký vztah obž. [celé jméno obžalovaného] ve vztahu k ESB byl prokázán jeho pracovní smlouvou) při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písmenech a) až c), jestliže jí ho lze přičítat podle odstavce 2 téhož ustanovení TOPO. Obž. [celé jméno obžalovaného] rozhodně naplňoval v terénu [příjmení] obory svou pracovní náplň, svým jednáním vehementně porušoval zákon, tedy bylo protiprávní, a dělo se tak jak v zájmu ESB, tak v rámci její činnosti.

179. Za daného stavu věci, kdy postavení fyzické osoby, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, je v rámci § 8 odst. 1 TOPO nejvíce vzdáleno nejvyšším pozicím v rámci dotčené právnické osoby, zákon obsahuje určitou nadstavbu v podobě podmínky, že jednání fyzické osoby lze právnické osobě přičítat podle § 8 odst. 2 TOPO. V něm se uvádí, že právnické osobě lze přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán:

a/ jednáním orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c), nebo

b/ zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 písm. d) TOPO na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) anebo proto, že orgány právnické osoby nebo osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu.

180. Naplnění této podmínky, pokud jde o § 8 odst. 2 písm. b) TOPO, naprosto nelze pochybovat. Bylo prokázáno a soudem výše rozebráno, že o nezákonném počínání obž. [celé jméno obžalovaného] vědělo nejužší vedení společnosti, reprezentované přinejmenším svědkyní [příjmení], členkou vrcholného managementu, a především nejvýše postavenou osobou, jíž byl a je generální ředitel ESB Ing. [příjmení]. Svědkyně [příjmení] se i v odposleších o nekalém počínání s obž. [celé jméno obžalovaného] bavila (přinejmenším co do stanovení a důsledcích podmínky předešlé realizace stavby v ochranném pásmu vodního zdroje), pokoutně získané scany dokumentů a uchovávala je ve svém notebooku aj. Už zde je tedy spojení předpokládané v § 8 odst. 2 písm. TOPO přinejmenším ve formě schválení nastoleno, ale hlavně je třeba klást důraz na roli Ing. [příjmení], který ve věci v žádném případě nevystupuje s čistým štítem. Ing. [příjmení], jak bylo rovněž rozebráno výše, musel o nezákonném propojení společnosti, v jejím čele stojí, vědět. Již dlouho před postupnými oficiálními kroky byl v kontaktu s osobami, o nichž ani neměl tušit, že budou v projektu vystupovat. Byl to Ing. [příjmení], jehož přičiněním na základě intervence obž. [celé jméno obžalovaného] došlo k zásadnímu rozhodnutí v oblasti subjektu dodávajícího geodetické zaměření (pochopitelně jím byla ESB), on byl přinejmenším informován

ohledně toho, že obž. [celé jméno obžalovaného] jedná s projektanty. Zachycen byl i odposlech, kde obž. [celé jméno obžalovaného] s [jméno] [příjmení] projednávají, že k jednání ohledně budoucí podoby projektové dokumentace dával úkol Ing. [příjmení] (tento fakt byl předmětem dokonce několika navazujících telefonátů dne 11. 7. 2016). Schválení a pokyn osoby v nejvyšší řídicí funkci v ESB vůči nezákonnému počínání Ing. [příjmení] jsou tedy nasnadě. Exces obž. [celé jméno obžalovaného] lze naopak spolehlivě vyloučit.

181. Pro úplnost soud dodává, že neopomenul ani znění § 8 odst. 5 TOPO, podle nějž se právnická osoba trestní odpovědnosti podle § 8 odst. 1 až 4 TOPO zproští, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v § 8 odst. 1 TOPO zabránila. Tuto možnost naznačovala i obhajoba ESB zejm. v přípravném řízení, nicméně jde o možnost naprosto iluzorní. Hmatatelné pokusy o jistý compliance program lze vysledovat v historii ESB až po odhalení obž. [celé jméno obžalovaného], do té doby nikdo ze slyšených zaměstnanců ESB o ničem podobném ani nevěděl, svědek [příjmení] dokonce spojoval jakési poučky jen s dobou svého nástupu do zaměstnání u ESB v r. 2004; a co je dokonale paradoxní, tak i svědkyně [příjmení], v jejíž gesci byl controlling a tvorba onoho kýženého compliance programu, o nějakém školení týkajícím se prevence korupčního jednání, natož systematickém programu, nic nevěděla. Je tomu tak jednoduše proto, že nic podobného v ESB ani neexistovalo. Vše, čím se ESB prezentovala, byly určité technologické/organizační postupy, v nichž o protikorupční strategii, prevenci nevhodného jednání zaměstnanců v konkurenčním prostředí apod. čtenář ničeho nedočte. Školení v ESB a různé směrnice se však zabývaly typicky stavebními zakázkami a vnitřními postupy s nimi spojenými, nikoli riziky páčání trestné činnosti v sektoru činnosti ESB, jejich předcházení, zabraňování a kontrolním mechanismům s tím spojeným. Přitom compliance program by musel být nejen sestaven, ale i dodržován a vymáhán již v době činu, jakékoli pozdní snahy uvést věci do jiného světla (odvrátit pozornost od samotné ESB) by v každém případě byly neúčinné, i kdyby byly obsahově kvalitní. Další problém pak spočívá v tom, že pod příslušnými vnitřními dokumenty (jak mimo dopadajícími dokumenty z doby před odhalením trestné činnosti, tak nedostatečnými dokumenty vytvořenými následně) je podepsán Ing. [příjmení], tedy hlava společnosti, která sama ovšem etické chování nedodržovala, ba naopak. Mj. tento faktor ostatně stojí i za níže zdůvodněnou podobou výroku o trestu, který byl ESB uložen.

182. Lze tedy shrnout, že trestná činnost obž. [celé jméno obžalovaného] je intenzivně přičitatelná též ESB, jejíž čelní představitelé měli na jejím průběhu neoddiskutovatelný podíl, a ESB přitom ani vzdáleně neučinila vše, co je možné po ní spravedlivě požadovat, aby trestné činnosti obž. [celé jméno obžalovaného] předešla či jí bránila. ESB se tedy rovněž dopustila trestného činu, konkrétně zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku z totožných důvodů, jak byly rozvedeny už v pasážích týkající se obž. [celé jméno obžalovaného] a obž. [celé jméno obžalovaného], jichž všech jednání jsou vzájemně propojena a/nebo podmíněna. Pouze v otázce prospěchu je oproti obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] situace jiná v tom, že ESB usilovala o prospěch i pro sebe, nejen pro jiného (ačkoli pro jiného rovněž, když polovina zisku ze zakázky měla připadnout Syneru).

183. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaným, již porušili společenský zájem na ochraně řádného zadávání veřejných zakázek (a s ním spjatého rozdělování peněz z veřejných zdrojů) svorně polehčuje okolnost případu spočívající v tom, že jsou formálně bezúhonnými a hledí se na ně jako na osoby netrestané. Proto, a u obž. [celé jméno obžalovaného] jediné proto (paleta polehčujících okolností je obecně mnohem pestřejší a několik dalších měli obžalovaní nadosah, nicméně jich vzhledem ke svým postojům k věci nedocílili) soud ukládal tresty ještě v dolní polovině zákonného rozpětí, jímž byli obžalovaní ohroženi. U obž. [příjmení] a obž. [celé jméno obžalovaného] přistoupil též fakt, že trestní sazba, již byli ohroženi, je založena na znaku

zamýšleného prospěchu, v tomto bodě však trestný čin nebyl dokonán a trestná činnost dospěla toliko do stádia pokusu.

184. Výčet přitěžujících okolností takto krátký vskutku není. Obžalovaní se typově i konkrétně zvýšeně závažné trestné činnosti dopustili po předchozím uvážení a plánovitě, v nejtěžší formě zavinění, tedy přímým úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jednalo se o trestnou činnost promyšlenou, hluboce skrytou, páchanou s maximální snahou o krytí zákonem o veřejných zakázkách a vytvořením iluze naprostého souladu se zákonem, spočívající v trestném jednání více kooperujících osob, během níž byl každý krok, každý postup v trestném jednání dopředu jasně vytyčen. Navíc k trestné činnosti docházelo dlouhodobě a infikovala celou veřejnou zakázku už dlouho před tím, než byla vůbec zveřejněna alespoň v podobě jejího záměru. Na trestné činnosti mělo aktivní podíl vícero subjektů jak z řad fyzických osob, tak právnických, kdy každý, kdo se na jakékoli fázi projektu podílel, aniž by uspěl ve výběrovém řízení, učinil nejlepší legální nabídku, či alespoň byl legální cestou osloven někým, kdo měl právo tak učinit, si takzvaně zavdal, když buď inkasoval veřejné finanční prostředky, nebo totéž jinému umožnil, aniž k tomu vedla standardní, se zákonem souznějící cesta.

185. Přitom se jednalo o zakázku velmi prestižní, vždyť na vrcholu celého řetězce stojí Kancelář prezidenta republiky, tedy součást aparátu nejvyššího ústavního činitele České republiky. Odmyslí-li soud možnost, že ještě někdo výše postavený než obž. [celé jméno obžalovaného] o trestné činnosti věděl, či se na ní dokonce podílel, pak ovšem zbývá již jen jediná možnost, která jde obžalovaným k tíži, a sice že k chystanému nezákonnému způsobu odčerpání peněz ze státního rozpočtu zneužili důvěřivosti peníze ze státního rozpočtu zajišťujícího Ing. [jméno] [příjmení], jenž – za uvedené hypotézy nevědomosti – štedře odměňoval za domněle vynikající práci v [příjmení] oboře někoho, kdo tuto důvěřivost, spojenou s neschopností Kanceláře prezidenta republiky zabránit zneužití veřejných peněz, systematicky a v kooperaci s dalšími subjekty zneužíval. Výše prospěchu, který měl být zajištěn sdružení ESB se Synerem, přitom překročila hranici znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu v daném případě téměř devítinásobně, a tak nelze než konstatovat, že se jedná o vyšší prospěch ve smyslu zákonem předpokládané přitěžující okolnosti. Dále nelze opomíjet ani rozšířenost problematiky pletichaření při hospodaření s peněz ze státního rozpočtu (případně veřejnými zdroji tvořených rozpočtů jiných subjektů), kterou lze označit za neustále se rozmáhající šířavý celospolečenský problém; v tomto konkrétním případě o to křiklavěji rozvinutý, že počínáním obžalovaných byl zákon o veřejných zakázkách podroben totálně destruktivnímu účinku už od samého od počátku, a vlastně ještě před formálním započítáním samotné veřejné zakázky, a ani na okamžik nebyl reálně dodržován.

186. U obž. [celé jméno obžalovaného] navíc přistupuje fakt, že to byl právě on, kdo celé trestné jednání, které je obžalovaným kladeno za vinu, umožnil; bez něj by trestná činnost nebyla možná, když byl pojítkem mezi všemi trestně zaangażovanými subjekty. K tomu zneužil svého zaměstnání, nejvyššího postavení v čele LSL, které mu umožnilo trestnou činnost naplánovat a poté už jen v průběhu výběrového řízení držet otěže popuštěny. Spolu s ESB, která by ponejvíce profitovala materiálně, pak obž. [celé jméno obžalovaného] obhrouble a systematicky ohýbal zákon o veřejných zakázkách, jehož základní zásadou, vtělenou do § 6 odst. 1 tohoto zákona, účinného v době spáchání trestné činnosti, je povinnost zadavatele při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Transparentnost a rovné zacházení se všemi uchazeči o zakázku, jakož i zákonný tok peněz daňových poplatníků však zjevně tyto pachatele zajímaly pramálo.

187. ESB dále přitěžuje, že vystupovala jako jeden z významných subjektů na trhu a ilegální aktivity jejího zaměstnance prostupovaly až do jejího nejužšího vedení, jež užitky z tohoto počínání přijímalo.

188. Přílišnou shovívavost, k níž by mohlo vést jen nepatřičné přecenění dosavadní trestné bezúhonnosti obž. [celé jméno obžalovaného], za těchto okolností není možno od soudu očekávat. Naopak je poněkud s podivem, že obhajoba tohoto obžalovaného se vehementně divila možnosti uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody s poukazem na to, že u tohoto trestného činu jde o postup v praxi málokdy aplikovaný, když soudu naprosto není zřejmé, proč by ve srovnání s případy např. ze sféry malých zakázek za řádově desetitisíce korun s minimálním přesahem do veřejné sféry měly zjištěné přitěžující okolnosti na straně obž. [celé jméno obžalovaného] stát na stejné úrovni. Nic totiž obž. [celé jméno obžalovaného] nezaručuje, že jako prvotrestaný obžalovaný musí vyváznout s trestem nespojeným s odnětím svobody, u čehož obhajoba poněkud opomněla, že právě trest odnětí svobody je jediným druhem trestu, který lze uložit všem obžalovaným, obž. [celé jméno obžalovaného] nevyjímaje, a to za veškeré trestné činy, kolik jich trestní zákoník zná. Naopak soud považuje pracovní, morální a kriminální selhání obž. [celé jméno obžalovaného] za výrazně převyšující obvyklé případy, s nimiž nynější kauza příliš srovnatelná není, čemuž odpovídá i fakt, že ryze alternativní způsob potrestání obž. [celé jméno obžalovaného] by neodpovídal účelu trestu, především jeho represivní složce.

189. Při zvážení okolností jdoucích obž. [celé jméno obžalovaného] ku prospěchu i k tíži soud uzavřel, že je namístě působit na obž. [celé jméno obžalovaného] již nepodmíněným trestem odnětí svobody v konkrétní výměře tří roků, kterou však soud zvolil ještě v blízkosti spodní hranice zákonného rozpětí dvou až osmi roků, jímž zákon na tento případ pamatuje.

190. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zpříšňující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).

191. Dále soud obžalovanému uložil peněžitý trest ve výměře 1,8 mil. Kč, sestávající ze 360 denních sazeb po 5000 Kč. K tomu je v prvé řadě třeba uvést, že odčerpání finančních prostředků obž. [celé jméno obžalovaného] je zcela nepostradatelnou součástí výroku o trestu, a to jak z logiky věci, kdy obž. [celé jméno obžalovaného] zašit'oval účelové vyvedení miliónů korun dopředu vybranému subjektu, tak vzhledem k zákonné úpravě, která k tomuto postupu rovněž nabádá. Dle § 39 odst. 8 tr. zákoníku totiž získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry; jestliže to nevyklučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku, a to jako trest samostatný nebo vedle jiného trestu. Soud zejména zváží uložení peněžitého trestu.

192. V tomto případě majetkové poměry obž. [celé jméno obžalovaného] rozhodně uložení tohoto trestu nebrání, naopak je ještě opodstatňují, když se obž. [celé jméno obžalovaného] těšil přízni zaměstnavatele v podobě opakovaného až zdvojnásobování zaručeného měsíčního příjmu neustálými odměnami právě v době, kdy k trestné činnosti docházelo. A s ohledem na to, že ve stejné pozici, která mu otevřela dveře k nezákonným machinacím se zakázkou odčerpávající ze státního rozpočtu okolo 200 miliónů korun, setrvává obž. [celé jméno obžalovaného] doposud, přičemž jeho majetkové poměry jsou spoluvytvářeny i vlastnictvím a pronájmy řady nemovitostí, které připustil při výslechu v přípravném řízení, podmínky pro uložení peněžitého trestu jsou cele splněny.

193. Výši trestu na rozdíl od starší právní úpravy nelze určovat nejprve stanovením její konečné podoby, jež by podle nyní účinné právní úpravy dopadající na ukládání peněžitého trestu poté muselo teprve být následováno stanovením určitého postupu vedoucího k vytčenému výsledku. Dle § 68 odst. 3 tr. zákoníku počet denních sazeb soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu; výši jedné denní sazby peněžitého trestu pak soud stanoví se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den. Dle § 68 odst. 4 tr. zákoníku příjmy

pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby mohou být stanoveny odhadem soudu.

194. Soud tedy postupoval tak, že v rámci rozmezí stanoveného v § 68 odst. 1 tr. zákoníku (20 až 730 denních sazeb) vzhledem k závažnosti trestné činnosti pramenící zejm. z převahy přitěžujících okolností stanovil počet denních sazeb v daném případě přibližně v polovině zákonné sazby. Výši denní sazby soud určil za využití dílčí znalosti poměrů obž. [celé jméno obžalovaného] z doby přípravného řízení (vždyť obž. [celé jméno obžalovaného] stejnou, tedy i obdobně honorovanou pozici u stejného subjektu zastává doposud) a rovněž za aplikace § 68 odst. 4 tr. zákoníku stanovil výši denní sazby na 5 tis. Kč. Ve výsledku tak byl obž. [celé jméno obžalovaného] uložen peněžitý trest ve výši 1,8 mil. Kč. Nebude-li takto vyměřený peněžitý trest řádně vykonán, představovalo by to pro obž. [celé jméno obžalovaného] dalších 720 dní odnětí svobody.

195. Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis. Sotva si pak představit případ, na jehož základě by uložení trestu zákazu činnosti (v tomto případě zákazu výkonu funkce statutárního zástupce organizačních složek státu a jiných právnických osob s majetkovou účastí státu) bylo žádoucí ještě viditelněji. Obž. [celé jméno obžalovaného] k trestné činnosti jednoznačně využil svého formálního postavení v LSL, toto postavení mu umožnilo cílené a dlouhodobé obcházení zákona o veřejných zakázkách, motivované výrazným prospěchem pro příjemce peněz z veřejného zdroje. Proto je zcela opodstatněno zamezit tomu, aby se podobná situace mohla po dostatečně dlouhou dobu opakovat. Jelikož byl obž. [celé jméno obžalovaného] uložen i nepodmíněný trest odnětí svobody, během něhož bude účelu trestu zákazu činnosti dosahováno vězněním, na něž teprve samotný výkon trestu zákazu činnosti naváže, shledal soud, že bude postačovat výměra v dolní polovině zákonného rozmezí, jež činí 1 rok až 10 let trestu zákazu činnosti, a vyměřil trest na dobu 4 roků. Závažnost trestného jednání obž. [celé jméno obžalovaného], pramenícího z jeho postavení v LSL, a absence hmatatelného uvědomění si vlastního pochybení coby adekvátní reakce na svou trestnou činnost neumožňují výměru trestu i blíže spodní hranici zákonné trestní sazby.

196. Dle § 39 odst. 7 písm. a) tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne soud u spolupachatelů též k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání trestného činu. Potřebu diferencovat mezi spolupachateli, již předurčily menší počet a intenzita shora popsaných přitěžujících okolností oproti obž. [celé jméno obžalovaného], odrazil soud do výroku o trestu uloženého obž. [celé jméno obžalovaného]. Ten je jediným z obžalovaných, jenž se nenachází ve stejné pracovní pozici, jako tomu bylo v době páchaní trestné činnosti. Hrozba, že se znovu ocitne ve stejné situaci, která jej přivedla k trestné činnosti obdobně jako v nyní posuzovaném případě, je nižší, a s tím naopak stoupá pravděpodobnost, že již jen hrozba nepodmíněného trestu v případě dostatečně důrazně uloženého alternativního potrestání účel trestu naplní. Obž. [celé jméno obžalovaného] také jako jediný, třebaže nešlo o doznání ani upřímnou lítost ve smyslu zákonem pojmenované polehčující okolnosti, vyjádřil v hlavním líčení určité politování nad nepatřičností svého jednání. Proto soud u obž. [celé jméno obžalovaného] přikročil ke kombinaci déledobé zkušební doby podmíněného odsouzení a peněžitého trestu, uloženého v nikoli zanedbatelné celkové výši coby pachateli snažícímu se jinému subjektu zajistit skutečně značné, miliónové zisky nelegální cestou.

197. Trest byl obž. [celé jméno obžalovaného] uložen ve výměře 2,5 roku, tedy s ohledem na formální bezúhonnost obž. [celé jméno obžalovaného] – a v tomto případě též s ohledem na nedokonání trestného činu v tom bodě, který stál za trestní sazbou dle kvalifikované skutkové podstaty trestného činu ve smyslu § 256 odst. 2 tr. zákoníku – ještě při dolní hranici zákonného rozpětí. Výkon trestu pak byl odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků, tedy naopak při horní

hranici možné doby podmíněného odkladu výkonu trestu, čímž soud vyjadřuje, že šlo o případ hraniční, na pomezí s ničím nepodmíněným uložením trestu odnětí svobody.

198. Do určité míry (třebaže ne dramaticky) snížená závažnost trestné činnosti obž. [celé jméno obžalovaného] ve vztahu k obž. [celé jméno obžalovaného], ale stále ještě obecně i konkrétně vyšší závažnost trestného počínání, stály za výměrou 300 denních sazeb peněžitého trestu, přičemž jedna denní sazba u obžalovaného, který je v produktivním věku a schopen dosahovat příjmů z práce, i za využití postupu dle § 68 odst. 4 tr. zákoníku dosáhla výše 2 tis. Kč. Celkem tedy činí výše peněžitého trestu uloženého obž. [celé jméno obžalovaného] 600 tis. Kč. Jeho nevykonání by obž. [celé jméno obžalovaného] přivedlo pobyť ve věznici v trvání 600 dní.

199. Zde ještě soud k námitce obhajoby, že v řízení nebyly zjišťovány majetkové poměry obž. [celé jméno obžalovaného], podotýká, že opak je pravdou. Byly zjišťovány do té míry, pokud zjištěny být realisticky mohly, k čemuž posloužil jednak protokol o výpovědi obž. [celé jméno obžalovaného] z přípravného řízení, který umožnil představu o výdělkovém potenciálu obž. [celé jméno obžalovaného] (dosahoval měsíčního příjmu 55 tis. Kč a vlastnil mj. nemovitý majetek), doplněnou možností stanovenou v § 68 odst. 4 tr. zákoníku, která soudu logicky dává možnost vlastní úvahy při postupu vedoucím k určení výše denní sazby peněžitého trestu. Kvalifikované obhajobě je nepochybně dostatečně dobře znění zákona o tom, že získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry, zejména zváží uložení peněžitého trestu. Současně obhajoba obž. [celé jméno obžalovaného] v tomto směru nenavrhl doplnění dokazování, během něhož obž. [celé jméno obžalovaného] vypovídal a obsírně se vyjadřoval, a tak mu nic nebránilo, a to až do fáze skončení dokazování po několika měsících od jeho započetí, aby uvedl věci na pravou míru, má-li informace dosud neznámé a zároveň hypoteticky natolik významné, že by mohly výrok o trestu ještě více ovlivnit v jeho prospěch. Obhajoba však nic takového neučinila, přitom kdo jiný by měl být zdrojem informací směřujících mu ku prospěchu než obžalovaný sám. V této situaci je tedy zarážející, že obhajoba na jednu stranu nikoli v souladu se skutečným stavem věci namítala, že nebyly zjišťovány skutečnosti rozhodné pro uložení peněžitého trestu, když použitelný podkladový materiál k nim soud měl v podobě informací sdělených samotným obžalovaným policejnímu orgánu, a jednak měla-li obhajoba co příznivého pro obž. [celé jméno obžalovaného] dodat, bylo na ní, aby tak učinila, a není zřejmé, proč tak neučinila, chtěla-li něčeho v tomto směru dosáhnout.

200. Vzhledem k tomu, že obž. [celé jméno obžalovaného] k trestné činnosti využil svůj flashdisc, který je nyní zajištěn jako věc důležitá pro trestní řízení, je vhodné uložit v smyslu § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku jako vedlejší trest též trest propadnutí věci, užitě k trestnému činu, aby se obdobnému zneužití této věci do budoucna zamezilo.

201. Trest uložený ESB se přímo odvíjí od povahy trestné činnosti a snaze co nejučinněji předejít jejímu opětovnému spáchání v kombinaci s nezbytným prvkem represe. Ukládání trestu bylo ovlivněno též skutečností, že ESB v době vyhlášení odsuzujícího rozsudku je prakticky touž ESB, jakou byla době páchaní posuzované trestné činnosti – bez zřetelné a dostatečné sebereflexe, bez schopnosti adekvátně pojmenovat faktory, které ji přivedly před trestní soud. Byť deklarovala posun ve svém přístupu k soutěžnímu právu, který dokládala inovovanou interní úpravou dané problematiky, je třeba tento posun považovat za dosti formální, když skutečný náhled a reflexi a současně účinný krok pro zvýšení důvěryhodnosti společnosti ESB neučinila: v jejím čele stojí tatáž zodpovědná osoba, již poznatky o probíhající trestné činnosti rozhodně neměly, nebyla v tomto ohledu pasivní, a umožnila, aby k ní docházelo dále. Právě Ing. [příjmení] je podepsán pod neúčinnými interními dokumenty z doby předcházející trestné činnosti a z doby jejího páchaní, stejně jako paradoxně on má být garantem, „nové éry“, což je s jeho poskvrnou zhora nemožné. S tímto typem problému – tedy se setráváním v původním myšlenkovém módu a s nekritičností Ing. [příjmení] a s ním celé ESB, nápadně připomínající nekritičnost obž. [celé jméno obžalovaného], která ani jednomu z těchto obžalovaných logicky nemůže přispět k lepšímu

výsledku v řízení – i přes maximální dosažitelné úsilí kvalifikované obhajoby ESB není možné uvažovat o příznivějším rozhodnutí o trestu. Soud ve svých úvahách neponechal stranou, že trest uložený ESB může mít zásadnější vliv na její fungování v budoucím období, avšak současně je třeba zdůraznit, že soud zde není od toho, aby pachatelé trestné činnosti zajišťoval co nejkomfortnější postavení po jejím odhalení. Posouzení střízlivým, objektivním pohledem, nezatiženým letitým sepejetím nejužšího vedení ESB s fungováním této společnosti, pak přineslo následující způsob potrestání ESB.

202. ESB měla být tím subjektem, který bude v první řadě z trestné činnosti materiálně profitovat, proto uložení peněžitého trestu je logickou reakcí na její trestnou činnost, přičemž i v tomto případě platí shora uvedená obecná pravidla trestního zákoníku pro postup při ukládání tohoto druhu trestu. Jeho konečná výše 5,4 mil. Kč je výsledkem násobku počtu denních sazeb ve shodné výši jako u obž. [celé jméno obžalovaného], když okolnosti rozhodné pro posouzení závažnosti spáchaného činu jsou u obou srovnatelné, a výše jedné denní sazby, již soud stanovil i v tomto případě za využití postupu dle § 68 odst. 4 tr. zákoníku na 15 tis. Kč.

203. K trestné činnosti došlo za aktivního použití notebooku svědkyně [příjmení], již byl svěřen jako pracovní nástroj ESB, proto soud uložil ESB také trest propadnutí věci, notebooku zn. Lenovo Carbon C1 se [příjmení] kartou, čímž dojde k vyloučení možnosti, že bude tato věc k trestné činnosti znovu použita.

204. Konečně soud uložil ESB rovněž trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti na veřejné soutěži na dobu tří let. Možno předeslat, že snad neexistuje mnoho lepších příkladů, z jakého důvodu je tento druh trestu vůbec vtělen do škály trestů uvedené v TOPO. ESB cílevědomě, dlouhodobě a bezskrupulentně jednala tak, aby co nejvíce vytěžila z ohýbání zákona o veřejných zakázkách v její prospěch, trestným je už způsob jejího vstupu do procesu výběru vítěze veřejné soutěže, stejně jako její další vystupování v této atraktivní veřejné soutěži, do níž už vstupovala jako vyvolená k jejímu získání. ESB přitom peníze pocházející z veřejného prostoru má za základ svých příjmů, o což více je nynější příklad odstrašující. Za těchto okolností je ovšem uložení trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti na veřejné soutěži zcela nevyhnutelné. Výměra trestu se pohybuje i v tomto případě u dolní hranice zákonné trestní sazby, což je odrazem faktu, že tímto způsobem trestu je na ESB působeno poprvé, a spolu s uložením peněžitého trestu dojde už takto formovaným trestem k dostatečně razantnímu (avšak nezbytnému z pohledu zamezení opakování trestné činnosti a z pohledu snahy odradit od podobného jednání ESB i každého v jejím postavení) zásahu do působení společnosti na trhu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 7. května 2021

Mgr. Petr Sedlařík
soudce